

ఓమ్

శ్రీవిరాట్పురపాఠశాలము

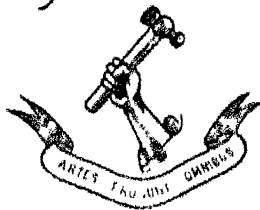
విశ్వకర్మయు ఆయన సంతతియును.

గ్రంథము:

అల్పార్థు ఎడ్వర్డు రాబర్ట్సు దొరనారిచేవ్రాయబడి

ఆంధ్రీకరింపబడినది.

“కార్మికచరిత్రము, విద్యుత్సత్ప్రసంగములు, విశేషము,
విభాగింతికర నాగరికసంభాషణము, గర్భియుండుట మహావరప్రసాద
తుల్యములు.”

[గౌరీమణుని మహామంగళమిత గ్రంథము]

సంపాదకుడు.

ధవళేశ్వరపు సోమలింగరామయ్యలు

రాజమండ్రి-ఇస్మైలు సేతు.

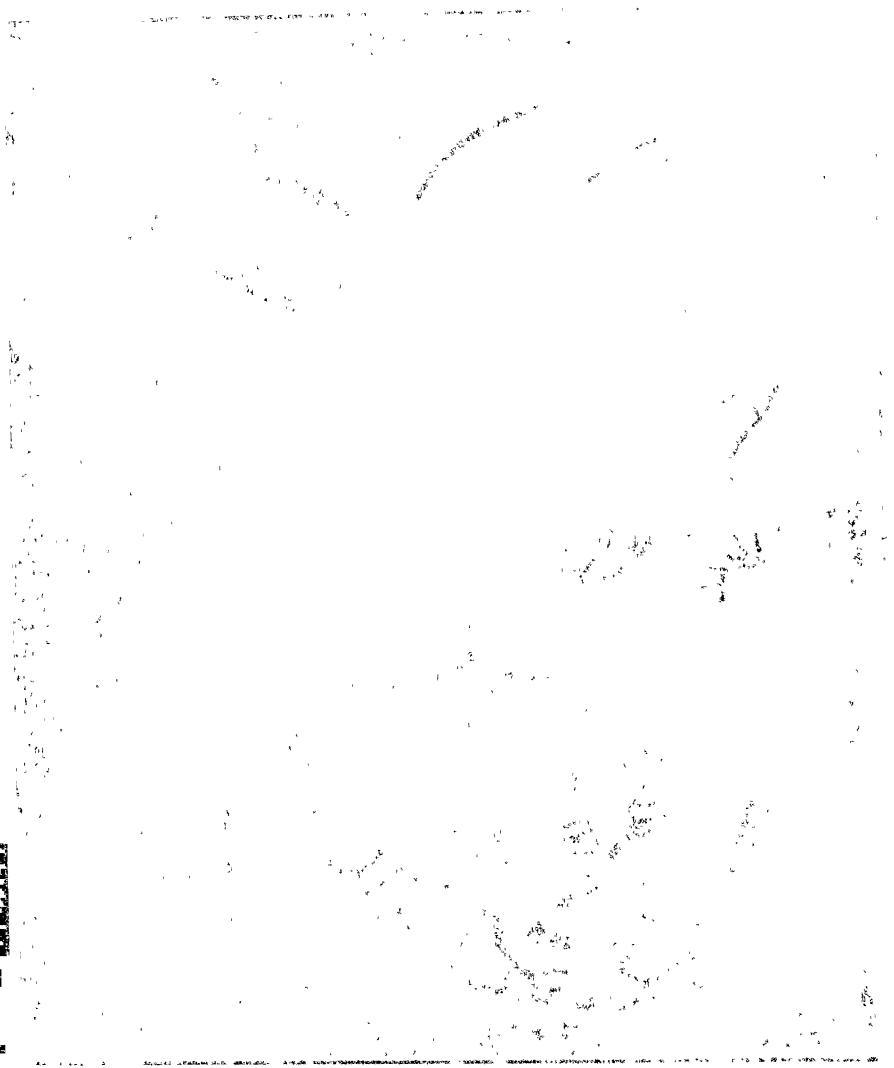
శ్రీ సీతారామాంజనేయ ముద్రాత్మరకాల: — రాజమండ్రి.

రిజిస్టర్డ్ కాపీస్ టు.

1927

ప్రభువనంపత్నరము.

1

THESE DOCUMENTS ARE THE PROPERTY OF THE NATIONAL ARCHIVES
AND ARE LOANED TO YOU BY THE NATIONAL ARCHIVES
FOR YOUR INFORMATION AND USE ONLY. THEY ARE NOT TO BE
REPRODUCED OR DISTRIBUTED OUTSIDE YOUR AGENCY.

ఉ పో దా త ము .

చారిత్రమున కెఱుంగఁబడిన యేమానవహతియు సింహళీయ ప్రజలకంటె దమలోఁ దామెక్కుడు విపులముగ విభజింపఁబడికాని, విస్తారానై కమత్యముగల్గికాని యుండలేదు.

తదై శ్వరాభి వృద్ధులకుఁ బ్రబలారిష్టావహమైన యాయనై క మత్యమునకు నమీషకారణము తన్మత భేదములందు లేదు. వారి రాజ కీయమై గములందు లేదు. కాని యబద్ధములు ననర్థములు నగు వర్ణ భేదములందే గననగును. ఈయనద్రీవ మీచేట ద్దాని విఫల్కరప్రభావ మీదీప్సన్యాయస్థానములపై గూడ దండెత్తిపోయి ధర్మజలభా రేలను విష కలుషితములఁగావించునంతగ విజృంభించి, యంత వ్యాప్తి జెందియుండె. అదియింతటితో పరిమింపలేదు; మతాచార్యుని పవిత్ర మతమునఁగూడ చొఱఁబడి మతమనెడి యీసాఘింక శాపమునకుప చరింపజేసె.

ఇతర మతాచార్యుల మాట యెంతచెప్పకున్నను సింహళ మందలి కొందఱు బౌద్ధగురువులవిషయమై యిది యెంతయు సత్యము. తదధీకుఁడు, మహానుభావుఁడు. బుద్ధదేవుడి హానికర మతభేదానుసరణ మునఁ గల్గు వినాశకర పర్యవ సానములం బొడఁగాంచియె ధర్మనియ మముచేత నుదాహరణముచేత నీపొరో ప్రదవమును నిగూఢింప యావజ్జీవితమును ధారవోసియుండిన నాతనిశిష్యులు కొందఱమధా ఘరా, నయామీ, రామన్నా, తెగలందెద్దానికీఁ జెందువార్త నను

దమ శాశ్వతావమానమునకీ హానికరనియమమునకుఁ దోహదమొనర్చుచున్నారు. మతగురువులే యిట్లాజిన సామాన్య తాకికునిమాట వేఱ చెప్పనేల ?

సింహాశ్రమందలి సర్వవర్ణములలోను వెల్లాలాలు రణశూరులు. జన్మాధిక్యము గలదని నటించుచు, నట్టి యాధిక్యమునకుఁ దమకెంత మాత్రపు టధికారముగాని స్వత్యచ్ఛాయామాత్రమేనిలేకున్న నీదీప్తి పమందలి యితరవర్ణములయెడ దూషణా పరిపూర్ణమై యభిరుచులకు హానిపూరితములై నగ్రంధముల రచించిరి. తత్సహజ పర్యవసానము గఁదక్కిన జాతులందుఁ గొన్నిని జోదానీన్యాలక్ష్యములచుండి స్వోపద్రవ్యజ్ఞానమునకుఁ బూర్తిగఁ బరికోల్పబడి నిజస్థానోత్కృష్టతఁ జాటించుటకును గేవలామోఘప్రవిన్యస్థానముచేతను దుస్సహదురభిమానములచేతనే న్యకులములఁగూర్చి వట్టిబొల్లుమాటలాడుచు నితరకులములఁ గూర్చి అపవచనములు నాఁడు నిదదూషకులఁ బరీక్షింపఁ బూనుకొనిరి.

ఇట్లు దూషింపఁబడిన జాతులందు విశ్వబ్రహ్మవర్ణ మొక్కటి. సుగంధద్రవ్యశోభి తమగునీ మనదీప్తిపవానులగు నేజాతిప్రజయునీవర్ణ స్థులకంటె నెక్కుడుశాంతము, నెక్కుడుసంతృప్తియు, నాంగ్లప్రభుత్వమునకెక్కుడు రాజభక్తియు గలదికాదు. తమశ్రీశ్రీతోదాము సంతుష్టిఁజెంది, స్వజన్మోత్కృష్టతను బాగుగ నెఱిగి యుండుటచే, నిజవైరి దూషణలను, దుస్సూచనల నెన్నర్థతిరస్కారముతో నాదరించిరి. కాని తాముశాంతము వహించినకొలఁది దూషకుల ప్రతిఘటనోజ్యోకమంతగ హెచ్చుచుండుటఁగంచి, యొక వక్కాణముయొక్కచత్వా

సత్యములం బ్రశ్నింపకుండు చిరాభ్యాసము దాని కాకారమును నరి
యైనదని భ్రమింపజేయు కృత్రిమ స్వరూపము నిచ్చుననియు, నిరం
తరకృ మానుసార నిస్సమాధానము, కేవలానంగత సూత్రములకు,
సతి పరిహాసాన్నదకధనములకు, నిత్యంత నిరాధారములగు మిషలకును
సమ్మతించినట్లు తలంపఁబడుననియు, నీదేవదూషణల సత్యములై నను
వానినాక్షేపింపక విడచిన నవి తమసాంఘిక స్థానమునకు భంగమును
గల్గించి సావధివృద్ధికాటంకము నిల్పవచ్చుననియుఁ జెలిసికొని వారెట్ట
కేల కొక్కమారు, నిజోపద్రవ స్థానమునకు మేల్కొంచిరి. తమసా
మూర్ఖాధికారములను ధ్వంసమొనర్ప జెడరించునీసర్వసామాన్యోపద్ర
వముతచ్చేణులందదివఱకెన్నఁచుచు లేని మైకమత్యముం గల్గించె.
ఇట్లునృజింపఁబడిన యీనంఘ్రిభావమే యీదేశీయభాషయందు రచిం
పఁబడిన “విశ్వకర్మవంశవినిశ్చయ”మను గ్రంథప్రచురణమునకుఁ
గారణమయ్యె. దానికాంగ్లమున “విశ్వకర్మవంశవిచారణ” మని
యర్థము. తద్గ్రంథమెట్టి తార్కికాంశములం బ్రవేశపెట్టకయే వైశ్వ
కర్మణవణ్ణోల్పత్తిని మృదునుధురభాషతో వర్ణించుచున్నది. మాదేశీ
యులందు వివేకవంతులై పని వినిశ్చయమగు గుణముమాపించి, వై శ్వ
కర్మణుల నిందించుట యనుకూలాభ్యాసముగఁ గల్గిన యితరజాతుల
దుర్భాషాప్రవాహము నడ్డగించె.

కాని యీలోపముమాత్రము గానవచ్చుచున్నది. అదిసింహ
ళీయభాషయందుండుటచేనాంగ్లభాషామధ్యమననే యభిప్రాయములఁ
బరస్పరముమార్పుకొన నలవడియున్నవారలందున్న సంగతులెఱుంగఁ
జాలరు. తల్లోపముందీర్చుటకే యీదిన్నపాత్తము రచింపఁబడినది.
తదుద్దేశము ద్వివిధము. మొదటిది విశ్వబ్రహ్మవణ్ణోల్పత్త్యాత్మత్యవత

నములంగూర్చి కొంచెము విస్తరించి చెప్పడు, విశ్వకర్మకులదూషక
దేవేష విషయముదానిపై న పరిమితముగఁ బోగువెట్టిన యక్రమ
ములు, నబద్ధములు ననర్హములు నగునిండల.....ఖండించి తార్కా
నుట. ఇక్కారణమునప్పుడప్పుడు సమయావస్థమునుబట్టి యిటు నొక
ఖండనము నటనొకదండనముఁ దగిలింపనుపవిషయాన క్తిని మఱియు
కొనఁ గట్టమయ్యె. అట్టిచీవాట్లవలనఁ దఱచుగఁ బ్రయోజనముండఁ
గలదు. శిల్పియొక్కవిద్యయు గోవియొక్కవ్యాసారము నిచటఁబరీ
క్షించి పోల్చుబడినవి.

దానిపుటలయందొకను సతిముఖ్యములగు సాంఘిక, రాజ
య, చారిత్రక మతవిషయమెంతయొ గలదు. అందుఁ గొన్నిపుట
లందు ధీమంతులకెంతయు విభ్రాంతిగొల్పు మానవోత్పత్తిని గూర్చి
ఁ దింపఁబడియున్నది. మఱికొన్నిటియందు సిలసులోని గోవిగమాజ
యద్దమన విజృంభణములం గూర్చి చెప్పఁబడియున్నది.

అది తనపుటలందొట్లు వివాదముల రగుల్కొనఁజేయఁగలవిగఁ
గొ మెంచబడువివిధవిషయములఁజర్పించుచుండియుఁ దనముఖ్యోద్దే
మును మఱచియు నుండలేదు. దుర్మార్గులు వినీతులునగు వారల
దూషణములనుండి విశ్వబ్రహ్మకులముయొక్క నిర్దోషితత్వమును
సగా చేయు దృఢకార్యమును విడచియుండలేదు.

విశ్వబ్రహ్మ ణులయుత్పత్తి స్థానమునుగూర్చి ముచ్చటించు
యతికోమల మైనది. ఒకజాతి నానర్హులఁజే యెంతసరియగు
భాగములంగొని యేవిస్తుతించుటయు నుత్సేహించుటయు వట్టి
ముగఁ గాన్పించవచ్చును. కా యాస్తోత్ర మిప్పుడవిరాధారసూ

తల్లిముపైఁ గాక నిర్వివాదమైన దృఢసత్యములపై నాధారపడియున్న
దను యదార్థముచే నాతని మనముపశమించును. ఆవిషయమునకు
సంబంధించినంత మట్టునకీ పుస్తకమాధారముగఁ బ్రమాణోదాహరణ
మీయఁగోక వీనమేని ముందునకు సాగియుండలేదు. ఉదాహృత
సాక్ష్యముయొక్క యశఃప్రకాశప్రఖ్యాతులు విశ్వబ్రహ్మవర్ణమునకుఁ
బ్రపంచమందెల్ల సత్యున్నతము సుత్యుష్టతమము నగు స్థానమును
బదవిని నొసంగుచున్నది.

తద్రహస్యప్రధానోద్దేశము వర్ణభేదములఁ బాటించుటయం
దలి పిచ్చితనము, నపాయమును, చానివలనదేశమునకుఁ గల్గుచేటుచు
నాశనమును మాదేశీయుల మనములపై నాటఁజేసి, యందుమూల
మున నీనియమమునకే పరశురామకుశారధార నర్పింపవలయుననియె.
అదిమహాకార్యము, కాని సింహాళప్రజల యభివృద్ధియు, బాగును
సంపాదించఁదగినజానేని, యపుడు నిజముగా, నీకార్యమంతవ్యయమై
నను నెరవేర్చితీరవలయును. ఇది నెరవేఱునందాక, దేశమందలి వివిధవర్ణ
ములును జేరికగల యొక్కే మొత్తముగఁ గలియునందాక, తత్సాంఘీ
కైకమత్యమును, దేశీయపునరుజ్జీవనమును, నట్టిభ్రమగానె, కాశీమ
జలీకధగానె యెంచవలయును.

(సంతకము) ఆల్ఫ్రెడ్, ఇ, రాబర్ట్స్.

శ్రీ పి రి క . క

శ్రుతిః యోగః పితృజని తామోవిధా తామోసస్సతోల
భ్యాసజ్జాన యజుఃకాం ర సౌ ౬ అ ౨ మ ౩. సా, మా, భా
ష్టమ్. “యఃవిశ్వకర్మానః అస్మాకంపితాసాలయితాసకేవలం పాలకః
ఉత్పాదకోపికిమనేనాస్మాకంఉత్పాదకఇతి సంకోచేనయః విధాతాసర్వ
స్యజగతః ఉత్పాదకఃయఃవిశ్వకర్మానఃఅస్మాకం ఉత్సన్నానాంసత్ వర్త
మాసమిదం భోగ్యజాతం సతోజజాన “నదేనసోమ్య” ఇతిశ్రుత్యుక్త
త్వాత్ స్వస్వరూపాత్ ఉత్పాదయామాన.”

“ఏజగదీశ్వరుడగు విశ్వకర్మమాకుఁ భోవకుడేగాక యుత్పాద
కుఁడు (పుట్టించువాఁడు) నగునో నూకుత్పాదకుఁడనుటకు సందేహము
లేదు. సమస్తజగత్తులఁ బుట్టించునేవిశ్వకర్మ యుత్సన్నులమయిన మా
కుభోగ్యసము దాయమును దనస్వరూపమువలనఁ గలిగించెనో (అట్లెస
రమేశ్వరునకు సమస్కారము)”

అనుసర్థముగల శ్రుతిచేఁ బ్రతిపాదితుఁడగు విశ్వకర్మసరమేశ్వ
రుఁడు మనస్సంకల్పమాత్రము చేతనే సమస్తభువనములఁ గల్పించిజగ
ద్రూపమయిన ధనభోగము నవేక్షించినవాఁడై చనాచరజంతుజాతకశ
రీరమధ్యంగత పూడరీకస్థానము నందునిలిచెను. మఱియుఁడనకు సత్య
సంకల్పాదులే సాధనములుగనుక సంకల్పమాత్రమునఁ బ్రపంచమునం
తను సంహరించుచుఁ దిరిగిపుట్టించుచునంతకుఁ దానుక ర్తృమైవిరాజిల్లెను.
అపరమేశ్వరుడేమరీచిప్రభృతిమహాస్థులఁకీప్సితములవిచ్ఛామాత్రముగనం
పాదించెను. మఱియు నింద్రమిత్రానరుణాదిదేవతానామములధరించియ
జమానులొనఁగెడి యజ్ఞాదులలో హవిస్సులసంగ్రహించు చుండెను.
వేయేల, యజ్ఞకర్తయు, యజ్ఞభోక్తయు, యజ్ఞస్వరూపుఁడుఁ దానయై
ఏకాశించుచుండెను.

లోకస్పష్టిసంతానితత్పరుడయి యవిశ్వకర్మః (ప్రథమము త్పాదితా విశ్వకర్మాణః యేనాప్తారః యజంతే) అను మాధవీయభాష్యానుసారముగఁ దన్నుఁ బోలిసవిశ్వకర్మ స్వరూపములఁ జెప్పులుగఁ దానావిర్భవించి భిన్నవ్యక్తులుగఁ బ్రపంచమునకుఁ నోచుచుండెను. వారలెవ్వఁ, విశ్వకర్మ, విశ్వయాపుఁడు, సుధన్వఁడు ఋభువు, విభావ, వాజుఁడు, బ్రహ్మణస్పతి, వాచస్పతి, బృహస్పతి, మనువు, మఝుఁడు శిల్పి, విశ్వజ్ఞుఁడు మున్నగునామములఁ బరచిరి. వారలే సర్వలోకస్పష్టిక్రియా ప్రవీణులయి యజ్ఞేషకా యజ్ఞశేష్, యజ్ఞకుండ, యజ్ఞాయుధ, యజ్ఞపాత్ర, యజ్ఞరథ సగరసాసనదేవాలయ దేవమూర్తి రాజమకుట స్వర్ణభూషణాదుల నొసర్చుచు దేవతలకు దేవులై, బ్రహ్మలై, మహదై, రథకారులై బ్రాహ్మణులై, పౌరుషీయులై, శిల్పివశీయులై శుశ్రీష్మతి పురాణోపాసకోకములఁ బ్రసిద్ధుడనెరి.

ఇంక వేస వేలుగఁ జెప్పవలె ?

శ్లో॥ దివిభువంతరి జ్ఞేవా

పాతాళోవాపి సర్వశః |

గృహంయంత్రంరథోభూషా

ప్రతిమానన నానికం |

యస్మిన్చిద్రశ్య తేశీర్షం

తస్మాదన్యం విశ్వకర్మజకు ||

అనుపద్మపురాణ శివోక్తవలన సోహోరూప స్పష్టి మూచినను విశ్వకర్మాంశ వలనఁ గల్గింపఁబడు చున్నదనియె విన్నప్తమగు చున్న యది. పూర్వోక్త విశ్వకర్మయను వారివంశీయులను బగమేశ్వగోష్ఠిష్ఠి రాణకలాకౌశల్య కూలంకషులై తత్సద్భీరాః పరిజ్ఞానంతి యోనిం" అనుయజు రారణ్యకశ్రుతికి తత్సద్విశ్వకర్మాణః ధీరాః ధ్యానశీలాఃయో

గినః యోనిం నివాస స్థానం క్షిణ్ణోరపసాలి గామంపరి జానంతి విందం
తియోని శబ్దస్య స్థానవాచిత్యం తస్మాద్విష్ణోశ్శాలి గ్రామమివ విశ్వ
కర్మణః ప్రతిమాభూతాన్ శిల్పిపరాన్ విశ్వకర్మ దృష్ట్వాజానీయాత్
అను భాష్యకారోక్తి వలన విష్ణువు యొక్క స్థానమును శాలిగ్రామము
నువలె విశ్వకర్మయొక్క స్థానమును శిల్పివరులునుగాఁ దెలిసికొనఁదగి
విశ్వ(కర్మ)బ్రాహ్మణులుగా వరిలిరి. వీరిచరిత్రములుచ్చ రీతిగవేద సం
హితల యందును బ్రాహ్మణముల యందును బ్రకటింపఁబడియె యు
న్నవి. వేదసంహితా బ్రాహ్మణముల ననుసరించి కొంతవఱకు సూత్ర
ములచేఁ గూడ యథార్థచరిత్రలే ప్రకటింపఁబడినవి. కాని కాలక్రమమున

శ్లో॥ ఆయుర్యేద వికల్పశ్చ అంగానాంజ్యోతిషస్యచ |

అర్థశాస్త్ర వికల్పశ్చ హేతుశాస్త్ర వికల్పసం |

స్మృతిశాస్త్రప్రభేదాశ్చ ప్రస్థానాని పృథక్పృథక్ |

ద్వాపరశేష్యభి వర్తంతేమతిదాస్తథాస్మణామ్ ||

అనువాయు పురాణోక్తి వలననాయుర్యేదములు వేదాంగము
లు జ్యోతిష్యము, అర్థశాస్త్రము, హేతుశాస్త్రము, స్మృతులు శాస్త్ర
ములు ప్రస్థానములు వేరువేరుగా ద్వాపరకాలములఁ బ్రవర్తింపఁబడు
ననుట యథార్థముగఁదోషఁజేయస్మృతులుపురాణములునితిహాసములు
విశ్వ(కర్మ) బ్రాహ్మణచరిత్రల యందలి యథార్థముల మఱుఁగువఱ
పఁజూచ్చెను. అసూయావర, తంత్రులగుకు మంత్రుల పరిపాలనముగూ
డకానికే దోడ్పడ నారంభించి “నీహరేణ ప్రావృతాజల్ప్యచ” అను
శ్రుతివాక్యమును నమీకరింప జేయలోకము సంతను మంచు తెఱవంటి
యజ్ఞతను స్థిరీకరించెను.

అందువలననే ప్రోత్సాహ రహితముగ శిల్పము రూపడంగఁజూ
చ్చిప్రపంచము సందనస్య ప్రసిద్ధిపడసిన శిల్పిగ్రామములుత్తమ స్థానముల

విడువగ డంగిరి. సామాన్యజాతులు ఈ డనుష్టమ శిల్పములందేయుట కుండేయించుటకును మొదలిడిరి. ఉత్తమశిల్పులగు విశ్వబ్రాహ్మణులును, శిల్పాగమ పఠనములును చక్కాస్త్రీయము స్థానమునుములానం జూచ్చిరి. ప్రస్తుత కాలమిట్టిదియ. పాశ్చాత్యప్రతిభాదల నేగి యుగలయధి వృశోర్వంజులని నమయించుచును యధార్థమొట్లు ప్రతిపాదించివేచ్చి నను వివరంజులగు. అంకాగీకార మొట్లుజేయు యధార్థప్రతిటన మొనర్చుట విధాయక ధర్మముగదా ! కావున “విశ్వకర్మ ఆయన సంతతి వారు” (Viswakarma and his descendants) అనునీగ్రంథము “ఆల్ఫ్రెడ్ ఎడవర్డు రాబర్టు” (Alfred Edward Roberts) అనునొక సేంద్రరాబెల్ రత్నావీర” (Ratnajinendra Rabel Ratnaviray) అనునొక లాండ్లయ భాషలో బ్రకటించిరి. వీరుసంగహావ్యస్తము పఠనంజు వారు వేదశాస్త్రప్రవేశ మంతిగా వీరికి గలిగియుంకను. కానిసాంప్రదాయ ము తెన్ని మోవీరు క్రొడికరించి వ్రాయగలిగిరి. వానిలోఁజూల పఠన యధార్థములే యగుయున్నవి.

విశ్వకర్మ వంశసాంప్రదాయము వీరికి లభించినంత నొకపాటిని నిరుపమానముగు సృతిభవే సంగ్రహించి మఱుంజెడియకమానదు. వీనిసన్నితిలో బ్రధానముగు విషయ మొందుగలదు. హైందవ విశ్వ బ్రాహ్మణ చరిత్రలేగాక సింహావద్యవ వాసులగు విశ్వబ్రాహ్మణుల చరిత్ర లిందుఁజెలియుటయే యుండునున్న విశేషము. సింహావద్యవ రాజుల కడనాయా కాలములయందు జెక్కుగొరవ పశుకములతో జెక్కుబిరుదములతో నన్నానిపవబడి పశుగడ్డి శిల్పాచార్యుల చరిత్రలిందుఁ జూడ మిక్కిలి యద్భుతాశ్చర్యములు చనువగును. గోద కమారపు. తాను బాశ్చాత్యుండు నితరమర్థుండునయింను నిట్టిచరిత్ర

లన్నిటిని కారణప్రేమతో సవిస్తరంబుగ వ్రాసిన “ఆర్పేడ్” పండితు, డెల్లవిశ్వ బ్రాహ్మణుల కృతజ్ఞతకుఁ బాల్పడియున్నాఁడు. ఇమ్మనీషీనత్త ముని యున్న తాళయములను సంగృహిత చరిత్రలను నాంధ్రలోక మునకుఁగరత లామలక మొనర్చిన బ్రాహ్మకీర్తి ధవళేశ్వరపు సోమలింగాచార్యులవారి ప్రయత్న మెంతయు సమంజసము. ఇంతేలయిగ్గింధ మునాంధ్ర విశ్వబ్రాహ్మణ తెల్లరు దిద్దించికుల పూర్వుల చరిత్రలను బ్రాజ్ఞుల సంస్కరణంపుటూ హలను హృదయ శిలాఫలకములపై నెల కొల్పుదురని నాపరమ విశ్వాసము.

ఇట్లు బుధవిధేయుఁడు.

వడ్డెపాటి నిరంజనశాస్త్రి

28—10—1926 }
దుగ్గిరాల

పండితుఁడు.

బోర్డు హైస్కూలు.

సంపాదకీయ భూమిక .

—:0:—

పాఠక మహాశయులారా ?

విశ్వకర్మము ఆయుర్యసామగ్తియు ఆయుర్ముఖ్యము గ్రంథము తొలుదొల్త నాంధ్రీయ భాషయందు సింహాధిపత్యమునానులగు మున్నెరుటి ల్ఫుక్ట్ ఎడ్వర్డు రాబర్ట్సుదొరవాంచే రచియింపబడినది. నేనిటీవలనర స్వతీవాచక విమర్శనాభియోగ సంవర్ధమున గ్రంథాంత్యక్షణమున వారకొనియుండ, నాచిరమిసుకలుగు బ్రహ్మసోపిరియ లచ్చయ్య గారి కుమారులు సూరయ్యగారు ప్తవిలంపములేని గ్రంథముకదానిని మీ కేమైసయుపచరించు నేమోచూచుడని నాకొనంగిరి. ఇందుగల విషయముకృ మణికచు పరిశీలించుట తోడనే భగవంతుడము పంతుగల విశ్వకర్మజుల యపూర్వసవిత్రి చాత్రాగ్ విషయములెన్ని యా, కన్నులకటవ్రు దీరజూపట్టిరివి. ఆంధ్రదేశమున నిష్టచరతాత్మకమగు నిజకు లోదంతము లంతగాలభింపమిచే సిందుగల విషయముల యందభిరుచి నంది, ఏతద్గ్రంథాధి కారుల సన్వేషించినాఁ యరుమత్తిపై నెల్లమున సిగ్రంధ రాజమును నాంధ్రీయున బరివర్తన మొనరింపనలేనని డంద ముతహ తహ పడసాగెను. తోడనేగ్రంధ విషయముల సనుసరించి సింహళ పృథుత్వ ముద్రాణాలయము వారిలో నుత్తరప్రద్యుత్తరములు నడువగా, గ్రంధకర్తగారి భావములు, డి. రాజమౌళియను వారినింజ లిసికొన్నచో నమకునరియగు సమాచారము దొలుపగలరని నాకునల హాసానంగిరి. నెంటనేశ్రీవారికి ఏతద్విషయమును గూర్చి నాయభిప్రాయమును వెల్లడించుటతో వారియంగీకారము స్థాపించితిని. వారునునా ప్రయత్నమునకు మిక్కిలి మక్కువను నాపుచు నాంధ్రీయమున వ్రాయబడిన మఱిరెండు గ్రంథముల బహూకరించుటయేగాక గ్రంథ ముద్రాణాధికార సంఘమువారిని సమావేశపూర్చి యచిరకాలముననే గ్రంథపరి వర్తనమున కనుష్ఠకొనంగు నుటలుం గావించిరి.

తత్త్వణమే యీ గ్రంథమును నాంధ్రమున నచ్చొత్తించుటకు
వలయుప్రయత్నము లొనరించితినిగాని, యనివార్యములగు గృహచ్చి-
ద్రములచే నిరంతర మంతరాయము వాటిల్లినది.

దేశమునందుగల జాతీయ సౌధారోహణాభ్యుదయమునకు
సంస్కరణములే ప్రధానసోపానములయిట కిదియొకసరిబల నిదర్శము
గానోవు. తొల్లింటి విశ్వకర్మజులు రాజకీయసంస్కరణముల యందు
ప్రవేశముఁ గల్పించు కొని తమయొక్క వంశమర్యాదల నెట్లుసంరక్షిం-
చుకొన గలిగిరో యీసింహళ ద్వీపచరిత్రమునుఁ దిలకించిన ప్రతివా-
రికిని వేద్యముఁగాగలదు.

మందోటీనగరము (స్కాంతశిలాదుర్గము)యొక్కపురాతననిర్మా-
ణోదంత మీచరిత్రమునందు సమగ్రముఁగ వ్రాయఁబడి యుండెను.
మఱియు, ఆంధ్రదేశమునఁ దెనుఁగు బాసకుఁబ్రాణముఁ బోసిన శ్రీ
కృష్ణదేవరాయల పాలనాయుగమున మనవిశ్వకర్మకులొద్భవులును నిరం-
కుశోపాఖ్యాన గ్రంథకర్తలునుచు గుఱికవి రాయలసమక్ష మందుపం-
డితవాద మొనర్చుతఱి ప్రతివించిన హనుమిద్బిటుదమునుఁ గూర్చిన
ప్రసంగాపద్యమీ గ్రంథవిషయ మునకుఁజేయూతగా నుండునని తలం-
చిచదువరుల విలాసార్థము దానినిందుఁబొందు పఱచితిని, ఈకవికుంజ-
రునకు రాయలయాస్థాన సీమను బ్రవేశము లభింపక పోవుటయు, మం-
గలిఖండోజీ మత్రివర్యులతోఁజ్ఞాటున సిద్ధించుటయు, కవితాప్రసంగ
సందర్భమున రాయలవారు కవిసార్వభౌముని గౌరవించి, ఈశాన్యసిం-
హాసనాధిష్ఠుని గావించినట్లు క్రీస్తుశకము 1478—1480సంవత్సరప్రాంత
చరిత్రము ప్రాచీన చరిత్రవరి శోధకుల విమర్శాదృష్టికి విడుచు-
చున్నాడను.

సీ॥ పరనిజకర్మ భూర్వహత ♦ బ్రాహ్మణులుమీర

పటికింప నిల ♦ పరబ్రాహ్మణేను

ఇనుముచేతను ♦ నొప్పున శంభుచక్రాంక

గురువులు మీరర్జగత్తురుడ నేను

దానసౌతిగ్రహః♦ధీన బిలుదుమీర

వేషణీ మానుమంత ♦ బిలుదునాది

ఋషివంశ భూషణ ♦ శ్రీష్ఠులు మీరలు

కనకకుండల పరి ♦ హృది నేను

తే. గీ. అనుచుండెల్పితి మానుకఘటకులంబు

రాయలువిసంగ సందశోరాయచంగ

నత్కవులలోపదాత యాచాగ్నదేవ

రూఢి కెక్కి నకంగు కుంభరుచికిని.

ఇట్టిహానుమంత బిలునిముంగల పతాకాది చారిత్రక విషయ ములెన్నింటినో పరిశోధించి, విశ్వకర్మజ్ఞులగు గావించిన పురిపాటల మామోపాయములను గ్రహించి విమర్శించి మలకలహములను వారించుటతో హిందూశిల్ప గౌరవమును బ్రోచునున్నవారల పెక్కు యదాహరణ ముల గ్రోడికిఁ ది, విశ్వకర్మ నాథులైన మును జెల్ల డించి శాశ్వతమహిమకాగ మొచ్చిన వారల డి ఎట్లగు దొరవారెంతయు బ్రసంశించుటలు. శ్రీవాణి విశ్వకర్మ సంగమమువాదనిం తము తమకృత్యము నానలనియున్నది. సంస్కరణీయమగు గ్రంథ కర్తల ఛాయాసబమునై ప్రయత్నించితనిగాని గృహకృత్యుడను గానైతి.

మెప్పుడు డి, రాజహక్కుదొరవారుతమస్వకార్యములను నగకు గొనకఅంధ్రవిశ్వబ్రాహ్మణులసౌభాగ్యమునుగాంఠించి శ్రీమదులయిం పక సంఘమువారిని సమావేశపరచి అంగీకరణమున కనుష్ఠినిచ్చించి నందుల వారికిని, గ్రంథపుచుగణాధికార మొసంగిఆదరించి. గ్రంథక గారి సుపుత్రులగు మెప్పుడనెహ్యమల్ రాబద్ధదొరవారికిని, బ్ర

లన్నిటిను
దెల్లవిశ
ముని
మునకు
గాచా
మునాం
బ్రాహ్మణ
కొల్పుడి

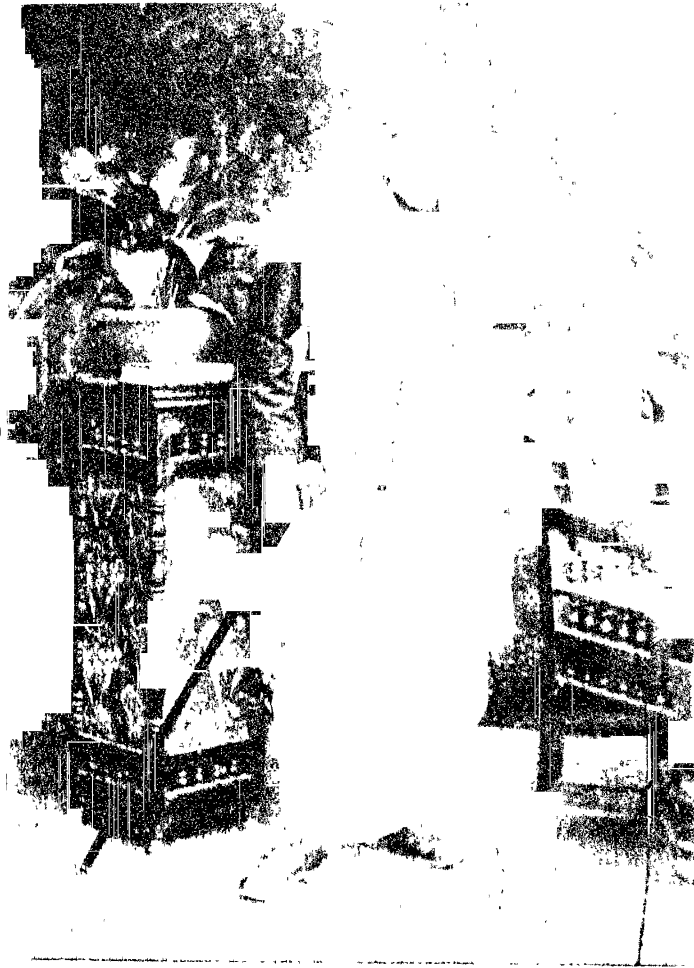
హృదయమునకు పరమమైనదిగాను, నీగ్రంథము ఆంధ్రీయభాషనుండి
ఆంధ్రీయునకు మధుర సుధారసపదగుఱవమునకు బరివర్తనముగావించి
మించినయొకదమును జేకూర్చి నవసంఘచారిత్రిక సరితోధకులను
బి, యే, తరగతియందునునుండిన బ్రహ్మశ్రీ బ్రహ్మజుబసవేశ్వరాచార్యులవారిని, యిందుగలదోషములను సంస్కరించి విమర్శనాపూర్వకము
గుఱకనిపీఠికనువారినిగ్రంథపాఠశస్త్రమునుగూర్చినదభిప్రాయమునం
గి సత్కరించిన బ్రహ్మశ్రీ కవిశేఖరకుంభారక బ్రహ్మశ్రీ వడ్డేపాటి
విరంజనశాస్త్రిగారికిని, దీనిముద్రణయందు సేకవిధములందుండిన
మహానీయులకెల్లరకును విశ్వకర్మసంఘసమున వందనసహస్రముల
సర్పించుచున్నాడు.

28—
ద

విశ్వకర్మజులు రాజకీయముగ నత్యంతాభివృద్ధి నొందినగాని సం
ఘమునకు సంపూర్ణవికాసము చేకూరదని గ్రహించి బ్రహ్మశ్రీసంతతి
గానాల రామమూర్తి మహాశయులు, ఆంధ్రదేశమునకు బర్యటనము
గావించి మేఘగంధీరి సంభాషణములు గావించి ఆన 1917 సంవత్సర
మున ఆఖిలభారత విశ్వకర్మోద్ధరణ సంఘమును రాజమహేంద్రవరము
న నెలకొల్పి సాంఘికప్రాతివిధ్యయన కంఠరావ్యణముగావించిరి. ఆసం
ఘమిన్వయ శాఖోపశాఖలుగ విభజించి రాజకీయములయందుపాఠ్య
ముచేసెడి. తత్ఫలితముగ నేడు విశ్వకర్మసంఘసమున బ్రహ్మశ్రీ కా
నూరి గురుమూర్తీచార్యులవారు తూర్పుగోదావరిజిల్లా బోడ్డునందొక
సభ్యులుగ ప్రభుత్వమువారచే నియమించబడి స్వసంఘోద్ధరణమునకై
తీరినపరిశ్రమము గావించుచున్నారు. శ్రీఆచార్యులవారు యిట్టివర్గం
ధప్రకటనమునకు కొంతధనసహాయముచేర్చి శాశ్వతకీర్తినిజూరగొనినా
రు. అట్టివారికి విశ్వకర్మ భగవానుడు హితోధిక సాభాగ్యవరంసరలు
సమకూర్చుగాకయని ప్రార్థించుచున్నాను.

ఇట్లు

సలపాదకుడు.

12. 2. 3000-3500 2000-3000 2000-3000
2000-3000 2000-3000 2000-3000

విషయానుక్రమణిక .

ప్రకరణము	పుట
1 మానవుని యార్యకుటుంబము.	1
2 విశ్వకర్మ	10
3 విశ్వకర్మయొక్క సంచపుత్రులు.	14
4 మహానమ్మరాజు సూర్యవంశస్థుడు.	17
5 వ్యాసునిదోహముచే మందోటీనగరమువిధ్వంస మగుట	20
6 వ్యాసుడువై శ్వకర్మణులమతాధికారమునకు భంగమొనర్చుట.	22
7 చెన్నరాష్ట్రీయవై శ్వకర్మణులు.	23
8 అంగమైందవ న్యాయమూర్తులు.	35
9 వేదమునకు పూర్వకాలము.	38
10 పాశీచీనార్యమతము.	41
11 వేదకాలము.	43
12 విశ్వబ్రాహ్మణాగ్రగణ్యత.	47
13 సింహళమున గోవీకులముతలయెల్ల వ్యాపించుట	55
14 వై శ్వకర్మణులపతనము.	60
15 గోవీలు—వెంగ్లాలు.	65
16 చతుర్వర్ణములు.	69
17 లంకాద్వీపమునకు ప్రధమరాజగు విజయుడు విశ్వబ్రాహ్మణుడు.	73
18 శాస్త్ర, శిల్పకర్మలు.	76

- 19.....శాక్యమునిచందుని యింటి కే తెంచుట. 81
- 20.....చందుడుసూర్యవంశీయవై శ్వకర్మణుడు. 83
- 21.....కాష్టవాహనరాజును, హిందూభిషగ్గ్రామగు
ధన్వంతరియు వై శ్వకర్మ86
- 22.....పట్టాభిషేకము—వై శ్వకర్మణుల ప్రత్యేకాధికారము88
- 23.....దంతశేషసలాయనము. 89
- 24.....విశ్వకర్మకులమత్యుత్కృష్టవర్ణము. 91
- 25.....సంస్కరణ సంఘము. 93
- 26.....వై శ్వకర్మణుల యుత్తమవృత్తి. 95
- 27.....వై శ్వకర్మణులు—రాజసన్మానములొందుట 98
- 28.....సింహళీయచాలనమున, గౌరవబిరుదములు,
బాధ్యతాయుతస్థానములు, రాజబహుకృతులు. 105
- 29.....మహామొదలియారు, రాబెలుడు. 109
- 30.....గోవీజాతివారువిరోపియనులనుమోసగించిన
విధము.117
- 31.....వర్ణము—భయంకరమగుచేటు. 119

పండ్ల తాభిప్రాయములు.

“విశ్వకర్మ వానిసంతానము” అను నియ్యన్త్రాంధమును వాగ్రితప్రతియందే చూచియానందించు మహాభాగ్యము నాకుచేకూరినందులకు డెందమనితానంద మందినది. ఇయ్యది సిఘ్నభాషనుండియూగ్లమునకు సుప్రసిద్ధ చరిత్రకారుడగు “ఆల్ ఫ్రన్స్ ఎడ్వర్డురాబర్ట్స్” అను దొరవారిచే ననువదించబడి, వారియనుమతిని బడసినిరంతరసంఘశ్రేయోభిలాషులును, సారస్వతవిమరణాదక్షులును గు బ్రహ్మశ్రీ ధనశేష్వరపు సోమలింగాచార్యుల వారి వ్రాసినత్రామచే నాంధ్రమునకు బరివర్తనముకావించబడి భాషానామకాంక్ష నూననాలంకారముగ నమర్పించబడినది. ప్రాచీనసంఘచరిత్రములకు వింతమొలుగులిడక నిజస్వరూపమును బ్రదర్శించుటకు సింహాశ్రయపరిశోధకుల నవిత్రాత్రాసులు పేరుమోసియుండుటచే నీసంఘోదంతము సాంతముగ ఫలవంతమయినదనియే స్వాంతములవిశ్వసించబడును.

కుహనామ తనంస్కర్తప్రాభి నూనపూరితములగు చండశాసనములచే, నూపుచెడియజ్ఞాతవాస మొనరించుచుండిన, విశ్వకర్మసంతానము శోభాయమానముగు సుజ్యోతికాంతులతో బ్రహ్మర్షిలుగు మార్గదర్శకమయిన, సింఘభీవాజ్ఞయము నేగాక రాబర్ట్స్ చరిత్రకారుని పవిత్రమూర్తినిగూడ, విశ్వకర్మలచే నోరారనిగంతనము సంస్మరింపబడనిలసియున్నది.

అపూర్వములును, అమూల్యములుగు వివిధచారిత్రాగ్రంథములతో విరాజమానముగ నీగ్రంథరూపము భాగ్యవిశ్వకర్మకులనలసాలిటయవ్వప్తపేటికగ భావించి మించిన గౌరవప్రస్తుతంతో నంభూజింపబడవలసియున్నది. వేయేల, నిష్కళింక సంఘాభిమానము, నిరు

పమానాత్మ గౌరవము. నిరవధికచారిత్రకాభిలాషకలిగి జీవింపఁగోరు
విశ్వకర్మసంఘములోని ప్రతివ్యక్తియు నీపాత్రమునందలి ప్రత్యక్షరము
ను బ్రాణవాక్షర సద్భవంబుగ నెంచుట వశ్యకర్తవ్యము. మఱియునిది
భారతీయుల కెల్లరకుఁ బఠనీయమాను పరమపూజ్యమును నై యున్నది.

స్త్రీయసంఘచరిత్రభానుని ముమ్మరముగ గ్రమ్ముకొనిన, విష
మోదంతజలధరములఁ బాఠఁదొలి నిర్మలయశశకాంతుల సంతరింపఁ
జేసిన మన్నిత్రవర్యులగు సోమలింగాచార్యులవారి యశాదార్యసాహ
సాభిమానములు భావిచరిత్రకారుని హస్తమునక మూల్యాలంకారము
లయి సుస్థితముగఁ బరిఘవిల్లుగావుత మనికాంక్షించుచున్నాఁడను.

ఇట్లు

బుధజనవిధేయుఁడు.

(sd) బాలదారి వీరనారాయణదేవు.

అంధోపాధ్యాయుఁడు.

డి. 11-3-27

పురపాలకసంఘోన్నతపాఠశాల

రాజమండ్రి.

సీ. శ్రీసువర్ణ సగోత్ర సింధురాకానుభా కరు మణింకర పాద శమల సుమ
ధవ శేష్వరికులంబు తరియింపజన్మించ వీరోశలింగయా చాళివగు మ
సంపరపుగమున మర్యాపదమున పరులకొనినమహా ప్రీమమునా
నాతండ్రిమమ్మునా సందసాగగమున గని పంచినట్టివా గమ్ముత్తె

తే! గీ! శరయనోమలంగాచారు పినదుసుసుంప

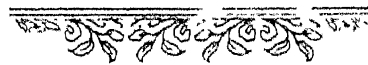
“విశ్వేశ్వర తత్పంతె” వెలయబలుకు

సీమహాగ్రంథమును జన సేవకుల

కంకితముగాగనిజడన త్వంతభక్తి॥

విశ్వకర్.

మొదటి ప్రకరణము.

మానవుని యార్థకులగుట.

మానవుడు పరిణామమగుటకై మహావిప్లవానికి నైపుణ్యముగ జంతుమాంసమును యలరారుచున్నాడు. మత్స్యనర్మాదులతో సమముగఁ దత్తద్వివిధగుణములను బంచిననుచునాతఁడు శల్య, స్నాయు, జీర్ణాహారములందు మానవజలయితీయగు ధాతీయముకల సమానసంతానమును నీవిజసోదరులతోడి తననలబాధము నంగీకరించుచున్నాడు. మాతృగర్భాయమున గర్భిణిని మొదలిగ, నాయంధ కారబంధురావాసము నుండియట్టి నిర్దిష్టమగుచుండఁగా మానవసంపాదక సముదాయమునవివిధవశలను దిలకించినచో నీ శాస్త్రసిద్ధాంతము నిస్సందేహమని తెలియఁగలదు. అది పరిణామమూలమునుండి ప్రారంభించుచు నీచతమమునుండి యుత్కృష్టతమమువఱకు స్వప్రకృతియందలి యాకారమేర్పడునట్లు జగలమున్న మొనలగ్రమున భీమిగాఁజూడఁగలమానవునివలకుఁ గలసానయనతీతమగుచున్నట్లు సర్వాన్వయంగతమము.

జగదుత్పత్తియొక్క యంతకాలమునకు బ్రధమమున మానవుడ నతరించెను? ఈ భూగోళముందేతావున నాతఁడు ప్రధమమున గోచరించెను. ఈ ప్రశ్నలు భీమిరకత్వంత విభ్రాంతికతోత్సాహ

పూరితములు. అవి యపారపరిశోధన కతిసారవంతస్థానమయ్యె. కాని నేటివఱకు వాని కేవలదార్థవిజ్ఞాన శాస్త్రజ్ఞులును సంతృప్తి కరసమాధాన మొసంగనవర్థులు కాకపోయె. థేల్సు (Thales) మొదలు, లుక్రీషియసు (Lucreias) నివఱకును బఫను (Bwlfon)ని మొదలు, లయలు (Lyell) నివఱకును, లామార్కు (Lamarck) నిమొదలు చార్లెసు డార్విను (Charles Darwin) నివఱకును నీవశోధనమున విఫలమనోరథులైరి. శాస్త్రజ్ఞులలోనగ్రిగొయ్యలని ఖ్యాతిగాంచిన వీరేపరాజిత్తులైన బ్రక్కతి సుందరీపదనమును మానవదృష్టినుండి యాచ్ఛాదించు సాంద్రాగధ కార యవనికం దొలగింప నింకెవ్వరేని యవలరించు భాగ్యమబ్బునా? పదార్థవిజ్ఞానపరిశోధనలొకను మానవుడు మధ్యేసి యాయందు భూమధ్యరేఖాపాత్రమున జనించెయుండి వచ్చునను వట్టిశలపోతను మించి యుండలేదు. అతడైరోపా, ఏషియా, ఆఫ్రికా, అమెరికాఖండములందేస్తలమునఁ దొలుత నుదయించినను బ్రాచీనమానవుడు మృగప్రాయుడై యు డెననుటమాత్రము నిర్వివాదాంశము.

మనము బుద్ధిని చారిత్రకకథా నిశ్చయమునకుఁ గొంపోయిన, ఆదియందఱుల దేశస్థులును నాగరికతావిహీనులై యుండిరిని తెలియఁగలదు. తమోమయపూర్వకాలమున వెనుకకుఁ బోయినకొలది సత్యంతి పూర్వకాలమునమీసించుతఱి, మానవుడు నాగరికతయందంతయు, సత్యల్పస్థానమునఁ గుంగిపోవడునను మృగముయందు మానవునకుఁగల మార్పదృశ్యమై, మానవుడు మృగము నందంతరించుచున్నాడు.

కకేషియను సిండుమునఁదఱచుగఁ గననై, కకేషియను యువకులందుఁగానరాని విశేషలక్షణములం గొన్నిటివహోకించి మానవునికి మర్కటవంశముతోఁగల ప్రశంసార్హమగు చేరికకచ్చెరువంది లామార్కు వానినుండి మానవుడు రాంగుజాతియండి జన్మించెననునదృఢతాను మానమున కెడమిచ్చె. ప్రప్రథమమున ననిశ్చితానుమాన మాత్రమై

నది దార్శనికులచే నాదనూపముదాల్చి నేడు గ్రీకులచేత మగదలిన తత్వ సింధాంత (Alion) శాస్త్రమునకు నమూనాగా నిర్ణయముకావలయునని దనరాచున్నది.

మానవజాతియందుగల ముఖ్యమంశములను గ్రహించు నమూనా మైనయిద్దరు మూలమూర్తులు (బ్రహ్మేంద్రులు) నుండియుత్పత్తియై పట్టు నిశ్చితముగ నక్కాణింప సాధ్యముకాదు. ఇదియును గలబడినదిగా ర్థవిజ్ఞానశాస్త్ర సత్యవిషయముల కట్టి మూలబద్ధవిరుద్ధము. మానవు టుంబయున, మగిలోలియును, క్షోకేషియును, పీకలోలియును, వ్యాధిగ్రస్తులగు వలె ప్రతిమానవుని శరీర పరిణామమును పరివర్తనమునకును బాంధవ్యమునచో వారైల్లరుకాకే సంశయములనునుండి యుద్ధవిమోచింప నక్కాణము నిరాధారముగల దోచును. మానవజాతియును మిగిలిన జాతులయును నుండు సవయవయనమును నిర్వహించునగుల బ్రహ్మేంద్రులవలనయును గాన వచ్చుచున్న నితరవిషయములందు గొట్టుకొని తామును విస్మయ మై యుండుటచే వారైల్లరు నొకేమూలాగానున్నది యుండియుండుటకు బ్రతిబంధముగనున్నది. ఈవిషయములను మనమీల పరిగణించవలయు? ఇప్పుడు తానుత్తము దర్శనము వాడెనుచు, యది కేవలమబద్ధమైయు, భృమించుచు జాతివిషయమును తుమ్మగనవలెనుచే నున్నదిగా నున్నది నీచసంభవమును జూపించుటకు గాకలెంచుటకు?

ఇతరదర్శనములను పరిశీలించుట. భూతలమేర్పడిన ముఖ్యకాలమునకు మానవకుటుంబమునందలి వివిధశాఖలు ముద్భవించినవి? శాస్త్రము విషయమున గూడ సలత్పత్తి కర సమాధానమునకు సమర్థముగను న్నది. భూగర్భమునందలి తీర్చిదిద్దెట్లెట్లబడిన శిలీభూతములను బరీక్షించుటవలన గల్గిన భూగర్భశాస్త్రమునకు ముఖ్యమంశములను దానితోబోల్చుబడినప్పుడు సాధారణచరిత్రకాలమునా ముగ్ధానితో నిమేషమాత్రముగ గన్పట్టుచున్నది. ఇదియును గలబడినదిగా

న్నది. భూమిపై మానవుని ప్రధమదర్శనాకాలమెంత ప్రాచీనమైనదైనను, మానవజాతివారు చారిత్రకవృత్తాంతముల నలంకరించు సమయమున, మధ్యేషియా (Centrl Asia) మెట్టప్రాదేశములందునివసించియుండిరి. చరిత్రమునందనంతరకాలమున, రెండువస్తువులఁ గూర్చుటయను నర్థమిచ్చు “ఆర్” అను సంస్కృతమూలమునుండి యుద్భవించినయార్యనామమునఁ జెన్నారుచుఁ బిదసనార్యావర్తమునఁ బాదుకొనిన, వీరి కముందుస్పష్టమగురీతిని, విశ్వబ్రహ్మలేక, విశ్వకర్మకులజనుకుండగు విశ్వకర్మయొక్కసంతతీయులేగాని యన్యులుగారు.

మానవుని యార్యకుటుంబ ప్రాచీనమతముయొక్క యాదిగూ వాసమునైన నన్వేషించుటయందింతవఱకుఁ గృతార్థుఁడైన మానవుఁడవఁడును గానరాఁడు. పెరిషియా (పారసీకము) దేశమందలి వైరురాణిలోయ (Vole of Iran) యే యూమహాకుటుంబముయొక్క యాదిగూ వాసమున్న మాక్సు ముల్లరు (Max Muller) నివాదమానునతత్వగోపాయొక్క యర్హత సతీనిపుణతతోఁబయటికిఁ గొనివచ్చినవారలకుఁ బూర్తిగలొంగిపోయినది. యూరపియను పరిశోధకుఁడయిన యన్వేషించినంతవఱకు నార్యపిండమును గల్గియుంధరించిన యాదిమూఁగాంగు (Orang) మధ్యేషియానుదలి ముష్ణమండల (Torrid zone) నంవాసించునీతేలినది. ఈనివాసయోగ్యమగు గోళమునఁ దమప్రధమప్రవేశానంతరమెన్నిశతాబ్దములవఱకు నార్యులీనిజాతి వాసముననుండిరోగఁగింపనసాధ్యము. ప్రధమార్యపూర్వకుని జననమాదిగ గడపటనాతనిశిశువులు నిజస్థానమునుండి దేశత్యాగమొనర్చు వఱకు నన్యాయకములగు యుగములుగడచె ననుట నిస్సంశయము. తాము దశదిశలకుఁ జెదరిపోవునప్పటికి వారతినాగరికతనొంది యుండిరనుటఁ గూడ నిశ్చయమే. ఏభయంకర మహాపద్యన మవార్యమగు నేఘోరకారణము వారిని మధ్యేషియా పీఠభూమి యందలి తమ మహోహర నివాసముంద్రుఁ

చి, మాత్రు నివాసముల వెదకుకొన నెన్నడునెఱుంగనివలె దేశములందు నివసిత శీతోష్ణస్థితుల సనుభవింప వలన సోనిర్బంధించినో మనసు జెలియదు. మనము చెప్పబోయినది చరిత్ర కెంతమాత్రమును నిర్బంధముగఁ జెలియని యేభయంకరోపద్రవమో ఈభూరకారకముల నుండవచ్చును.

తన్నివాస విధ్వంసమును, వారుస్వగృహమునుండి పుట్లొదవగుటయుఁ గ్రీకులకమునకుం బడునైదు శతాబ్దముల పూర్వము జరిగియుండెనని తలంచుచున్నారు. కానియిది యూహమాత్రమే. ఈసంగతిచెప్పరానంత పాచీనమైనది. ఈభయంకర విషయమునకు నిర్బంధములమును నిర్ణయింప సాధ్యముకాదు. ఈచదగపోవుట ప్రజల సకన్యాత్మగఁ జూపెట్టి పెట్టి ప్రాణసంకటాగ్రాము హుటాహుటఁ జూరపోవఁజేసిన యేదోయొక యాకస్మిక భయంకర పర్యవసాయముగ నేదోయొక యుపేక్షిత కంఠము వలన సాధవించితిగా మూచించునెల్ల చిహ్నములంబొడకట్టుచున్నది.

ఈమహాకవచ ముదయించునప్పటికి వారుచాల నాగరికతతో నింపారుచుండిరి. పారిపోవు నీవలన మాకలందొక తెరంగము పశ్చిమ దేశములంజూచి యూనిపుసంబలి హెల్లాను(Hellas) లేకగ్రీకుదేశమున స్థిరపడిరి. యూరసియను నాగరికతాస్ఫీరిణమును బ్రప్రథమమునఁబడసినది గ్రీకుదేశమే; పశ్చిమగ్రీకుయాణ మొనర్చుచు, నీవిద్యుదాఘాతము, రోము, స్పెయిను, ఫ్రాన్సుదేశములపై గజ్వలించెగాని, సావిత్రత్రయామోఽద్యము జగదీష్వాశ్రయమునకు నిర్లభముకంటె బలవంతమున నేదేశమునకు నీవిద్యుదాఘాతమొక్క మనీషిపు బడకు ననఁగా నీ, చైతన్యమిచ్చికాని యుండలేదు.

చెన్నపురివాస్తవ్యులగుడాక్టరుపల్నియాంధి(Dr.PulenyAndy) గారిట్లు వ్రాయుచున్నారు. అనంతరము హెలెనెస్ (Hellenes)లను బర

గీత మన పూర్వలశాఖ, నాస్తుశాస్త్రమందును, శిల్పమందును, శిల్ప సౌందర్యాభి మానులలో నత్యంత పరిపూర్ణత్వమున నింతవఱకు నన దృశ్యమైనిల్చు సంతసాశ్రయ మేతీరున సంపాదించెనో యట్టి హిందూదేశమునఁ బ్రవేశించిన మనపూర్వల యి-శాఖ వాస్తుశిల్పములందు, రీతివేత్త నను, దానితో నమసృజ్యాతి నాజ్ఞించెను" రాజేంద్రలాల్ మిత్రుఁడు (Rajendra Lalmitra) తన "ఇండో ఆర్యను" (హిందూ ఆర్య) యనుసృజితగ్రంథమున నట్లునఁచుచున్నాడు. "హిందూ దేశమునకు వచ్చిన యాద్యులు తమగ్రీకు సోదరులకుఁగల యట్టి మేధా శక్తి నే కల్గియుండిరి. స్వీకృతదేశమున వారధాని నెట్లునయోగించిరో చూడవలసియున్నది. అశోక మహారాజునకుఁ బాలకాలము పూర్వమే హిందూద్యులు (Indo Aryans) శిలలతో నిర్మించుట బాగుగ నెఱింగియుండిరని యమ్మహారాజుయొక్క శిలాస్తంభములపై రమణీయతము ముగఁ జాతుర్యముగఁ జెక్కఁబడి చెన్నారు చక్కఁడములే నిర్వివాదముగ స్థాపించుచున్నవి."

దివ్యసౌందర్య నిర్మాణమును, బ్రావిమలాభిరుచిప్రదర్శనమునే యూరపుశిల్పకళా తాత్పర్యము, మెడిసినుయొక్క వీచును, (Venus De Medicis) పార్జిటెలిను యొక్క యపొర్జిటెలు (Approdite Ot Protit eles) పైలో యొక్క వీచును (Venus Of Mils) * నను విగ్రహము లిందులకుదాహరణములు.

* పార్జిటెలినుఁడను శిల్పి నిర్మించిన యపొర్జిటెటి దేవతా విగ్రహము పార్జిచీన విగ్రహములన్నిటిలో నతి ప్రఖ్యాతి గాంచియుండెను. పార్జిచీనులగు చీడియను (Cnidians) లదాని నామహా శిల్పచార్యుని యొద్దఁగొనిరి. ఆ దేశస్తులు, బిథినియా దేశ రాజును నికామెడినుఁడు (Nicomedes) వారి దేశీయముగా నావిగ్రహ మాల్యముగా నిచ్చివేయుదునని చెప్పిన నీయద్భుత శిల్ప నిర్మాణమును విడువనొల్లరైరి. అనంతరమీ విగ్రహమును కన్స్టాంటి నోపిలు Constatino ple) నకు మార్చ నచట నది జస్టినియను (Justinia)ని పాలనమున క్రీ.శ. 80 గల్గిన మహాగ్ని జ్వాలలలోఁ బడి నశించెను. అమూల్యమున నన్నవ్రసకట్టి విచారకరా

ఏషియాశిల్పకళ యిట్లుగాక, దానికి జుక్కిదున్నై వికార భయం కరాకారములలో దిగెను. హిందూదేవాలయముల నలంకరించు జగన్నాథుడు, విష్ణు, గణపతి మొదలగు భీకరదేవతా విగ్రహములిందు జేరినవే అందము చందములేని యసహ్యకర భీకరాకారముల నిర్మించుటయందు నీవణ సామర్థ్య ముమిగముగ వ్యయపరచుటవలన శిల్పి యొక్క యభిరుచిని, సౌందర్యావళి కన సామర్థ్యమునకు సహాయపాదించు దురదృష్ట ఫలితము బయలయ్యె. ఇందువలననే యగ్గనారాధ నాశ్రయములైన సవిత్రి విగ్రహములందుగూడ సౌంధ్యసౌందర్యము నొడగూర్చు నాతడు తనసంపూర్ణ శక్తిని వినిమోగించినన దివిఫలమై విజితమయ్యె. పూజాశ్రయమై, జ్ఞాపకార్థమైన ప్రతిబింబమై “యద్దేశిక” (Uddesika) ముగ భద్రపరులబడిన భాగ్యాలయములందలి బుద్ధవిగ్రహములు నూపుడు. ఆనిగ్రహ నివిధావయవములందుగల భయంకర వ్యత్యాసములు సరిమహిమముగ్ని, పై భిక్షవ

వసానము! ఈవిగ్రహము గ్రీకులొసిన (ప్లైరిటి) చరిత్రయన కలుగఁబడిన మహాసౌందర్యవతి శిరోరత్నమగు ఫైరీని Phryen యొక్కదివ్య మందరాకృతిని ననుసరించి నిర్మింపఁబడినది. ఎగీనియను పర్వభుక్త్యము వారా మిష్టితజ్జారక్త్యమునకు వ్యాజ్యము తెచ్చిరి. ప్రిక్తయగు హైపిరిడిను [Hyperides] ఈమె చక్రము నవాదించఁబూనుకొనెను. వ్యాయమాన్యులామెను “చారంప నానీన్యుల్ల యుండుటజే హైఫిరిడి, యామెదత్తయన నొక్కటి, యుత్కృతచరిత్రము నర్పించు ననుజ్ఞజేడను. ఆతఁడామె మొల్లపై భాగముననున్న వస్త్రములఁ జూర్చి గలఁగొనింది “చేయగల్గిన బ్రతిరోధింపు”మని పల్కె. ఆవ్యాయ మాన్యులకు నేత్రవిద్య మువర్చన యయ్యుద్భుత మంపకభావలనము లలిమోహా భాగింతికముగ్ని యుండుటచేవారామెను దత్తలామె నిర్దోషయని నడుదల చేసిరి. ఆనందగమే ధిన్మనంపరి యునకులెల్లఁగూడి యామెకు గౌరవ చిహ్నముగ నతివ్రతామనర్పణయితిగమానవజీవము నెన్నఁడు నొందఁ గృతా త నొందియుండని మహాగౌరవముగా, నిర్మలనువర్ణమయ విగ్రహము నిర్మించిరి. మి? సౌందర్య నీతిబాహ్యతచే వాప్యకమైయుండియు లోకము నెల్లఁ దనపదములకడ పొలింఁజేసి ముగ్ధిక్కించుకొన నమర్థముగదా!

ర్తునుడు, బుద్ధిమంతుడు, నగు నాకపిలవస్తు పురమునీంద్రుని కవమా సకరములై యున్నవి. సరియగు నాకారములేని యాదుర్బలశీరస్సు వి కాసములేనియామొద్దుకన్నొమలు, వాడిమైన యాకూర్తనాన, కామా తురత్వముగల యారక్షోప్తము, విశాలమైన యామిడిగ్రుడ్లు, నివియన్ని యుఁ గామాతురముగల వగలాడియగు ననదేవతయొక్క సిగ్గుమాలిన యవికసితాకృతియేగాని, దయాసింధువు, పరమశాంతమూర్తి, యతి నిసముఁడునగు నాపావనమూర్తియగు బుద్ధదేవునిదికాదు.

గీ॥ “అయభువి యందుదివియందు ♦ నిరుపమసర

కఁబులందుబుద్ధి మదగ్ర ♦ గణ్యుఁడఖిల

పూజితుఁడు, సత్తముఁడు, దయా ♦ పూరితుఁడు

పాలెనఁగు ధర్మనిర్వాణ ♦ బోధకుండు” .

(Light of Asia)

(ఏషియాజ్యోతి)

జపానీయ (Japanese) బుద్ధుఁడు జపానీయ జాతీయుని యచ్చే. చీనాబుద్ధుఁడు చీనాజాతీయుల యాకృతిని గల్గియుండును. బర్మాదేశ బుద్ధుఁడచ్చమగు మంగోల (Mongol) సయాండేజీయ బుద్ధుఁడు, సరి గ, సాప్తవములేని పీతజాతి (yellow race) యాతఁడే అవన్నియు నను గుణము గానేయున్నది. అవివారి జాతికి సరిగనేయున్నది. కాని సింహ లీయ బుద్ధుఁడు సింహళిక్షీణావస్థ యందలి యొకనీచుజాతి హిందూసం ఘమునుండి గ్రహింపఁబడిన భీకరాకారుడఁగు ద్రవిడుని బోలియున్న ది. ఒకానొకచో జెనొఫేస్సు (xenophanes) సింహశ్వము లీశ్వరుఁడు గలడని విశ్వసించి తమకై తాము దేవుని విగ్రహమును నిర్మింప నమర్థ ములైన యెడల నవి క్రమముగ నొక్కొక్కటి తమకై యొకసింహ ము, నొకయశ్వమును, గావిచుకొనునని చెప్పెను. ఎంతయుక్తమైన యభిప్రాయము! బుద్ధులు తపస్రభుని జ్ఞాపకా మూర్తిమంతమైన యొకవిగ్రహమునకై యపేక్షింతురేని శారీరము మర త్యాగర్థులు

గర్భియుండెనని భ్రాతృగాంచిని యాపుణ్యమార్త యొక్క సుందరాకృతినిబోలు నొకదానిని నిర్మించుకొందురుగాక. ఇపుడున్న ప్రకారమా విగ్రహమయ్యనద్యశ మునీంద్రునికి నాతని యనుచరులకు నజీవావ మానమై యున్నది.

యూరపియను శాస్త్రజ్ఞుల మాటనట్లుంచి, మహాప్రచీ నార్య పృథమా వాసమునుగూర్చి హైందవు లేమివచింతురో చూడవలసి యున్నది. మనపూర్వులు మనకొనగల సంతృప్తి గ్రంథములను నవోకించిన, మానవ జాతీయందలి యూర్వవంశపు టాదిమ నివాసము “మహామేరు” (Mahameru) అని పేరొయగఁడు. కాని “మహామేరు” మనునర్థ మిచ్చునిది భూభాగమున నెచటనున్నదో యన్వేషించి ప్రియత్నించిన పండితుల ప్రియత్నము లన్నియు విఫలమగుటచేదాని యునికియే కల్పనాకథ (పురాణము)నట్టిభ్రమ, కల్పనా చాతుర్యము, హిందూభావ ప్రభావము లొక్క యశ్య దృశ్య గాఢలంఘనము ప్రితికి వచ్చినది. అపరిమిత పరిమాణము గలప్రతివస్తువును మహామేరు పుత్రోబోల్తురు. నవీనవ్యాఖ్యలో లయ్యిన మహామేరు గానినే అందు కాదందురు. ఇదియెంతయు యుక్తిమైన యూహగా మిన్నది. ఇదివేలు విధముగఁదలంచుట నలస నూన్వేషమునే తిరస్కరించి యోడపుచ్చగల కష్టమును దొలఁగించు చున్నది.

ఈమహామేరువు మీదనే విశ్వకర్మగుల పూర్వలంకాకృడగు త్వప్రసావతి కాంతిరుయపట్టణమగు తన “శ్రేష్ఠపర్వపుర” మనునిర్మించుకొనెనని చెప్పుదురు. దానినమీదముననే “శ్రేష్ఠభూమియు, “శ్రేష్ఠగ్రీవము” నుండెను. అనియేమిదూ యవయోక్తియిది నుండెనో యిప్పుడేమానని మాత్రులను చెప్పరాదను.

* పౌర్ణిమియనుగారు, “శ్రేష్ఠ” తెల్లనివాఁడు, “శ్రేష్ఠ” తెల్లని గుఱ్ఱముగలవాఁడు “శ్రేష్ఠశ్రీ” తెల్లని గలవాఁడు, “శ్రేష్ఠ” — రక్షముగలవాఁడు ననునట్లురు శ్రేష్ఠపౌర్ణిమి గూడ “శ్రేష్ఠ” తెల్లనమునకుఁ జనిరని చెప్పుచున్నారు.

ప్రథమార్య దేశత్యాగులు మొట్టమొదట కాశ్మీరదేశమున స్థిరపడిరి. కాశ్మీరనామము “చీకటిని జెదరఁగొట్టివేయుట” యనుసర్థమిచ్చు “ప్రకాశతిమిర” శబ్దములన్లుస్తరూపము ; అనగా, మేమిఁకముందు విశేషముగఁ బోవుతప్ప ప్రజాపతి కాశ్మీరదేశాంధ కారమును విచ్ఛేదమునర్పఁడన జ్యోతిర్నగరము నుండి యిటకరు నెంచెనని యర్థము. ఈపదములు గూడార్థమున కెడమియవే ; ఇదిహిందూ నాగరికతా ప్రథమ ప్రభాతముగాదే ; ఇతరాధారముల నుండి గ్రహింపఁబడి యీపుటలందుఁ గ్రోడికరింపఁ బడినవృత్తాంత మీయూహాసత్య మైన ననుటకుఁ బ్రబలనిదర్శనము కాఁగలదు,

—:0:—

రెండవ ప్రకరణము.

ప్రస్తుతము కమ్మలరు, కంశాల, పాంచాల, తరచ్చా, ఆచారి, విశ్వబ్రహ్మ, దేవబ్రహ్మ, దేవకమ్మలరు, నవందన్నీ లనఁబరఁగు విశ్వకర్మ వర్ణము యొక్క మూలపురుషుఁడు విశ్వకర్మజాతి యొక్కవీర దేవుఁడు Heros Epnimos విశ్వకర్మయై యుండెను. భూమియనునర్థమిచ్చుభూ, లేకభువనము యొక్కపుత్రిఁడన్న యాతనిజన్మ వృత్తాంతమాతఁడు దేవతగానెంచఁ బడినవీరుడను నూహను సమర్థించుచున్నది. ఆతఁడుజగన్నిర్మాణ కుండగు మహాశిల్పిగ నెంచఁబడు చున్నాడు.

పౌరఫెనర్ పీబరుగారీ శ్వేతద్వీపము (Waite Island) సరియనకై క్రిస్తపుశే ర్పణచుకొనిన నివాసమనియు, నచట నాబ్రాహ్మణుల శ్వేతపురుషులు జహ్నో వాసుగొల్పుచుండఁ గాంచిరినియు, వారిచేఁ గ్రీస్తుచరిత్రము హిందువుల కెఱిగింపఁ బడెననియు, వీరద్వానిని దమమతమునఁ జేర్చుకొనిరనియుఁ దలంచుచున్నారు. ఇది వట్టియూహమాత్రమే. ఇది కేవలమబద్ధమని దానిలలాటముననే లిఖింపఁబడి యున్నది.

ఆతడు సర్వశక్తుడగు మహాదేవుని స్థానమునాక్రమించు చున్నాడు. పాటాను Patmos దీప్తమున జూను John మకుబహోవా (Jehowah) తుహినధవళములగు శిరోజముల తోడను, బ్రహ్మలక్ష్మి లాభములగు నేత్రయుగ్మము తోడను, నోటినుండి వెడలిపోయిన నిశితవ్యగ్రారాశి శ్లేయకము తోడను, బ్రత్యక్షమయ్యెను. Revelation 1 -18 ఈ తండ్రి తండ్రిగావించిన దున్నులములగు మూడు, నాలుగురుపూరితరముల వలనకు గలపల్లెలను శిక్షించవచ్చు చుండను సమూహములకు డగు దేవుడగుట చేత నీయుగ్మవిగ్రహ మాత్రనికంటె విభిన్నమునకు దగియుండును. విశ్వకర్మ కాయమున నింతకంటె నెక్కువగుగనిత్యమువెల్లి వాడుచుచుండును. అది నిర్వికారము, కావ్యశృంగార సాంద్రమైన భావముగూర్క. విచిత్రకల్పన. ఆతినికైన శీర్షములుగలవు. అందొక్కొక్కటియు నోమనుల ప్రాణాచార్యుని శిరమునలంగిరించు కీరీటము బోలు పట్టిదిగాక, దేవతగనారాధించబడిన గూఢాన మహామహానికేదగు, నట్లంతకు బెక్కుపట్లతి శయించు కీరీటములతో రాలిల్లుచున్నది. ఆతనివంచ ముఖములును, సవ్యోజాత, వామదేవ, వాహోర, తత్పురు, పేశానములను బ్రత్యేకనామములతో పలరుచున్నవి. అందొక్కొక్క దానినుండి యాతిని కొక్కొక్క సుశుంధున యుగించును. సవ్యోజాత ముఖమునుండి మనువు, వామదేవ ముఖమునుండి ముగ్ధుడు, సఖోర ముఖమునుండి తప్తము, దత్పురుషముఖమునుండి శిల్పియు, పేశానముఖమునుండి విశ్వయుజునించిరి. పీఠకేగ్రమముగ, సానగ, సనాతన, అహభూష, ప్రశ్న, సుపహ్వానములు లుంగలవు. ఇందేదోయొక దుగ్ధాహ్వా, కూఢ, సాంతి కాఢముండవలయును. ఏకముఖముగల జీవులనె చూడవల నజీయున్న దృగింద్రియములు గలవారలకిది యత్యద్భుతముగ గన్పట్టును. ఈముఖములందు బ్రతిదానినోటినుండియు నొక సుశుంధుదయించుననిన విషయమందాశ్చర్యమిసుమడించు చున్నది. భావకల్పనా చాతుర్యమే యుద్ధానికగారణ

ము. ఈమానవమనశ్శక్తి ప్రభావమసారిము. రోమనుల జానసు Janus] నకు రెండుముఖములుండెను. కటగరము సందలికందస్వామి కాటుకలలు బండ్రొండు చేతులునుండెను. గ్రీకులబ్రియారి యాసు (Briarios)నకు నూలుచేతులుండెను. పురుషు నూర్తము సందలివృధ మముక్కులో దేవుడు “నహస్రాత్ముడు” వేయికండ్లు గలవాడనిచెప్పబడియున్నది. ఒక్కొక్కగుణ మొక్కచిహ్నముతో సంబంధింపబడుటచే నీకల్పనలన్నియు సాంకేతికములు మాత్రమే. దృష్టియొక్క చూపుకుదనము నేత్రానేకము చేతను, నైపుము, బాహుబాహు శక్యముచేతను దెల్పుబడియున్నది. ఇదిభావమునకు స్పష్టమగు రూపమే ర్పణమటే. మానవజాతి యొక్కపురుషత్వత్తి యాడముడు(Adam)నీవు (Eve)నను, ప్రధమసంతకులు నిష్పిష్ఠఫలమును జవిమాదిస నాటినుండిమానవునికిఁ దెలిసె. కావున, విశ్వకర్మయొక్క సందమలేవురు నాతని పంచవక్త్రముల నుండియుద్భవించినటులేవల విరుద్ధముగా నుండును. ఇట్టిప్రసవము స్త్రీ పురుష సంబంధమగు శరీరశాస్త్రమందలి వినిశ్చిత విషయములన్నిటికినివ్యతిరేకమై యున్నది. ప్రాచీనమారవ మరన్ను నకు సాంకేతిక భాషయందోల లాడుటన్ననతి ప్రీతి. అత్యధిక భావనా శక్తియే వారిప్రభావ లక్షణము. విశ్వకర్మకు పంచవదనములఁ బ్రసాదించినదీ భావనాశక్తి యొక్కకార్యమే. ఇదిప్రాచీన విషయమగుటచే విశ్వకర్మ యధికతను గౌరవముతోఁ గొల్పవలయును. ఋగ్వేద మాతని సత్యంతవాగ్ధాటితో స్తోత్రము చేయుచున్నది. అందాతఁడు సర్వశక్తుడు, సర్వవీక్షకుడు నగుసృష్టికర్తగ వర్ణింపబడి యున్నాడు. పురాణములును మహాభారతము నాతనినిందించుచుఁబెన్నెననుట సత్యమే, కానియాపురకములు ప్రాముఖ్య ప్రశంసలో వేదముల కెంతయు నల్పములు. (“ధర్మంశ్చైవ నూనానాంప్రమాణం ప్రధమగుశ్చితిః । ద్వితీయం ధర్మశాస్త్రంతు తృతీయంబోక సంగ్రహం”:-మానసారిము) ఇంతియగాక యవి విశ్వకర్మ సంతతీయుల పారంపరికశక్తు

పులగు పశ్చిమపు గోదావరి జిల్లాలు చేరచియుంటిని. ఈవిషయ ము
దలి దూషణలకు సమాధానము కాంగను. ఆతరువాత గుర్రులను
అదిసర్వసంశయముతో నుత్కృష్టతమ మైచి. విశ్వకర్మకుతో తృప్తి
ల్లనాతని వలసనేకల్గి యుండుటచే నచ్చకనాగియుత్కృష్ట సంశసాంఖికు
లేకవలయును. ఈవిషయమై గుర్రముగను విశేషించి విచారలరు.
విశ్వకర్మ గుండ్లకొనమును, బ్రాచీను లాతరియెడ నాహింభానీ గొం
వములను గూర్చియుట గొంచెము ముచ్చటగింతుము.

హిమాలయ గ్రంథ కర్తలు జగదుత్పత్తిని జూచి వాగ్దానము, హిందూ
వేదాంత లంకాకథాగము వాల్మీకి నామము ముఖమును విశ్వకర్మ
కొసంగియున్నారు.

సభామిత్రులందఱును | సభామిత్రులందఱును ||
సచాకాశసంచిత్తంచ | సభామిత్రులందఱును ||
సచబ్రహ్మసవిష్ణుశివు | సచరుద్రాశ్చ తానక ||
సర్వకూల్యని రాం బో | సర్వయం భూవిశ్వకర్మణ ||

అవును నేలలేదు, నీరులేదు, నివృత్తిలేదు, గాలిలేదు, నింగి
లేదు, జ్ఞానములేదు, వాసనలేదు, ఇంద్రియ ప్రాయములేదు, బ్రహ్మ
లేదు, విష్ణులేదు, రుద్రులులేదు, సత్త్వములులేదు, సర్వకూల్యము
గు వ్యవకాశము మాత్రమే యుండెను. తరువాత దానిసంభవించినవా
డగు విశ్వకర్మ మాత్రమే యుండెను.

ఋగ్వేదమంత ప్రాచీనమున దగు మూలగ్రంథ మట్లు చెప్పి
చున్నది. అందువిశ్వకర్మ సర్వదేశలయందూ గండ్లము, సకలదేశలందును
ముఖములు, అఖిల దేశలందును గరములును, సకలదేశలందును జ్ఞాన
ములును, గలదేవుడుగ వర్ణించబడి యున్నాడు. ఆతడు సర్వవిషేష,
సర్వవిక్షుకుడు, సర్వవసుంధ రాస్పృష్టికర్త, ఆతడేదేవతలకుం దన్నామ
ముల నొసంగును. తక్కినప్రాణులంతని, నాతనియుచ దేశములన్నియు

శ్రయించి యుండును. విశ్వకర్మ జాతిమూలపురుషుడగు విశ్వకర్మ
సంగఁబడిన శౌరవమిట్టిది. అతని ముఖలక్షణ మితర హిందూదేవత
లను గ్రీవైఖరీ యుతముగాదు. దయాభుత్వమే యాతని ముఖముఖ
స్వభావము. బ్రాహ్మణులు బ్రాహ్మ యొక్కముఖము నుండియు, క్షత్రి
యులాతని బాహులనుండియు, వైశ్యులాతని తొడలనుండియు, శూ
ద్రులాతని పాదముల నుండియు, సుదృఢించిరని చెప్పుదురు. ఇట్లఁగో
ర్కనఁబడిన బ్రాహ్మయు విశ్వకర్మయు నొక్క స్వయంభువు, నగో
రుడగు జగత్కర్తయునగు నొక్కమూర్తియే.

మూడవ ప్రకరణము.

విశ్వకర్మయొక్క పంచ పుత్రులు.

విశ్వకర్మయొక్క పుత్రులేవురు నాతని ముఖములనుండి యుద్భ
వించినట్లు చెప్పఁబడుచున్నది. కావున వారు బ్రాహ్మణులు. వారు
బ్రాహ్మణులను నీయధాంశమున సృష్టము, నిరాధారమునగు వట్టి
వక్కాణముపై నాధారపఱుపక, తదాధారముగఁ దద్విషయమై యు
త్కృష్టతను తమ ప్రామాణ్యమును వేదములనుండియే యుదాహ
రింతుము.

“ ఋగ్వేదం చ మనుశ్శ్చైవ

యజుర్వేదం మయస్తథా

త్వష్టానాం సామవేదం చ

ఋగ్వేదా శిల్పికస్తథా

విశ్వజ్ఞః ప్రాణం వేదం

పంచ వేదం తు బ్రాహ్మణాః”

“ మనువు ఋగ్వేదమును, మయఁడు యజుర్వేదమును, త్వష్ట

సామవేదమును, శిల్పి యధర్వణ వేదమును, విశ్వేష్ట ప్రాణవేదమును రచించిరి. ఈవం చవేదములును బ్రాహ్మణులు "

ఈమూలమునుండియే తద్విర్ణమును వ్యాపారమును గంఠినిగూడ నిశ్చయించు నింకొక్క యుదాహరణముఁ బ్రదర్శింతుము.

“ అయోమనుశ్చ ఋగ్వేదం

మయాదారు యజుర్వేదం

తామ్రంత్యష్టా రజా సామం

శిలా శిల్పి అధర్వణః

విశ్వేష్ట స్వర్ణ ప్రాణవాం

పంచ బ్రాహ్మ విధీయతే. ”

“మనువులోహకారుఁడు, ఋగ్వేదకర్త, మయుఁడు, దారుకారుఁడు యజుర్వేదకర్త, తప్తితామ్రకారుఁడు, సామవేదకర్త, శిల్పి శిలాకారుఁడు, అధర్వణవేదకర్త, విశ్వేష్టస్వర్ణకారుఁడు, ప్రాణవేదకర్త, ఈవం చవేదముల వారుచు బ్రాహ్మణులని తెలిసికొనుము. ”

ఇంకొక్క యుదాహరణ, మీమారు వై జయంతమునుగడి, విశ్వకర్మ కుశోత్పత్తి బ్రహ్మనుండియే యను సంశయమును సుగాఢ పణా సంజేహములకుఁ దూరముగావించును.

“సప్తత బ్రాహ్మ పురాహితోకం

పూర్వాస్మినాయామ్య దితేచ వ్యాప్తం

తదవ్య భూతాని బలాని తన్ శిఖం

సత్యాద విచ్ఛేద ప్రాపతీభ్యాః ”

“అతి ప్రాచీన కాలమునఁ బ్రాగ్గోక్షయ దక్షిణములంబాలించిన బ్రాహ్మ జగత్తును సృజించెను. ఇట్లు సృజించఁబడిన ప్రపంచమునఁ గిరీటము నిర్మించుటకు బ్రాహ్మతక్కఁ దక్కినదేవత లనివులునన్దులు

నిజముగ, నీకీరీటనిర్మాణము చేయువర్ణము (విశ్వకర్మ వర్ణము) బ్రహ్మ నుండియే జనించును.”

జన్మచే బ్రాహ్మణులైనవారు విశ్వకర్మమునకు సుతులేపురు మాత్రమే కాదు. జన్మచే విశ్వకర్మకుల సాంఘికులైన యెల్లరికునుగూడ నయ్యుత్పత్తికి నామమునకు సధికారముగలదు. బ్రాహ్మణుడు బ్రహ్మ ముఖోత్పన్నుడగుటచేత, నాతడగ్రిజన్ముడగుటచేత, నాతడువేదాధికారియగుటచేత, నాతడు న్యాయముచే నర్వవృత్తికి బ్రభువై యు ప్పచున్నాడు. (మను 1. 93. పు 25)

విశ్వమున కాచార్యుడను “జగద్గురు” నామమును ధరింప విశ్వకర్మకుల జనులకు మాత్రమే యధికారముగలదు. (విన్లోస్ గారి ని ఘంటువు (Winslows-Dietanoary) జగద్గీతకీర్తి, తిరువాన్మూరు నివాసి, ప్రచ్ఛన్న బౌద్ధమతమును నడైవిత వేదాంతముయొక్క స్థాపకుడు, శ్రీ శంకరాచార్యుడు, మానిలీపట్టణమున విడసినప్పుడు తాను “జగద్గురుడ”నని చెప్పుకొనెను. తమవిరుదమును బ్రాణనమానముగ నీర్వైతోజూచుకొను దక్షిణ హిందూదేశ, దేవకమ్మలరులు మోసగాడుగఁ గాన్పించు నొకఁడు తమ ప్రత్యేకస్వము నుపహరింప యత్నించుచుండెనను గోపముతో నాతని కాఘరతకుఁ గల యర్హత నాతని బ్రీశ్నింప నావిభ్రాత వేదాంతి యీక్రింది వస్తువుల గీతమొనర్చె.

“అచార్యో శంకరో నామ

త్వష్టపుష్తో న సంశయా

విప్రీకూల గురోగ్గీతా

విశ్వకర్తం తు బ్రాహ్మణః”

“నాపేరు శంకరాచార్యు. నేను త్వష్ట సంతతీయుడను. నేను విప్రీకుల యష్టోపవీత (పవిత్ర నూత్ర) ధారణావిధి నుపదేశింప నరుడెంచితిని. నేను విశ్వకర్మవంశ బ్రాహ్మణుడను” (శంకరవిజయము.) విశ్వకర్మకులజులు బ్రాహ్మణుల కిది యమోఘ నిదర్శనము.

మహాసమ్మతరాజు సూర్యవంశస్థుడు.

మనువు విశ్వకర్మయొక్క ప్రిథమ కుమారుడు. మనునామము (వేదముల) తెలిసికొనుటయందు సిద్ధమిచ్చు “మన” అను ధాతువునుండి వ్యుత్పత్తియై సది. “ప్రజాపతి” మనువనేక నేదాంగములం దున్నట్లుగా నయికాకొకడని మేఘాతీధి వచించుచున్నాడు. గోవిందరాగుడా తనితో సుపూర్ణముగ నేకీభవించుచు మను హాక గోప్సత్త్వాని యనినె స్పృశున్నాడు. పుట్టుక భట్టుడు మనువున కంతకంటె సుత్తమము ను త్కృష్టమునకు జ్ఞానము నొసంగుచున్నాడు. మనువు పరమేశ్వరుని కథలకే యవతారమేయని యాతడు నక్కాణించు చున్నాడు. మను వునిజనమృతచే రాష్ట్రాధికారమును పరిపాలించినవానిగ వర్ణించబడి యున్నాడు. మనమాతని నీరీతిగన యోలుచుము. ఆతడే మహాసమ్మతరాజు, ఆతనినుండియే ఘనత కెక్కిన సూర్య, చంద్ర, చాళుక్య, మహారాజవంశము లుదయించెను. ఆతడు విశ్వకర్మ కులలోహకారుడు, సూర్యవంశస్థుడు. విజయునిమొరలు మహేశ్వరుని వలతులగు మనరాజులెల్లరును సూర్యవంశీయుల లోహకారరాజగు నీమనువునుండి యేయావిర్భవించిరి. కాని జగముల్ల నయాసాగరమగు హృదయము నకును, వాచామగోచరమృదుత్వముగల యంతరాత్మకు, నెననికే బ్రహ్మిల్లు నామహానుభావుని మహాప్రీతాపము ముందీరాజులు బ్రభువులు నెల్లరు వెలవెలబోవుదురు. మాచెప్పనాతడహాకర రాజకుమారుడగుటచే లోహకారరాజగు మనువు యొక్క సంతతియందే సరిగ జన్మించియుండిన మహాసీముడగు బుద్ధుడని గ్రహింతురుగాక.

విశ్వకర్మ సంతతీయులు చెప్పి పురియందును సింహాశ్రమందును గూడ నధునాతనగోబ్రాహ్మణులగుటకు యుగోపేలముగ్గయుగుట) లవలకడమృదామనుగోల్పోయియున్న నువాగుహిందూదేశమునందు

గొన్ని ప్రదేశములందున్నటికిని సమధికగౌరవమునొందుచున్నారు. వాసికెక్కిన గొప్ప పుణ్యక్షేత్రమును, గొప్పయాత్ర మునగు తిరువనమలై యందు మృతబ్రాహ్మణుని యుక్తమగు నుక్తియలన్నిటిని గతజీవుడగు విశ్వబ్రాహ్మణుని భూస్థాపనమునఁగూడ నాచరింతురు. ఉత్తరహిందూస్థానమునఁ గొన్ని చోట్లలో వారు (వైశ్వకర్మణులు) ప్రభువులై పాలించుచున్నారు. అట్లైనఁ జెన్నరాష్ట్రమునను సింహాళమునను దాము సమైక్యకట్టి కొంచెపక్షపాదముచేసిన వర్ణముతో సామ్యమునకేమాత్రపుటర్వతయులేక, వారపై నాధిక్యమునలేలేనివేటూకకులము వారువీరిని (విశ్వబ్రాహ్మణులను) దక్కవజాతివారుగఁ దలచుటకుఁ గలరహస్యమేమి? ఇద్దానికిఁ గారణము వైశ్వకర్మణులను సమయవనకయ సమయమనకనిరంతరము దూషించుకొనికే యేర్పడిన బలవంతమగు గోపీదుష్ట వర్ణమునఁ గానవచ్చు వైశ్వకర్మణులు స్వల్పసంఖ్యాకులగుటచేత, నైకమత్య శూన్యలగుటచేత, నిష్టమున్నను లేకున్నను నిర్బంధవశమున నీయగౌరవమునకు లోబడవలసివచ్చె. అయినను వారు యదార్థబ్రాహ్మణస్థానమునకుఁగల తమ జన్మాధికారమును కోల్పోజాలరు. గోపీదుష్టవర్ణముల వలని వైరమెంత మిక్కుటముగ నున్నను లెక్కనేయక బ్రాహ్మణస్థానమునకుఁగల తమయధికారమును నొక్కి వక్కాణించుటకును, రముగ స్థాపించుటకును వారు తమజడశోపేక్షలనుండి ముందొకనాడు మేల్కొంచి, లేచి, పూర్వోన్నత్యముం బడయఁగలరు.

ఈవిషయమై సాక్ష్యామూలముల నుదాహరించుటాకింత నిలిసియుంచి యిటువటుఁగూడ పక్షపాతపు టభిప్రాయములచే బాలి, పబడని స్వయంపరిశోధన గావించిన పాశ్చాత్య పండితులిద్దానిని గూర్చి ఏమని వచించిరో చూచుదము.

పక్షపాత రహిత స్వతంత్ర విమర్శకుడగు కాడ్వెల్లరు—వాడియను నొకన్యాయవాది (బారిష్టర్—ఎల్-లా) 1884 నవంబరు 21

వతేదీ “మెజాను టైమ్స్” నందు విశ్వకర్మ సర్వమునుగూర్చి మాట్లాడుచు నిట్లు వ్రాసె:— “శిల్ప (Masoury or True masonry) మీరాష్ట్రమున రెండువేలనాటికి. తచ్చిహ్నుములు కాన్పిడేవాలయములపైఁ జెక్కబడి యున్నవి. ఈవఱకు భుచిత్రమైన బౌద్ధాధారవర్ణము”

ఈరంగముననే స్వతంత్ర మగళిమ చేసిన వాడ్లిరు. ఎ. సి. బర్నలుగారు ప్రస్తుతము తంజావూరు గ్రామ గ్రంథాలయమందున్న మూలస్తంభమను గ్రంథము యొక్క యతి ప్రాచీన ప్రతినిధిదాని నుదహరించుచు నిట్లు చెప్పచున్నాడు. “ఇది యూశ్వక మెఘగుసరి వాదమై నైదుశాఖల శింపులయందొక్క శాఖ కొక్క చేతము నొప్పున నైదు వేదములుగలవనియు, విప్రవేదముల సర్వమును గాన నియుఁ జూప ను శింపబడినట్లు కాన్పించుచున్నది”.

పూజ్యులగు జె. యి. వాడ్కిల్లును మరలఁగూని నిహ్వాక్షికి వండితుండు “కిష్టియనుకాశీజీ మాగ్నాను” కిది సంపుటయు 284వ పుటయందొల్లు వ్రాయుచున్నాడు. “తమయందనేకులు కల్ల, యిల్లడి, రాగి, పనులుచేయువారుగ నున్న వర్ణకార వర్ణములు తమకుఁదాను, వేదములందుఁ దమయధికారముగల్గి, తమకర్మకాలము కల్గి యుకతెగ బౌద్ధములుగ నున్నారు”.

హంటరు తనహిందూదేశ చరిత్రమున వార్య నాగరికమును ర్పించెప్పుడు నిట్లు వ్రాయుచున్నాడు. “వేదములందు బేర్కొనబడిన యార్యజాతులనేక హములు నొకఁడయ్యుండెడి. వారిలో దారుకారులు, నితరశిల్పులునే గాన లోహకారులు, తామ్రకారులు, వర్ణకారులు, గూడనుండిరి.

హైందవ ప్రామాణికతలయందు హాజరైయున్నయెఱుఁడు తన “ఇండిఆర్యన్” (హిందూఆర్య) యంగీయభిప్రాయమును గట్టిగ బలప

ఋచుచున్నాడు. ఈయుదాహరణల మొత్తపుబలమున విశ్వకర్మ వంశజులు నిశ్చంకిత బ్రహ్మత్వగల్గి వేదములందుఁ బేర్కొనఁబడిన బ్రాహ్మణులేయైయుండుటచే, వారేస్వచ్ఛమైన యాదిమబ్రాహ్మణులని రపడుచున్నది. బ్రహ్మస్థానముగకు విశ్వబ్రాహ్మణులకుఁ గలయధికారములను దమసారం పరిక శత్రువులగు నాధునిక హిందూదేశ బ్రాహ్మణులకును, సింహళ గోపీలకును, గదల్ప సాధ్యముకానంత దుఃఖముగఘాపించుపవిత్రశాస్త్రముల యస్పచ్ఛ నీయాధికారము ముం న్వతంత్రపండితుల ప్రమాణముఁ గూడ వెలవెలపోవుచున్నది.

అనంతరము మహాసమ్మతరాజుగ నెన్నుకొనఁబడిన మనువుగారి క్క వంశమాలోచనాపరుడగు ప్రతిమానవునికి నిప్పటికి స్పష్టమై యుండవలెను. విశ్వకర్మ ముఖోద్భవుడగుటచేత నాతఁడు విశ్వకర్మ లమునకుఁ జెందిన బ్రాహ్మణుడే. అదియుగాక యాతఁడు సూర్యవ యుండు. ఆతనిసంతతీయులకుఁ దమపూర్వికుని వంశమున కధికారముగలదని యీక్రింది ప్రాచీనసింహళీయోక్తివలనఁ దేటబడుచున్నది. “శుద్ధసూర్యవంశ ముకులమహంతీ గరువవందన్నో” మహంతీయందలి మనుసంతతీయులగు స్వచ్ఛమైన సూరంశంశ సవందన్నోలు.

అయిదవ ప్రకరణము.

వ్యాసునిదోహముచే మందోటీనగరము విధ్వస్తమగుట.

పూర్వోదాహృతాను వాదమునందలి మను సంతతీయులు. పృస్తతము మందోటీ (Manottte) యనఁబరఁగుచున్న మహంతీనగరమందలి స్వర్ణకారులు. “సిలన్ గజటీక్” (సింహళస్థలనిఘంటువు) 158 న పుటయందిట్లు వాయించున్నది:—“మందోటీనార్ధరన్ పావిన్సు (ఉత్తరరాష్ట్రము) నం. దోపావోకు 13 మైళ్ళదూరమునఁ గొలం

బోనుండిజన్నా 'నుబోవు ప్రధానచూర్ణము' నున్న గ్రామముతన్నూ
ర్య దిశయందలతి దప్రసనున్న పురాతన గ్రామతీర్థశేషము లొక
స్వర్ణకారనంధువాస స్థలమని మైలిహ్యగాధగలను." చమనరులింత
మాత్రిముసనీమాంతీ' (Manti) గ్రామమట్టితో, తనావాసులగును
ప్రసిద్ధవర్ణపులెవ్వరో, తత్పాలకులగు స్పృహేభరు లెవ్వరో లెస్సగ
గ్రహింపజాలరు.

మహాంతీనగరము క్రీస్తుకు 600 మేండ్లను బూర్వము విశ్వ
కర్మ వంశస్థులందొక శాఖవారితే నిర్మింపై తన్ని వాస్తవ్యులుండెను.
వారుమనసంతతీయులనియు, వాటిసూర్యవంశమనియుపూర్వోద్దాహృ
తసింహళవాక్యమేదృఢముగస్థాపించుచున్నది. అయస్కాంతదుగ్ధపరరక్షి
తమగునీనగరమును దత్పరిపాలకులగురాజు శాఖరూపులనించుచుండిరి.
వేదవ్యాసుడనబడు పూర్వీకుల సంభూతస్వస్థైర్యవాయునవ్యాసుడు
పౌరులందు గలతలఁగల్పించి భర్తృలహరి (Bartulahari) రాజును
తత్పట్టణముపై నుసకొల్పె. ఈతఁడా దుగ్ధమునుముట్టడించి, పైబడిత
గులఁజెట్టి, సగరము నిర్మూలమయ్యె. వైశ్వకర్మణులును జెల్లాచిద్రై
రి. వ్యాసుడు తత్సంపూర్ణనాశార్థియై ధరణియను హిందూరాజును
బోత్సహించి వారై వృత్తిపన్ని విధింపఁజేసె. జంబూద్వీపమందలి
యేబదియాఱుదేశముల ప్రభువులును దమసలహాతోడనే పాలించు
చుండఁగా, నిట్టిపన్నిచ్చుటంతయును నెక్కడనాచారము యుండకపో
గా విప్రుడేల యీయవలెనని విశ్వకర్మణులయకృమకర విధానముకొ
ల్లమని ఖండితముగఁ జెప్పివేసిరి. తత్క్రియానముతో ధరణికర్మ శుద్ధై
వారెల్లరిని బంధించుచుండె. పరిసరపురపరిపాలకుండగు దేశాయిపద్మ
న్నగారు (Tajei Patamarju) వైశ్వకర్మణులయెడఁ జూపఁబడినయీ
దురాదరణచే నొడలుమండి ధరణిరాజదుర్గమును ముట్టడించి వశము
చేసికొనె. ధరణియిట్లు దుష్ప్రధానలంబియై విగతస్థానిడయ్యె.

మహాంతీపురపతనము వైశ్వకర్మణుల రాజకీయాధికారమునకశనిపాతమయ్యె. తరతరములనుండి పాదుగొనియుండిన యొకనగరమును, నొంకప్రభుత్వమునిట్లునరమదుర్మార్గుడగు వ్యాసునిదోహకారణమున సంతరించె.

—:0:—

ఆరవ ప్రకరణము

—••••—

వ్యాసుడు వైశ్వకర్మణుల మతాధికారమునకు భంగమొందుట వైశ్వకర్మణుల రాజకీయాధికార విధ్వంసమందుగ్గతకృత్యుడై యొకనేఋషితనై తాధికారమును గూడ నడుగంటజేయబూనె. స్వచ్ఛమైన యాదిమబ్రాహ్మణులగు విశ్వబ్రాహ్మణులే జగబూర్వీకమున బాలించి సర్వరాజకుటుంబములకును మతగురువులై యుండిరి. ఇట్టి ప్రబలస్థితినుండి వారిని దరిమివేయ, వ్యాసుడు తన తంత్రజాలము బన్నజొచ్చె.

సోరజపరిమళరాజు (Soreen Raja Parimacalam) కాలమున వ్యాసుడు స్వర్ణకాదులను దప్పించి తన్నునువనకుటుంబము వారిని రాజకుటుంబపుటాచార్య వీరమున బ్రీతిప్రింపుమని యధిపుచ్చిరేపించె. పాపమీప్రార్థన కఱుగుగనిరాకరింపబడె. ఇంతలో రాజమృతినొందడతో దరుడు సింహాసనమధిష్టించె. వ్యాసుడీ నూతనరాజుకడజేరి పూర్వమువలెనే ప్రార్థించి మఱిలపరాజుతుండయ్యె. కాని యీ పరిభూతిపట్టుదలను రెచ్చజేసి పునఃప్రయత్నమునకు బురిగొల్పె. పరిమళరాజునకు గళింగుడను నొకలంజెకొమరుడు జన్మించెను. ఈతడు పరమదుర్మార్గుడు. క్రూరప్రతిజ్ఞలచే నానగొల్పబడి కళింగుడు పదంపడిగా వించిన మహాఘోరవాతకమునుబట్టి చూడవ్యాసుడును దౌష్ట్యమున నాతనికణమాత్రమును దీసిపోవువాడుగాఁ డనుటస్పష్టము. వ్యాసుడీ

కళింగునిజేరితన్నును దనకుటుంబమును రాజగృహాచార్య పీతముననుంప నొప్పకొన్నయెడల, నపుడు పాలించుచున్న చక్రవర్తినిజంపి సింహాస్న సమాక్రమింప నాతనికి దోడ్పడునని ప్రతిపత్తి. ఇందువ్యాసుడు సంపూర్ణముగఁ గృతాంధుడయ్యె. వ్యాససహాయమునఁ గళింగుడు పినతండ్రినిజంపి గడ్డమెట్టె. ఈబాలరాజు వైశ్వకర్మణులె మతగురువులుగ నెల్లెడల సంగీకరింపఁబడుటచే వారికవకృతివెంచకయే వ్యాసునికి దానొనర్చిన వాదానముఁ జెల్లించుకొననెంచె. ప్రవిత్రగౌరవములనిరు వాగులవారికిని బంచప్పట్టుతో నిరుపురిని సమాధానముపడలచే. కానియాతఁడినుమంతయు సనుమానింపని ప్రాంతము నుండియే ప్రతి ఘటనము ప్రారంభమయ్యె. వైశ్వకర్మణికోర్కె నత్యాగ్రహమును దృఢీకరించిరి. కళింగుడును గుప్తితుండై యాగౌరవస్థానమును వ్యాసునికి నాతని కుటుంబమునకు నొసంగె. ఇదియత్యంత విచిత్రవృత్తాంతము గాఁ బరిణమించె. విశ్వబ్రాహ్మణులొక మతసంస్కారములు నలుపనుండుటచే బ్రజలు వ్యవసాయాదుల నుల్లంఘించిరి. వ్యాసుడు సింహులకుఁదగినవాడే. రాజుచేదన్ను జేరినవారెల్ల గుడిచేతివారనియుఁ గడమవారెల్ల నెడమచేతివారనియుఁ జాతీంపఁజేసె. చెన్నరాజధానియందలిసాంఘికపరివర్తనాగంభమొట్టిక. ఇప్పుటినుండి విశ్వబ్రాహ్మణిక స్వర్ణకారకులస్థల పరిచ్యుతియుఁ దదితరిణానులయభివృద్ధి యుఁబ్రారంభమయ్యె.

ఏడవ ప్రకరణము

చెన్నరా్య వైశ్వకర్మణులు.

గతానేకశతాబ్దములనుండి చెన్నరాష్ట్రవిశ్వబ్రాహ్మణులుహిందూసంఘమున నాధిపత్యమునకై యిప్పుడుబ్రాహ్మణులనబరగుచున్న

వారితో ఘనతమీట హోరాహోరిపోరునల్పిరి. వీరు వెల్లాలాలతోడను నాతరగతిలోఁ జేరినయితర సంఘములతోడను బోరినిరసించిరి. వారి సంగరములన్నియుఁ బ్రస్తుతగోబ్రాహ్మణులతోడనే. హంటరద్దానిని గట్టిగ బలబఱచుచు నిట్లుచెప్పచున్నాడు:—“స్వర్ణకారులు బ్రాహ్మణాధికారము నతితీవ్రముగ నిరోధించి, పవిత్రసూత్ర [యజ్ఞోపవీత] ధారలై మతోపదేశకాచార్యాది నామములతో వ్యవహరించుఁ గార మార్థికమార్గదర్శకులు తామేయని తరితరములనుండి వాదించుచుండిరి.” ఇరుపక్షములకును గలయీ రరూపము చాల్చినస్వర్ధవలనఁజెచ్చు తగవులుద్భవింపఁ బలుమారులు న్యాయస్థానమధ్య వర్తిత్వమవశ్యమయ్యె.

ఇందుమొదటి వ్యాజ్యమగు నెం 18, 1894నం॥ మచిలీపట్టణం అసిస్టెంట్ మాజిస్ట్రేటుగారి కోర్టునజరిగెను. ఫిర్యాది, ప్రభుత్వమువారు; ఎదిరి, శివకోటివీరభద్రుడు. ఇన్ డిస్ట్ మెంట్ (దోషారోపణము) సందారోపింపఁబడిన చువరాధమేమనః:—“ఒకతెగవారిచేఁ బవిత్రమైనదిగఁ జూడఁబడిన యొకవస్తువును, వానిమతమునవమానించునట్లేశముతోఁగాని, యామనుష్యులు తమమతమునకదినిండగాఁ బరిగణింపవచ్చునని తానెఱిగియుండిగాని, మైలవఱచుట [అపవిత్ర]ముచేయుట మాలమున నిండియన్ పీనల్ కోడ్ శె 295 ప్రకారము శిక్షింపఁదగిననేరముచేయుట” అభిప్రాయము, నిరపరాధియని, తీర్చిదిగంగున్నది:—“ఈవ్యాజ్యము ప్రధమమున బందరుప్రేషనరీసబ్ మాజిస్ట్రేటువారిచేఁ గైకొనఁబడినది. కాని యెదిరితరపు న్యాయవాదిప్రార్థనపై దానిని డిస్ట్ మాజిస్ట్రేటుగారు నాయొద్దకుమార్చిరి. కులముచేస్వర్ణకారుఁ (Gold Smithe)జైన యెదిరిగడచిన మహాశివరాత్రినాటిరాత్రి రుస్తుంబాదా, మచిలీపట్టణముననున్న కాశీవిశ్వేశ్వరస్వామింఁకుక్క యాలయమును జూచి నారికేళజలమును లింగముపైఁ బోక్షించుటమూల

మున సభిపేక్షక్రియ నాచరించినాడనియు, సందుచే బ్రాహ్మణులు తమమతమునిండవలసిన బడినియు, లింగములను బడినదనియు, సంప్రదేశిక పరిశుద్ధము చేయుటవశ్యమనియు, సేంచినదని యాభిరూపము.

1885 సం॥ సెం. 421, 422 క్రిమినల్ రివిజన్ కేసులలో ఉద్భవించిన యిరువురు పండిత న్యాయమూర్తులు (Judges) భిన్నాభిప్రాయములై యుండిరి. కాని యీ విషయము సంపూర్ణ న్యాయపీఠము (Full Bench) నెదుట బెట్టఁబడి యుండకపోవుటచే బ్రాహ్మణములగు తీర్థలోపముగనున్నది. కావున, 1895. భిన్నమతావలంబులయందే కాని కులవైషమ్యావేశితులగు భిన్న స్థావ్యులందు స్థావరములకుఁ దగిన కారణములులే" వన్న భిన్నాభిప్రాయములను వివక్షనీయముగాఁగారి విమర్శాభిప్రాయమునకుఁ గొరవమునాఁపుచు, "పులహితము" యను మాటతోలుతటి యర్థమును గోల్పోయి యున్నదియందు వలెనై యుచుటను, "అచారకర్మప్రకారము స్థావరముల యని గ్రహించిన లెనన్న జప్తి నోకముక్తస్వామియగు గారి యభిప్రాయమును స్వేచ్ఛగ ననుసరింపవచ్చునని తలచితిని.

సెం. 295, 296 ల సేర్వీతములయందు దొమ్మిదోరాటములందు బరిణమింపఁ గల నర్హకారణముల పరిగ్రహమునకుఁ జాననవిర్మాణ (Law Commission) గారి ముఖ్యోద్దేశము. ఈ పురమునందే తమయభిప్రాయములను సంగ్రహించుకొని బ్రయత్నించుచున్న కోమట్ల (వైశ్యుల) నును, బ్రాహ్మణులను, గల బలవంత ద్వేషముంతటికృత్యములఁ జేయుచుండఁ గలదో చెప్పఁదగినదిగాదు. ఒకకోమట్లకుఁ బట్లయందుఁ బనిచేయుచున్న ముగ్ధులు యూనిచే బ్రాహ్మణులనీవిధముగఁ బరాధావలంబునకుఁ బెట్టినచో నూచింపఁబడినది. కాబట్టి నేను సాక్ష్యము పుచ్చుకొన్నాను. ముగ్ధులు ప్రహస్తములతోడనే యభిపేక్షక్రియ గావించినట్లు వ్యక్తియు చున్నాఁడు.

ఇట్లాతఁడు బ్రాహ్మణుల మతమును నిందపఱచుటకే చేసెనో, లేక, యట్లగానియెడలఁ దానొనర్చిన కార్యము, “లింగమూర్తిని మైల పఱచుట,” నుబ్రాహ్మణులు తమతమ నవమానించుటకే చేసినట్లు గ్రహింపవచ్చునవి తెలిసియుండిచేసెనో యింక నిశ్చయింపవలసియు న్నది. స్వర్ణకారుఁ (Gold Smith) డభిషేకక్రియ నాచరించుటచే, బ్రాహ్మణుల యుద్దేశప్రకారము లింగము మైలపడినదనియు, నందుచే సంపూర్ణ మవస్థయైనదనియు ఫిర్యాదితరపు, సాత్యమునిష్కర్షగాఁ దెల్పుచున్నది. ముద్దాయియొక్క యుద్దేశముఁ— (ఎ) ప్రథమసాక్షియగు అర్చకుఁడు (గుడిపూజారి) ముద్దాయిని గుడియందుఁజూచెను. తానాతని స్వయముగ నెఱింగియుండెను. తాను తిరిగి వచ్చునంతవఱకు నాతనిని సందియొద్ద నుండుమనెను. (బి) ముద్దాయియొక్క సోదరుడే యపరాధముకే విశాఖసప్తణము టెను మాజప్రేమిగారిచే శిక్షింపఁబడెను. (సి) ఈపురమున వైశ్యులకును బ్రాహ్మణులకును గొప్ప వివాదము ప్రజ్వలించుచున్నది. ముద్దాయి, యొకవైశ్యునిచే నిర్బురికిని నమానశక్తులగు బ్రాహ్మణులఁ బరాభవింపఁ బురికొల్పఁబడెనను నీయంశముఁబట్టి యూహించవలెనని కోరుచున్నారు. ఐనను నాకిందుద్దేశము గోచరింపలేదు. అర్చకుఁడు తిరిగి వచ్చువఱకునేల వేచియుండవలయునో ముద్దాయికిఁగారణము తెలియదు. అందుచే వేచియుండలేదు. ఆతని సోదరుఁడు టెను మాజప్రేమిగారిచే శిక్షింపఁ బడినమాట సత్యమేకాని. యాదోషస్థానని డిప్టిఫ్ మాజప్రేమిగారిచే దిగ్విషేయబడి జరిమానా ముదరా యీఁబడినది. ఇట్లేలజరిగినదని నేను ముద్దాయినుకగ నతఁడు తనసోదరుఁడు చేసినదెంతమాత్రమును దోషము కాకపోవుటచేతనే యని చెప్పెను. నాకీయుత్తరము యద్ధామైచదిగను సకారణమైచదిగను గాన్పించినది. తృతీ (సి) యూశమా ధారములేని యూహామాగ్రిచుగుటచే నిచట విచారింపనక్కఱలేదు. మీదు మిక్కిలి యాతఁడు బ్రాహ్మణుల నవమానింప నెంచి

యున్నయెడల దశయు శమును సంపూర్ణముగ న్నష్టముచేయు యుండును. నిజముగ, నాతఁడభిషేకము చేయుచున్నసమయమున నిష్టలు బ్రాహ్మణులు చదివిన నిలువబడియుండును. అతఁడు న్నర్హకారుడై నట్లు తమకుఁ దెలియదని వారుచెప్పిరి. వాగూతఁడు బ్రాహ్మణుఁడే యనుకొనిరి. వినఁగియ సాధనములేమియులేవు. అగ్గకుండలిన న్నయముగ నెఱిగియుండకపోయియెడల నాతఁడు పూజావిధి గావించుకొనినతఁడువార నీసంగతి యెవరికి నెఱుంగబడిన వల్లగఁ దెలియుండవలెననినాడు. పైఁగా ముద్దాయి శాను పులుసుచే విశ్వబ్రాహ్మణుఁడనుచు, వృత్తిచేఁగంసాల (Gold Smith) యని యుం జెప్పించు గొంతిమఱి విశ్వబ్రాహ్మణుల (Kannmalars) రావించు వాఁడల్ల బ్రాహ్మణ్యముగదనియు, సభిషేకముతో సహితము బ్రాహ్మణకర్మలన్నియుఁ జేసికొనవచ్చుననియుం జెప్పిరి. నాకీ విషయమును నిర్ణయింపఁ సభికారము లేదు. ఇది రెండుపక్షముల వారకినిగూడఁ దలసినదే యుండవలెను. ఈవిషయమును దీర్చుట మాతసభయుక్కు గర్తవ్యము. ఇందు వీరి (ముద్దాయితిరపువారి) పోరు తప్పక యద్భుతమైపోదేయని నేను నిశ్చయించుచున్నాను. వారతాము సప్తపూర్ణముగఁ బంజుచున్నట్లుగానిగించునేక ప్రమాణగ్రంథముల ననేకైతిహ్యముల, నచటఁబెట్టిరి. ఇంతేకాక కొన్నిసంవత్సరములక్రిందట నీపురమునందె, యందుముఖ్య విశేషముగఁ బలుకుబడిగల యుకబ్రాహ్మణుని యధ్యక్షతక్రిందను జరిగి, విశ్వబ్రాహ్మణుల బ్రాహ్మణాధికారములంగీకరింపఁబడిన సభా విషయముల యాదస్తు (Record) నుగూడ నమర్చించిరి. దీనిచే మరుదేశము వినిశ్చితముగఁ గూన్యమగుచున్నది. తనకృత్యమును బ్రాహ్మణులు తమమతమునకుఁ బరాభవముగ భావించినచున్నది ముద్దాయికి తెలియునా? అతఁడెట్లు తెలిసికొనఁగల్గును? తనయెఱుక సాయాలయముననే విశ్వబ్రాహ్మణులనేకు లభిషేకముచేరించి యున్నట్లును, నట్టి ఫిర్యాదునై యుండనట్లును, నట్టిసంప్రక్షిణయు జరిగియుండనట్లును, ము

ద్రాయి సాక్ష్యమువలనఁ దెలియుచున్నది. సాక్ష్యమువలన స్పష్టపడి సంతవఱకు నీయభిషేకాధికార వివాదము పురమందలి ప్రస్తుతకలహముచేఁగల్గలేదు. అతని (ముద్దాయి) సోదరుడే యొకప్పుడు విచారణకుఁగొంపోబడి, యపీలు (Appeal) పై నిర్దోషిగా విడువఁబడినాడు. కడకు; దనయధాన్తోద్దేశమున మైలపూచుట కానుట్టి యొకపని నెవరి మతమునకుఁగాని, తుదకు బ్రాహ్మణ మతమునంటిదే నగు తనమత నకుఁగాని యవమానముగ నాతఁడెఱుఁచుచుండును? అదివఱకెప్పుడు నీయాలయమున కరిగియుండుడని ముద్దాయి తన్నభిషేకముచేయ నిషేధించు నెట్టి నిబంధనగాని యెఱిగి యుండలేదనియు, నాతఁడా పూజావిధి వాస్తవముగ భక్తిసంబంధమైనదే యనియెంచి, మహాశివ రాత్రినాడీ కాశీవిశ్వేశ్వర స్వాములవారి యాలయమున నభిషేకము చేయుటచేఁ గల్గునని సాక్షులు చెప్పుచున్న యతీతయమగు పుణ్యము ను సంపాదించు నుద్దేశముతోడనే యీపని చేసినాడనియు, నాయభిప్రాయము.

కాబట్టి ముద్దాయి క్రిమినల్ ప్రొసీక్యూటోన్, శె 258 ప్రకారము నిర్దోషిగా విడుదల కావలెను.

జే. డబ్ల్యు. హ్యూజెస్,

రెండవక్లాసు అసిస్టెంట్ మాజిస్ట్రేటు

నిత్యసంగర నిమగ్నులగు నీవక్షుద్వయమువారికి జరిగిన రెండవ వ్యాజ్యమువలన బ్రాహ్మణస్థానగౌరవముల యధికారమువివాదమునఁ బడి ప్రాచుఖ్యమువహించె. ఇది దీర్ఘవివాదసంబంధమైనవిషయము. ఇందువలనఁ బ్రస్తుతబ్రాహ్మణులనీచసంభవముఁబట్టబయలయ్యెను. వేదములందుఁబేర్కొనఁబడినసరియగు నాదిమ బ్రాహ్మణులగు నెంచబడు నధికారము స్వర్ణకారులదే యని రముగ స్థాపింపఁబడెను.

ఈ వ్యాజ్యమిట్లు నిర్ణయించిరి, 1818 సం॥ చెన్నరాజధాని, చిత్తూరుజిల్లా, నకురేపి గ్రామమున గొంకలు విశ్వబ్రాహ్మణులు,

(Kammalars) వివాహశోభను మొనర్చుచుంటుంది. మూర్ధనహారాచార్యులను నాయకులగుటకు బ్రహ్మచర్యముండదు. స్వర్ణకారులకును బ్రహ్మచర్యముండదు. వైవాహిక కర్మములందఱును భేదము లేదని మొట్టమొదటనే తెలిసికొనుట యవశ్యము. ఈమఱు నరిగ నొక్కేరీతి నుండును. పంచాంగం గుండయ్య (Panchangan Kundyam) యను నొప్పురమందలి గుండయ్యబ్రాహ్మణుడే యాచార్యుని బలవంతముగ ననుగంటజేయ నుశించి యాస్వర్ణకారుని యావరణలోనికి దండెత్తిపోయి వివాహస్థలమునొద్దను నొద్ది సరిగిరికివైచి, యల్ల కల్లోలమువలించి, కుట్రంబునుసాదించుచున్నది. మూర్ధనహారాచార్యులు తాను నిజమగు నేవబ్రాహ్మణుడనియు వివాహముచేయుచు నధికారము లుపయోగించుచు నున్నారని బ్రాహ్మణులందఱును యుగచరణమున దని మొందజేయుదురు.

తఱువారి నభయమునులనాదులు తమము నరిగవులనుదీర్చుకొన, విద్వాంసులగు; విశ్వనాథశాస్త్రి, 2 నాగోజీరావు, 3 మణ్ణుభ పండితులు, 4 సుబ్బారావుమొనలి, 5 వేంకటరామనాయుడు, గారలుగల్గిన పంచాయతీ సభామధ్యవర్తియై సంగీరించినది. పంచాయతీ వారతి జాగరూకమగు సరిశోధనపైని వివాహ విషయములన్నిటియందు సంతృప్తి ముగస్వర్ణకారులనుననొప్పించి వారి (Kammalar) సరియగు నాది బ్రాహ్మణులనియు పండుచే వారికి వివాహవిధి జరిగింప నధికారముగలదనియు నిర్ధారణచేసిరి. విద్యచ్ఛేదముండగు వైవాహికీయ సోమసుందర పితృగార్హి కర్మలను, విధులను పరిగించుకొని నేదేవబ్రాహ్మణులకధికారమున్నదని బోధించి గుండయ్య బ్రాహ్మణులకు తదుపదేశమును దిరస్కరించి పంచాయతీవారిపై సక్రిమప్రవర్తన దోషమారోపించి సభయందల్లరి గావించె. మూర్ధనహారాచార్యులు గుండయ్యపై దండార్జ్యముపై చార్యులుగైచుట.

వలన నేరము ఋజువైనది. గుండయ్యయు నాతని యనుచరులును “జరి గానా” విధింపఁబడిరి.

మాజిస్త్రిటుగారీ యవిధేయు డగు గుండయ్యపై ని, దుత్కాగ్గులగు తడనుచరులపై ని దావాతెచ్చుముని మార్గసహాయాచార్యులకు సలహాయించ్చిరి. ఇ దావా ప్రారంభమైనది.

వాదులు:—

ప్రతివాదులు:—

- 1 వెళ్ళయాచార్యులు,
- 2 మార్గసహాయాచార్యులు,
- 4 రుద్రాచార్యులు,
- 3 వెంకటాచలాచార్యులు,
- 5 నల్లాచార్యులు,
- 6 కులదయాచార్యులు,
- 7 చిన్నకణ్ణాచార్యులు,
- 9 అరుణాచలాచార్యులు
- 8 మహాదేవస్థపతి,
- 10 వరదాచార్యులు,
- 11 డక్షిణామూర్తి.
- 12 స్థ స్థ పతి.

- 1 పంచాంగం గుండయ్య.
- 2 అరుణాచలయ్యగ,
- 3 వెంకటసుబ్బశాస్త్రి,
- 4 విశ్వసతిశాస్త్రి,
- 5 దొడ్డాచారి,
- 6 ఇక్కియాపైక్ శేఖర్
- 7 వ్యాసశాస్త్రి,
- 8 సూర్యనారాయణశాస్త్రి,
- 9 జ్యోతిశాస్త్రి,
- 10 వందవాసి సిరస్తాదు,

వాది వకీలు:— అబ్దుల్ సాహేబు. ప్రతివాది వకీలు:— అరుణాచలం మొదలి. వాదులుచూసిన ప్రమాణగ్రంథములు. ప్రతివాదులుచూసిన ప్రమాణగ్రంథములు.

- 1 యజుర్వేదము.
- 2 పురుషసూక్తము.
- 3 మూలస్తంభము.
- 4 వజ్రసూచి.
- 5 వేమనపదము
- 6 కపిలశీకా

ఏమియు లేవు.

వాది సాక్షులు:—1 అండియప్ప మొసలి.

2 శంకరనారాయణచెట్టి

3 గోపిచెట్టి.

4 అప్పలస్వామి పల్లి

5 వెంకట సుబ్బనాయకం.

వ్యాజ్యమిట్లు వక్కాణించుచున్నది:—

(1) వాదులు, విశ్వకర్మ సరమేశ్వరుని సద్యోబాతనామదేవా ఘోరతత్పురుషేశానాఖ్య సంచముఖములనుండి, మనుమయత్స్వప్న శిల్పి విశ్వజ్ఞయను నామాంతరములుగల్గిన, సానగ, ననాతనాహభూస పౌత్తసువర్ణరువలదప్పించిరనియు; వాదులది తత్సంతియే యగుటచే వారు నిష్కళంకమైన యాదిమబ్రాహ్మణులనియు;

(2) వారు వివాహాత్సవమును బ్రధమవాదియుంటఁ జరుపు చుండగా నింటఁజూరఁబడి యతిధులఁ గొందఱనిగొట్టి, విరోధనష్టము నుగల్గించి కార్యమును భంగపఱచిరనియు.

(3) నష్టమునకును వ్యాజ్యపుంగర్వులకును రూ50—0—0 వ్యములుకావలెననియు.

(4) ఇతముందు వాదులిట్టి విధుల జరిగించుకొనుచున్నను సౌతివాదులిట్టి కలఁతలఁ గలుగఁజేయకుండ వాని నిరోధించు గట్టియు రువొసఁగవలెననియు, వారు (వాదులు) సౌధించుచున్నారు.

ఇందులకుఁ బ్రతిఘాతముగఁ బ్రతివాదులు వాదులకు బ్రాహ్మణులైన తమముఖులతో సంబంధము లేదనియుఁ బ్రతివాదు లన్ననో యట్లుగాక, దేశమందెల్లఁడ సంగీతరింపఁబడిన పురోహితులనియు, వాదులకెట్టి నష్టమును గలుగలేదనియుఁజెల్పిరి.

వాదులప్రత్యుత్తరముబ్రాహ్మణులకపటవేషములతోల్పినీల్పివిడచిపెట్టెను. నిమాసముతోవారి (సౌతివాదుల) నీచోద్ధవము బట్టబయ

లయ్యె. వారుతమమూలపురుషులుగ, జూపుచునేవురు ఋషులు
సీచయోనిసంభూతులు.

శ్లో॥ [ఋష్యశృంగోమృగోజాతః కాశికోగాధిసందసః
జంబుకోజంబుకోత్పత్తిస్తా తమోగౌతసంభవః
వాల్మీకోశరభోత్పత్తి రగస్త్యః కుంభసంభవాః
వ్యాసోలుభకసంభూతోవశిష్టోఽఽద్యక్షీనుతః
నారదోరజశీఘ్రోకాండినోమృండశీనుతః
మతంగస్యమతంగస్యాత్ మాండవోమృగశీనుతః
సాంఖ్యశ్చవసంభూతో గాంగేయోగర్ధభన్ముతః
శునకీగర్ధసంభూతో శౌనకాదమహర్షయః |

(మనుస్మృతి)

ఋష్యశృంగుడు (Kalikot Rishi) వేడికింబుట్టిననియు; కా
కుండోక మహారాజునుంపుడుకడైకుంబుట్టిననియు; జంబుకుండు నక
కును, గౌతముండావునకును; వాల్మీకిమూలప్రీతిని, సగస్త్యుండు దక
భమునను, వ్యాసుండువల్లెప్రీతిని, వశిష్టుమాద్యశీయును వ్యభిచా
(వేశ్య) కిని, మతంగుండు మాదిగ (Chakkali) ప్రీతిని, మాండవ్యు
కప్పకును, సాంఖ్యుండు మూలప్రీతి; గాంగేయుండు గాడిదకును, వీరండ్
రికిని వన్నె తెచ్చునట్లుశౌనకుండు కుక్కకును బుట్టిరనిప్రత్యుత్తరము
ధముగఁ బలుకుచున్నది.

ప్రతివాదులు తమదౌర్బల్యమును దాముకెలకు కొనుటతక్కు
వేటుదారిగానైనైరి. వారు తమ మాడుమోములపై సిగ్గునమునుగులే
సికొని తమఋషులు సీచజన్మగలవాడై స నాపూర్వులకు బ్రహ్మత్మ
లదనియు, నించుమించుగ సర్వహిందూరాజులచేత సంగీరింపఁబడి
యనలైన బ్రాహ్మణులు తామేయనియుఁ జెప్పి, పుంకునుగప్పిపెట్ట
జూచిరి:

జేజ్ న్యాయమూర్తి (Judge) గారి ప్రీత్యకూడ నింతతీవ్రముగ నెయ్యండెను. నిర్మలమైన భాషానరణితో నవగ్రహిణి హేతువాద నిరూపణలతో నలరారు తన తీర్పున నాతడు ప్రతివాదులను, వాదుల కువ్యాజ్యపుఁ గన్నులనహితము నెట్టవరిహారముగఁ గోరఁబడిన మొత్తమును సంపూర్ణముగ నిచ్చినేయునట్లర్థమిచ్చి, వాదులకిట్టి విషయములందెఁగ ముందెట్టిహానిని గలుగఁజేయకుండునట్లు కట్టడిచేసెను.

తీర్పుతీరుసనున్నది:—

1 ఆధారపత్రా (Documents) ని సర్వసాక్ష్యములవలనను, నిర్వివాదమగుశృతిప్రమాణాధికారముచేవాచనలేవిశ్వకర్మనగళోద్భవుడైన సరియైనయాదిమ బ్రాహ్మణులని సిద్ధాంతీకరింపఁబడినది.

2 ప్రతివాదులు తామేనిజమగు బ్రాహ్మణులనియు, వాసులునిమనఃపూరితరని యుఁ జెప్పెను. ఇది యందులకాధారముగ గోర్కప్రమాణమునైనఁ జూపఁబడెను.

3 ప్రతివాదుల ఋషులవిషయమగు పౌరాణికగాథ, వాదులు వజ్రసూచి (Vachchiras) తేమనపద్యములనుండి యుచ్చిత యుదాహరణలతో సంపూర్ణముగనే కీర్తించుచున్నది. ప్రతివాదులందునుజవాబుగ నీవచనేవురు ఋషులును దమప్రార్థనలు* గారనకుండుటయేగాక వారికి బ్రహ్మత్వగలననికూడఁ జెప్పెను. నిజముగనీచజాతులనుండియు, జంతువులనుండియుఁ బుట్టినవారి నంతటి బ్రాహ్మణులుగానేరదు. ఇంతేగాక వా జన్మరీచమైనదిగానున్నఁ బురాణములే విషయమై విమర్శింపరాదని నిశ్చేధింపనవసరములేదు.

4 నదరమీన్ పండితులు (Pundit saturnman) పండితులు జన్మవృత్తాంతమునును వాదులు చెప్పిన దానికిని సరిగనదియొకటి. అంతేగాక యీఋషులు వాశ్రమము లేర్పడిన చాలకాలమునకుఁదఱువాత నేమనియుండిరి. న, వాదులైన, సీయునిసరికతీయులు బ్రాహ్మణులేయని యూహించుటకుఁ దగినకారణమును నూపలేదు.

5 ప్రతివాదులితర వర్ణస్థులెల్లరికంటెను తక్కువైవనవారై నచో నారేదేని యోగ్యవృత్తినవలంబించి యుండవలెను. ఇందుకుమాటుగదే శదిమ్మరులై తిరిపిమెత్తుకొని కృష్ణజీవనము చేయుచున్నారు.

6 వేదములందొక పక్షికిగాని, యక్షరమునకుఁ గాని ప్రతివా ల కధికారమున్నట్లు కాన్పించదు. అజ్ఞులు వీరగ్రీకులస్థులని నమ్ముదు రు. వీరవివేకి జనమునుమంద బుద్ధులగు రాజులను మోసగించిపురో హితపదవిని సంపాదించఁగల్గిరి. ఇంక యదాధమును దెలిసికొని యథా విధిబరిపాలించుటే ప్రభుత్వధర్మము.

7 విశ్వబ్రహ్మ పంచాసనపరమేశ్వర సంతతీయులగు వాదుల న్ననో ప్రతివాదులవలెగాక యజుర్వేద ప్రకారము పిపీలికాదిబ్రహ్మ పర్యంతము సర్వజగదాధారములగు సుతక్కుప్తకర్మలఁ జేయులోకసంరక్షకులు. అందుచేవాదులే సరియగుబ్రాహ్మణులన నొప్పును.

8 మహాభారతాది పురాణములు విశ్వకర్మనుగూర్చి నికృష్టము గఁ బ్రీననఁజేసి దూషణలువాదుల పూర్వులుగావించిన కట్టుకలతలని గ్రహించవలెను. ఇంతేగాక యవిప్రామాణ్యమున వేదములతోనెంత మాత్రమును సరిరావు.

9 ఈ వ్యాజ్యము ప్రతివాదులపై సంపూర్ణముగ స్థాపింపఁబడి వారు వాదులకు సప్తపరిహార ధనమగు 559 రూప్యములనిస్తురుగాకని యుత్తరువేఁబడినది.

10 వాదులు మతవైదికాది కర్మలనెప్పటియట్లు వేదోక్తముగ జరుపుకొనవచ్చును; ప్రతివాదులికపైని వాదులతోఁ గలహింస నిషేధింపఁ బడుచున్నారు.

11 ప్రతివాదులు వ్యాజ్యపు ఖర్చులుగాను రు 91—12—0 అణాలు నిచ్చుకొన నాజ్ఞపులు.

15 డిశంబరు 1818.

ఓ. హెచ్. డేకర్.

మాజిస్ట్రేటు.

—:ఆంగ్లమైనదన న్యాయమూర్తులు:—

ఈయుభయ విషయే సక్షిముల యుక్తము, సాధికార పరిబంధముగు సుప్రసిద్ధ పరిశోధకులకు నిష్పాక్షిక పరిశోధనాన్వయమున వలసనిట్లు సాంతమయ్యె. ఇతరే మతవైషమ్య కలుగిత మానసుండుగు సింహా పౌరాది యేదేశీయుని చేతబండిన నాతిజితిగ విషయములందు మాననష్టము నర్వహ్యధికారయేయని యెంచినను బర్లససానము పరమవ్యత్యాసముగా నుండెనుండును. దానితోబాటు సర్వమధోగతి ప్తై, యనన్యము కుప్పకీ-సూనియుండును. నిప్రుకాశ్య నిజయనలకీర్తనానందమస్తుతై యుండియుండును. మాననన్యమతయు సీగేశమందును, మహాసౌమ్యతయందు, నీనితో నొక్కమచ్చున బోసినట్లొప్పు సమీపభండమును నాల్గించి నిజమొనుభవధలమే. సామాన్యసింహా? ప్రజలెగాక యంరభూక ధనుశ్చులుగాక మతానేశవివశులైరి. ఈమనసహ జేశోపవనము న్యాయ గానములపై దానినెకలితదభిప్రాయములం నూడం గంపీభూతమున ప్రధందులను దలవతారాజులులిచ్చెనము. ఒకమన్యదేశపురపక్షభట్టాని (Policecourt) న్యాయాధికారి (Magistrate) యొకవిశ్వబ్రాహ్మణుని విశ్వబ్రాహ్మణుని విధించె. ఎందులకు? తన్నుబట్టిత మునిట్టి బట్టియమరాని విశ్వబ్రాహ్మణుని మద్దించిన మాత్రముననే. విశ్వబ్రాహ్మణుని విశ్వబ్రాహ్మణుడుగు విశ్వబ్రాహ్మణుడు మహానివాళుగ దానెంచు బట్టినే గొట్టుటచేసెసరాధనుపరిమిత మునిట్టిభూరశితుయగర్వమైతి. ఈయకమచర్యను ప్రీమోకోర్టు (ప్రధానన్యాయ ధాని) నందలి మహానివాళు న్యాయమూర్తుల నృప్తిబడినతోడనే తృప్తిమమునకు నారంగులు భీతిల్లిరి. శాంతిమూర్తియగు సర ఆర్పు బాల్లెలారి న్యాయమూర్తిగా రా న్యాయాధికారిని దుడుకుతరమునకు చీవాట్లుపట్టి యారని ప్రభావ

తీయఁ దన్నాయపాలనముపైఁ గళంకము నాపాదిల్లు నట్లీయవమాన కరమగు తీర్పును రద్దుపఱచెను. తన్నుఁజెట్టి తిట్టుటచేతనె కోపావేశముడై తానాతని గొట్టియున్న, నది రాజశాసనోల్లంఘనమగుటచేత నాతఁడు నేరస్థుడేయగుటచే నీవండిత న్యాయమూర్తి గారాతని 10 రూప్యములు 'జరిమానా' గావిధించి యేతద్విషయః సర్వాగత్యములకు నిదేచాలు నని చెప్పిరి.

ఒక వెల్లాలా సంఘీయుని 'మేహ' (Meha) యన్న దురయాకుల స్తునికి 10 రూప్యముల (జరిమానా) విధింప సాహించిన నుధ్యదేశ గణసభాధ్యక్షు(Ganasabhaewa President)ని హుళకార్యమే ద్వితీయావ మానకరవిషయము. అప్పుడు మధ్యరాష్ట్రము (Central Province) నుబాలించుచుండిన యాంగ్లేయుని న్యాయబుద్ధి యూత్తీర్ణమై యిరుగ బడియొక్కక్షణములో దానిని రద్దుపఱచెను. సాధారణముగ పౌర, (Burgher) లేక సైంహళన్యాయాధికారియొక్క యిష్టులు తనన్యాయస్థానమున నభ్యసించు న్యాయవాదులలోనివారే యగుటచేనాతని ప్రత్యక్ష పాక్షికత్వమునుజూచి తక్కినన్యాయవాదులు కినియుటయు నిష్పాక్షిక న్యాయప్రదానమునకు భంగమును గల్గుచున్నది.

హిందూదేశ పరిస్థితియు నిట్టిదే. హిందూదేవాలయమున హిందూస్వర్ణకారుఁడు లింగమున కభిషేకారాధనమొనర్చి యుండుటవలన లింగము మైలనశునఁబడినదన్నవిషయచే నాతనిని హిందూన్యాయాధికారిదోషిగా నిరూపించినను దద్దోషస్థాపనవాది విజ్ఞాపన(Appel) పైఁబై యధికారియగు నాంగ్లన్యాయ మూర్తియది సరికాదని దానినిరద్దుపఱచె. ఇట్టి విషయముల విచారణ హిందూన్యాయాధికారి పాలై నప్పు డెల్లఁ జక్రముశకటమునట్లు, దోషస్థాపన మవార్యముగ ననుగమించి యుండె. కానియది హూణన్యాయ మూర్తిచేఁబడి నప్పుడెల్ల మానవు నివ్వచ్చాయరీతి, నిదోషిత్య నిధారణపై విమడల మానకయనుసరించె.

ఇట్టియగౌరవ విషయములనేకముల సుదాహరింపఁగలము. కాని యుభయదేశ దేశీయప్రజాభిరుచి ప్రసర్తనా విభంగముల కారణమును నిట్టిలజ్జా ప్రఖ్యాతికర ఘోరరంగమునన్నిటికీఁదెచ్చి యిప్పటి కెడసియున్నరను చున్న చదువరుల మనముల బాధింపఁబోయియు.

ఈమీశ కణాభిప్రాయము లన్నియు మతదురభిమా నోత్పన్నములు. జనులుదుస్సహ బాధలొందుచు విసూచనమునకే మొలచెట్టి యీకఠిన నిరర్థక నియమమును గూర్చిన సంపూర్ణ పాండిత్యముపూర్వానుస్వార మగుటగూడ యింద్రానికి గారణమై యుండును.

సటుకొత్త చెట్టికొక చెంపబట్టిచ్చిచూడనే యావిశ్వబ్రాహ్మణుల నేకమాన కఠినశిక్షాపాత్రునిఁ జేసిన యామూఢన్యాయాధికారి కట్టి పాండితీపరిమళమేమేనియట్టి యుండినఁ దానెక్కువగ భావించిరవాని నైచ్యమును, దాఁదక్కువగ గణించిన యాతని యాత్మవ్యర్థమునుగ న్నొనియుండును. కాఁబట్టియాదేశీయ న్యాయాధికారి విశ్వబ్రాహ్మణునిపై శిక్షవిధించు సప్పదుతాదోషము చేయుచున్నట్లుకీ యుండునని మేముతలఁపలేము. తలఁపసాహసించుము. మాయచుభవము వలనమత దురభిమాన మెట్టిపోకడలకైనఁ బోఁగలదని దృఢముగఁజెప్పఁ గలము. కానిమానవ మానసమంతటి ముగ్ధితిదోషమును భరింపఁగలవనిమేము తమాత్రమును నమ్మము, నమ్మఁదిరన్మఁరించెదము.

ఈయనద్రవములు ప్రజాస్వాతంత్ర్యము నిట్టివిసత్కరవండయీ త్రలనుండి సంగక్షింపఁబడి బరిపాకనేత్రోన్మీలన మొనర్పవలయు. ఈ దీప్తపమందలి సర్వన్యాయస్థములందు నాంగ్లేయుల నియమించుట దీనికిఁ జకీత్వ. ఆంగ్లేయుని న్యాయస్థానము, విధ్యుక్తముగ, సమాజమై యస్థిబట్టి యుగ్గుపాలనోన్మీలనది. తన్నయవవిమ్రాణ విద్యావ్యాసంగముగల యాంగ్లేయుని చేతులందు సాభారణముగ ప్రస్తుతముగాను.

మనపరిపాలకుల యాచారము వేర్తయున్నది. వారున్యాయనిర్వహణమును సురక్షితులుగ దేశీయన్యాయమూర్తులకీ విమనవచ్చును.

నియెంచియు, రాజస్వశాఖ, (Revenue Department) ను మాత్రము దేశీయులకొప్పగింపకొల్లక యీ రెండవదాని యందే వినిశ్చితముగనెక్కుడు ప్రాముఖ్యము నుంచుచున్నారు. ఈబుద్ధిమంతు లేనంయుక్తిక మూలసూత్రాధారమునఁ బ్రవర్తించుచున్నారో గ్రహించుట కష్టము కాని దానిమంచితనమును విశ్వసించుముగాక.

తొమ్మిదవ ప్రకరణము.

వేదములకు పూర్వకాలుము.

విశ్వకర్మ సంప్రతీయులు నివాధివాసమగు మహాసియాప్రాంతములనుండి యేదోయొక యాకస్మిక ప్రదనముచేతనే చల్లచెదనైనను ట కనేక చిహ్నములు గాన్పించుచున్నవి. ఇదిమనుష్యులతత్వము సజీవులై యుండినకాలముననే సంభవించియున్నట్లు కాన్పించుచున్నది. ఏలనవారు వలసమూకలతోఁగూడి తుదకు హిందూదేశమునుజేరిరి. శిల్పివిశ్వజ్ఞులను తక్కినయిరువురు బ్రాహ్మణులు సంగతియేమైనదియుఁ జరిత్రచెప్పఁజాలకున్నది. శిల్పినిజాభిరుచులఁబట్టి ప్రాగ్దేశముకంటె పశ్చిమదేశమే మేలనియోజించెఁ గాఁబోలు. అహభూనర్షియగు శిల్పి శిలాకారుడు. వాస్తుశాస్త్రమందును విగ్రహనిర్మాణనైపుణ్యమందును గ్రీకులు చూపినయత్యద్భుతాభివృద్ధిపంశవారంపరికాగతసహజ కాశలమే గాని తత్సంబంధరహితస్వాగ్జిత శక్తివలన గల్గినఫలముగాదనిసూచించు చున్నది. అందుచే, శిల్పియుఁదోడి వలసవారును గ్రీకుడే శమునఁ బాదుకొనిరనియుఁ బిదపగ్రీకులనఁబరఁగిన స్వసంప్రతీయులకు నిజకళాభినివేశనము గల్పించిరనియు, సనంతరము తత్సంప్రతీయులు వీరనన్యసామాన్య శిల్పకళాచాతురీ సమర్థులై జగద్విఖ్యాతకీర్తిలైరినియు నూహింపవచ్చును. విశ్వజ్ఞుని స్వర్ణకారుడు. నిజగ్రీకులవలసలం

దాతఁడువారి సనుగమించెనో లేదోచారిత్రక వృత్తాంతములు మానముద్రాంకితములై యున్నవి. కానివానుమయును స్వసంతతీయులతోఁగూడఁ బూర్వముకప్పుడు బ్రహ్మవర్తమచఁ బరఁగిన హిమాలయ వింధ్యాద్రి మధ్యప్రదేశమున నొక్కచో నెలకొనియుండిరనియు, నీనామము (బ్రహ్మవర్తము)సమైక్యము సరిస్వతీదృశద్వయములను దివ్యతరంగిణీ మధ్యస్థ భూభాగముగ నెంచఁ బడుచున్నదనియు, స్వచ్ఛమైన ప్రాచీన బ్రాహ్మణులు వసించు తావనిమనుప్ర చెప్పినట్టానమిదియేయనియుఁ జెప్పినఁబాలు.*

ఈవలసలవారు హిందూదేశమునును వేరేక్ష్యుతావులనుండి ద్వియుండుటచే వారెల్లకొక్కేమారు బయలు వెడలులేదనియు, నొక్కే మార్గమంతొక్క లేదనియు, స్పష్టము. తద్వప్తమునకేటోవర్తిపురము (The City of Sighy) ను నీడినేడిగనుకుశ(Indukush) మనుబహువింద్ర కృఢ్రము (Indrakrichram) నునేరె. అటనుండివారు దిశదిశలనును వ్యాపించి, కొందఱుకాశ్మీరమునను, గొందఱువింధుసింధూనుదేశము లందును గొందఱుగంగానదీ కూలములందును, యుద్ధిరరాజనభా నిర్మాతయు, వారుకాకుండు సగుమయబ్రహ్మ హిమాలయమున నిట్లు హిందూదేశమగుదనకే సాగింతములయందు స్థిరపడిరి. వారెల్లరునుకొక దిశనుండి బయర్దీర మార్గముచూచికింట్ల సేర్పడుచునును నక్షిణా భిముఖులై సరియాణమునగ్నిరి.

* హిందూదేశమునభోజనమునొకానొకమునీంద్రుడుహిందూదేశమునుండి యైరోపాకువెడలి పోయినట్లు నుద్యోగ వాసుదేయన్న కాకులన్నియు లాటనిపం తరి యేయనియుఁ దలచునొక సుఖసిద్ధదంఁక భగవదు.

యంగోపాయము నామిబ్రహ్మయొక్క శూరుని జిహ్వచరు. దీనివలనపూర్వ
కృత్తీచు జనులకుఁ గలబాంధవ్యము తెలియగలదు.

భోజమునుందుకొడు హిందూదేశ మందలి పార్శ్వనశిల్పి సంఘమునకుఁ జెందిన యాతఁడు. కావుననాతఁడువిశ్వకర్మశైలకర్మారవ్యభు సాంఘికుఁడు.

ఎందుచేతనో మయుఁడును హిమాద్రియందు స్థిరస్థాయితై యుండలేదు. అటనుండి బ్రహ్మపుత్రానదీజన్మస్థానోపాంతప్రాంతము నందవతిరించి తద్దేశమునకు మొదట మయాశ్రమ (MayasRama) మనియుఁబదంపడి యంతకంటె శ్రావ్యతరముగనుండునట్లును, దాఁజిట్ట చివరకాఁగిన స్థానమనియర్థమిచ్చునట్లును భూస్థాననామ మొనఁగె. పాక్షకుల బ్రహ్మపుత్రమునుండి ప్రత్యక్షమగున గంగవలకునున్న భూభాగము దివిజావాసమను నర్థమిచ్చు “దేవభూమి” యనుపేరనున్నారు చుండె. ఈదేవభూమియందు వసించియుండినదివ్రుతెవ్వరు? విశ్వకర్మ జాతజనకుండగు విశ్వకర్మని యిరువురు జ్యేష్ఠపుత్రుల, సాంగసనాతనుల, మనుమయుల సంతతీయలే గాకింకెవ్వరు? అసంతర మీప్రదేశమునకే మనువార్యదేశము, లేకఆర్యావర్త (ఆర్యులస్థాన) మనినామ కరణమొచ్చె. శ్రీరాహులశ్లోక మృదుమాధుగీ సారము నవనివీనుల మాత్రమె గ్రహించెనో యట్టివిద్యచ్ఛేఖరుఁడు, నాధునికవీరద్రుమాడామణియునగు జగద్విఖ్యాత సంతాపదేశీయ బట్టరమల్లసావిమితన “శూద్రనిర్ణయనర్పణ”మంఃదార్యావర్తమందున్న మంత్రస్థు (కులీను)లున్నా”రని వాఖ్యిచ్చె. ఇదివాస్తవము, వారెయ్యాదివిజులు. నవందన్ని వంశజనకుండగు నావిశ్వకర్మనంశీయులు. వేయేల ప్రస్తుతకాలపు విశ్వ బ్రాహ్మణులువారే.

తమిళమున కమ్మలరులు, తెనుగున కంసాల, సామంతమున బాంచాల, యనుబరఁగుచున్న వర్తమానకాలపు శిల్పులువ్యాసజననమునకుఁజాలకాలము నకుపూర్వమె పంచనదీ ప్రదేశము (పంజాబు) నుదాటి వచ్చియుండిన యార్యసంతతీయలే; ప్రాచీనకాలముననే యీ తెగయార్యులు పూర్వోదాహృతి రీతి నిచజన్ములగు వసిష్టాదిసంయమి సంతతీయలైన ప్రస్తుత గోబ్రాహ్మణులనుండివ్యత్యాసముదెల్పు విశ్వ బ్రాహ్మణ దేవబ్రాహ్మణ, దేవకమ్మలాది నామములతో వ్యవహరింపఁబడుచుండిరి. ఈయార్యులు హిందూదేశస్థాయులై యున్నప్పుడు

దేవాలయరాజగృహపురాద్యనేక సుప్రసిద్ధవిశ్రాంతిములగావించి యుండిరి. అవినేటికిని నిలచి తచ్చిల్పిన్ నైపుణ్యమును జగచ్చెల్లజులను నసానా న్యక్షాపక చిహ్నములై విరాజిల్లుచున్నవి.

స ది య వ ప్ర క ర ణ ము.

ప్రాచీనా న్య మ తి ము

ప్రాచీనార్థులకుఁ బ్రత్యేకైత వారాధనాసద్ధతిలేదు. వారుసత్యమైన గుండ్లదేవుని ధ్యానమూలమున నారాధించుచుండిరి. ఈమతముననే యంతరమనేక నత్పరములకు మహమ్మదు మట్టిపాయనలంబించి తత్ప్రసిద్ధివీరుడయ్యె. ఇదియే ప్రస్తుతారాధనాసద్ధతి, సర్వశక్తుఁడగు పరమేశ్వరునందు భక్తిచే మానవహృదయమునల్లమ తికించుచు నిర్మలమనోవాహిని.

మానవుఁడు తానుత్కృష్టముగ నెంచిన భక్తిమార్గమున నిష్కపటదృఢ తమవిశ్వాసముగల్గి యిటు నిష్కళంక జీవనముచేయుచున్నంతవఱకు నాతఁడే యారాధనావిధ మనలంబించిన నేమి? సరముననిత్య నిరంతరస్వచ్ఛందసుఖజీవనా సామ్రాజ్యాధికార బహుకృతిగల్గుచు నార్యనిశ్చయముతో నిహముఁ దైతిక ప్రవర్తయి ధర్మమనుష్టిం చుటే సర్వమతసారమైయున్నది. సర్వరివమతములు సీశ్వరారాధనామార్గములే. “నాకు సర్వమానవులు సమానమే. ఇతరదేవుల భజించువారెల్ల నప్రయత్నపూర్వకముగ నన్నే కొల్పించున్నారు. సర్వారాధనలందును బాగ్దానువాడను నేనే. భక్తులు బరితోషింపమును నేనే” యని బ్రహ్మనచించె. ఇతరదేవుల నెఱ్ఱలతోబోల్చిమాడ నీసరమశాంత మూర్తియగు హైందవుని నుడువులెంత విఘ్నార్థయుతము; యెంతదయారసపరిపూరితములు! ఇందెందుకు మానవుండిట నిష్కళంక జీవన

ముజేయుచు, నెట్టిదేవతార్చనాక్రమము ననుసరింపకే యుండిననేమి ? నిజముగ, సత్పథావలంబన, మిచ్చట నీవృద్ధిపై నీజీవితకాలమందు, రాజశీతోదాస్యమును నటుపిమ్మట కఠినదండసయుఁ బొందనేరదు.

మనపూర్వులప్రాచీనసగళ మతమా యేక దేవతారాధనా మతము, కృష్యన్వేషణమువలనఁ గాకతాళీయముగ సంభవించిన విషయమును గించిద్విచారించుటవలని ఫలమగునయ్యన్వేషణము వలన గట్టి మార్పొంద విధింపఁబడినది. జస్నిదము (Jangums) లను నేనా శదేశపుటార్థులు గొందఱు విగఢ్యాధిక్రికేబోవుచు, సగస్త్యుఁడు దండధారియై తత్సర్వతముల దాటఁబడఁగాంచిరి. వారీఋషి దండమువలన నేర్పడిన చిన్నగుంటల బాటునుండి వ్హానంతరముముద్ధిజ్జము లతిన మృద్ధిగనేపుగఁ బెరుగఁగాంచిరి. దీనివలన వ్యవసాయమునకు భూమిని దున్నవలయునని వారుద్దేశపడిరి. హిందూదేశమునఁ గృషియిట్లుద్భవించెనని జనాభిప్రాయము. ఈయన్వేషణా కాలమునఁ బ్రజలు, యవ, వేణుయవవనోషధీ గోక్షీరాదులవలనఁ జీవించుచుండిరి. ఇదియేదోవ ద్యసారమునకు మారుగ నుపయోగింపఁబడి మైకముఁ గల్గుజేయుటయందునవినకాలపు మత్తుపదార్థము కద్వితీయమైయుండిను. శాస్త్రములు త్రాగుబోతుపైఁ బ్రయోగించిన శాసచయముమాచెప్పుదానిని బలపఱచుచున్నది. చిత్తభ్రామ విషయములు తఱచు కల్గుటయు మధ్య గంధముఁబోగొట్టఁ గనిపెట్టబడిన యాషధయోగాధిక్యమును నుత్తమ వంశజులుకూడ నేదోయొక పులియఁబెట్టఁబడిన సారాయినుపయోగించుచుండిరినుటకు దార్కాణములై యున్నవి. ఇదెంతయు వాస్తవము. ఇట్టి యాసనములందు నాల్గుపేర్కొనఁబడినవి. అందు సోమామృతము (Soma Nectery) సుప్రసిద్ధమైనది. ఋగ్వేదము దీనికవిత్సాత్రము నర్పించున్నది. దానింద్రావినకొలఁది యింకను ద్రావ నిచ్చకల్గెడిది. ఈయంటురోగము లాకికుటతోడనే యంతమొందలేదు. అదిదేవశ్రేణి

పైకిని, దత్తుగోహితుని మీదికినిగూడ దాడివెడలె. తామ్రకారుడగు త్వష్ట ప్రజాసతిపుత్రుఁడు, దేవపుగోహితుఁడు, విశ్వరూపుఁడు, ఋభుల నెఱచు స్వచ్ఛాఘ్నశ్రుతిగొనుడఁ దేవసంఘమున సోమపానమునర్చు ప్రత్యేకగౌరవముగల్గి, యొకప్పుడు సోమయజ్ఞవయమున నీయాసవా స్వాదని మమికముగ నొనర్చుచుఁ దత్కలశమందలి పవిత్రసామమును బలిసశువులపైఁ బారఁబోసె. అది యక్కలమున నాద్యులు గోత్రము చిల్వస్వనమాత్రిముగాక మాసవానమాంకరములగు పరమహిష్టి మద్యమువలెనె యుల్లునకరమైన యునికివిధమైంది. వారు వ్యవసాయస్మృత్తివలంబించినదివలనె వృధివ్యగ్నాద్యధూతారాధన ప్రక్రియమును దలయెత్తె. ఈధూతారాధనమే యవ్యగ్నదేవతయూ దేవగ్నోక్తిగూక్కోక్క- భూతమున కధిపతియైయుండెననియు దల్లిభము నొందెనలె సన్నదదధిపతిని సంతోషపఱువలెననియు నూహించు పురాణనాథి ప్రాయమువలననేకల్గినది. ఇదిగూడ మజ్జనుము ముందట సామాంగవదుట గాని వేఱుగాదు. ఈయభిప్రాయము పునాదినుండియు వలమనత్యము. ఈనూత్నమతము సూర్యసంక్షికుడగు నొక్కేదేవునా గాధించు ముని (Magi) మతిమునకు విఘాతమయ్యె. పసను గాలకృమమున నీదివ్యసూత్రము తత్సంక్షిపరవశమై సూర్యుడే దేవుఁడగు నారాధింప బడె. సూర్యారాధనము భూతారాధనముగఁ బరిణమించుట వ్యవసాయవ్యాపార ఫలితమే.

పదునొకండవ ప్రకరణము.

వేదకాలము.

హిందువులు కాలమును బహుసంఖ్యా పరిమితములచే గణింతురు. జుడనేష్టా (Jendawesta) కాలముగూడ నిట్లే యున్నది.

తఁగుచున్నది. తద్విఖ్యాత కావ్యకర్తయగు జోరోష్టరు (Zoraster) డతి పురాణకాలమున జీవించియుండెను. విద్వాన్ కుంతి (Prof-kunti) గారు, 'విసిసిట్యూడ్స్ ఆఫ్ ఆరియన్ సివిలిజేషన్' [అర్యనాగరికతా విసర్యయములు] అను తమ గ్రంథమునఁ జెప్పినట్లు జరత్వస్త్ర [Zartthustra] నామాంతరుడగు జోరోష్టరుఁడు మనుభ్రాతృఁడగు త్వష్టయే యన్నది సత్యమైనయెడల నీయద్గ్రంథములు రెండును, వేదములును, జండవేష్టయు సమకాలీనములే యుండవలెను. జోరోష్టరుని కాలమునుబట్టి వేద కాలమునుగూడ నొక్కొంచుక యూహింపవచ్చును. పైసీ, యాతనిని హిబ్రివాందోళన కొనకుండగు మోజెసునితో బోల్చుచు నాతఁడు ఖ్రీశ్చకారుడగు నీయైస్రీలీయు [Israelite] ననే కవేలేండ్లకుఁబూర్వముననే యుండెనని వచించుచున్నాఁడు. అరిష్టాటిలుఁడు [Aristotle] నెక్స్ డసు [Exodus దేశత్యాగము] నాథనిజ్లేటో [Plato] కు, 6000 పతనముల పూర్వపు వాడని చెప్పును. లిషియాదేజీయఁడగు జాంతసు [Xanthus కీ]. పూ. 470] దాతఁడు ట్రాజసు యద్ధమునకు 600 వత్సరములకుఁ బూర్వముండెనని నిశ్చయించుచున్నాఁడు. ఈతేమలన్నియు బృచ్ఛనీయములే యుటసత్యము. అవన్నియు నించుమించుగ ననిశ్చితాత్మకతర సందేహాస్పదముల సిద్ధాంతములనుండి యూహింపఁబడినవే. ఈయాధునిక విద్వాంసులగ్రంథము జండవేష్టాఋగ్వేదసంహితలనలె మన యాదిమ పూర్వీకులకాలమునాటికి మనలఁ గొంపోజాలవు. కాన, నాతని (జరోష్టరుని) కాలనిర్ణయమునకై జండవేష్టాఋగ్వేదసంహితలనాశ్రయమునెనిగి త్తరముగనొప్పుకొని తీరవలయును. ఈరెండు పవిత్రగ్రంథములును నిజకర్తల నార్యులుగఁ బేర్కొనుచున్నవి. వైదికహిందువులు తమ్ముదామార్యులుగను నిజావాసదేశము నార్యదేశముగను జెప్పుకొనిరి. జోరోష్టరుని పూర్వుల నివాసస్థాన 'మరీనొవైజి' (Ariens Vaije) ఘనుడగు దరియ

సుండు(Daruis) తానాద్యుడని చెప్పకొనెను. తత్తద్విత్తియాంతదార్థమును దిలకించినచో వీరీనాటివై శ్వకర్మణుల భాగితేయని గ్రహించవచ్చును.

జండవేష్టాశ్శార్థ మసామాన్యమైనది. అదిసీక, వ్యాఖ్యానమని యర్థమిచ్చును. దేనివ్యాఖ్యానము? వేదములదికాదా? ఏతద్విషయక సర్వసంశయముల నివారించు నీరండు పుస్తకములు (వేదజండు వేష్టములు) యందలి స్రగ్ధాను భాగములు కొన్నియొక్క కొని పోల్చినంపగితించి చూచినట్లులు. అట్లెల్లున్నను వేదకాలము సత్యంత దూరస్థ పూర్వకాలముగాఁజూపవచ్చును. ఈసవిత్ర గ్రంథము తాద్యులనఁగా మనుమయాది సహజసంతతీయులు హిందూదేశమునఁ బ్రవేశించియనంతరమే లిఖింపఁబడినవని జనాభిప్రాయము. వేదములారావస్తర్థమున జన్మించెనన్న మయ చరిత్రాంశ మీయూహను దృఢపఱచుచున్నది.

చెన్నపురివాసులగు జాన్తరీ అండీగార్లు వ్రాయుచున్నారు. “సాధారణముగ మనుమయులనుబరగు సానగసనాతినుల సంతతీయులు, దేవభూమి, దివిజావాసము, నటివించుచుండిన సమయముననే వారనేక యాగములు, లేక, బలులొనర్చిరి. దేవస్తోత్రములఁ గీర్తిించిరి. ఈకీర్తనలు స్రగ్ధమమున మంత్రములుగను, దినసవాక్యములుగను, సనంతరము సూత్రములుగను మారి, క్రమముగ జన్మస్థా, నాదిస్థా, నోపత్తిశాస (Vppathistunān) ములగు, ,అ,, ,ఉ,, ,మ,, యనునట్లు యోగము నలననేర్పడినఁట,, అను సవ్యక్తశబ్దమగునైన సముతోఁగూడి తుదకు వేదాకృతించాల్చి పూజితములయ్యె. వేదవిషయమంతయు ఖండములుగఁ జెప్పఁబడినది. అనికాలక్రమమునవాసుకనుండితప్పిపోఁగా రానఁబడు*వానినిసమర్థులఁ గోరి కొన్నిటిని సంగ్రహించి, సామవేదమును శతశాఖలుగ భాగించె. ఈవేదములు మఱల

*రావూని గూర్చిసింహాశ్రమన కుంబూర్తిగఁ జదివినదిగా ప్రపంచికన చెప్పవలసినములేదు. అతఁడు పిత కర్మ బ్రాహ్మణుండు అతఁడు సత్వకర్మకుమరియగు మంకోవరిని పెట్టియాడి. మంకోయపై వాకుడు చూడచున్నారాదనిన నుడుమే ! అతనికాహింయుని సింహపురము Singanore నందుండిను.

జీర్ణములుకాగా వేదవ్యాసుడు వానిని బ్రోవుచేసి స్తోత్రకాండ
ముగ్ధేదముగను, యజ్ఞాదికర్మకాండమును యజుర్వేదముగను, గీ
గమును సామవేదముగను, శ్లోకభాగము నధర్వణవేదముగను విభ
నివియే యిప్పటి చతుర్వేదములై యున్నవి.”

ఈనుప్రసిద్ధగ్రంథకర్తయేయిట్లు నుడువుచున్నాడు. “వ్రతి
గమునెట్లుసంభవించెనో నిరూపించెదగి నప్రమాణములుగలవు. త
గ్గీ తక్కియాచరణకీయాగముల యుద్దములు పురోహితులుం
ప్రధముండధర్మ్యుడు, యజుర్వేది, మయస్మితినిధి, యజ్ఞపురోహి
డు. ద్వితీయుడు హూతుడు, ఋగ్వేది, మయస్మితినిధి, స్తోత్ర
హితుడు. తృతీయ శుద్ధాగి, సామవేది, స్వప్రచీనిధిగా పు
తుడు. తురీయుడు బ్రాహ్మణు (బ్రాహ్మ) ఉధర్వణవేది, శిల్పిప్ర
ప్రధానపురోహితుడు.” దీనివలన వేదములు పురాతనశిల్పి బ్రా
ణకృతములని స్పష్టముగఁ గాన్పించును. తత్సంతతీయులు సరిగనయ
దిమబ్రాహ్మణవంశజులేయనిగుర్తంపబడఁజారు పేయాఖ్యవిఖ్యాతులై
వీరేప్రసిద్ధులై శ్వకర్మణుల పూర్వీకులు. సామాన్యముగ వీరాచార్య
మునుఁ బరగుచున్నారు. ఈనామము “ఆ” “చా” “ర” యను
క్షరపరిమితము. ఆ, కారము వేదజ్ఞానమును, చా, కారము శా
పాండిత్యమును, రీ, కారము శిల్పసరిచయమును నూచించు
శ్లో॥ ఆకారఆగమాఖ్యానీ ।

చ్చాకారశ్శాస్త్రకోవిదః ।

రీకారోదేవతోత్పత్తి ।

రాచారీతుత్ర్యక్షరః॥

ఈత్రీయంవిధస్థానపారీణుడే గురువనునర్థమిచ్చు నీయాచా
నామమున కర్తుడు.

కావున, బూర్వోదాహృత ప్రమాణవిషయముల వలన, సు
తముసింహాశ్రమున ననందన్నోలనఁ బరగుచున్న యాయాచార

యను భావమును వంశకృమము చేతనుగూడ, జగదుత్కృష్టకులమగు సూర్యవంశీయమును వంశమునకుఁ జెందినవారనుట తెల్లము. గోపీగోబాహ్మణ ప్రబలనమ్మకముచే సింహళ, చెన్నరా యవైశ్వకర్మణుల సంఘస్థానము ధ్వంసీభూతమైనది. కానియెట్టిసమ్మేళనము గాని యదెంతఁబలిష్టమైనదైనను, నెంతవీర్యవంతమైనదైనను, బరమోత్కృష్టవంశకృమాన్వితులగు నీనవచ్చమైన, యదార్థమైన, పౌరుషేయబాహ్మణులనుండి తజ్జన్మాధి కారము నపహరించ ననమర్థము.

సదిరెండవ ప్రకరణము.

విశ్వబాహ్మణగ్రగణ్యత:—

గతదినములందు విశ్వకర్మవంశము పూర్వమున భావనభాగ్యతా నల్పకారణములగు వివిధిత విరోధకృత్యములను, జెనుపన్నగడలతో డికుట్రలను గావించి యుండిన బలనచ్చాత్రిపు లుండిరనుటకుఁబూర్వపుటలందువిన రింపఁబడిన యదార్థవిషయములే ప్రబలదృష్టాంతములై యున్నవి. ఈప్రబలతత్త్వికములందు, సాధారణముగ వేదవ్యాసుడనఁబడు కృష్ణదైవసాయన వ్యాసుసంతతి వర్ణింపఁబడుచులేరు. ఆతఁడు విశ్వబాహ్మణుల సహజతత్త్విక. ఒకవేళ, యేవిషయమును గూడనేతజ్జాత్యుత్కృష్టతను గూర్చి తచ్చత్త్వికతే వ్రాసిన గ్రంథములిచ్చు సాక్ష్యముకంటెఁ బ్రబలదృష్టాంతముగా నేగదేమో.

సుప్రసిద్ధమగు మహాభారత గ్రంథము వ్యాసుసనదృశలేఖనీ కృతముగ భావినఁబడు చున్నది. విశ్వకర్మను గూర్చి మహాభారత మిట్లు వచించుచున్నది:—

“విశ్వకర్మ మహాభాగో
చండిశిల్పప్రజాపతిః

కర్తాశీల్పునమా సాగ్రీణాం
 త్రిదశానా మోహనర్థః
 భూషణానాంచనర్వమానో
 కర్తాశీల్పున తాంవరః
 యోదివ్యానివిమానాని
 త్రిదశానామహాకాగః(హాTuxo)
 మనుష్యసోపదీవంతి
 తస్యశీల్పాన్ మహాత్మాః
 పూజయంతీచ యానిత్యం
 విశ్వకర్మణ మన్వయం”

విశ్వకర్మ ప్రహసతి. తేకనర్వపారిశ్రామిక కర్మాగారాః, నిఖిల
 లంకార కారుణ్య, విశ్వశీల్పులకునురాజు. ప్రజలూతని వ్యాపారము
 లంబించి విధేయతై యాతనిని సర్వశక్తుడగు శాశ్వత బ్రహ్మము
 నారాధించిరి. (మహాభారతము 1. 2502).

వై జయంతమను మణియుక ప్రసిద్ధ ప్రమాణగ్రంథము విశ్వ
 కర్మకులస్తోత్రమున నిట్టివచో ధాటితోడనె ప్రవర్ణిల్లుచున్నది. “
 త్కులమునకది యగ్రీష్ఠానమొసగుచున్నది. తత్కర్తృత్వై లాసకూట
 ర్వతవాసియగు వై జయంతర్షి. ఆతఁడీ యన్నతాననమునుండి స్కంధ
 (Skhanda) రాజును సంబోధించుచున్నాడు. మానవశాస్త్రము.
 నాల్గింటిని, మనుమయత్సప్తకృతగ్రంథములను నర్ణించి యాముషిం
 ణ్లు నుడువుచున్నాడు. “ఈమానవశాస్త్రములన్నింటి కర్తయును వి
 బ్రాహ్మణర్షులే.” ఆతఁడు మకుట నిర్మాణ శాలోచిత స్థానమును,
 చాచ్చలాపరిమాణాదులను, గిరీట నిర్మాతకాఁబోవు నాచార్యుని లక్ష
 ణమును, నాతని దుస్తులను, యజ్ఞోపకరణముల నభివర్ణించి యిట్లుచెబె
 చున్నాడు.

సనన్దత బ్రహ్మపురాహిలోకం |
పూర్వాగ్నియామ్యుద్ధౌగేశవ్యాప్తం |
తదస్యభూతాని బలానితత్ శిఖం |
సత్యాదవిచ్ఛేదస్మిన్నాసతిభ్యః” ||

“అతిదూరస్థ పూర్వకోలమున, పూర్వాగ్నేయ దక్షిణదిశలఁ బాలించిన బ్రహ్మ సృష్టించుచును నృపించును. ఇట్లుసృజింపఁబడిన వ్ర పంచమునఁ గిరీటములు చేయుటకు బ్రహ్మతత్కఁ దక్కిన దేవతలనిపు ఁలనర్హులు. వాస్తవముగ నీమఱుట నిర్మాణకులము (విశ్వకర్మకుల ము) సరిగ నాబ్రహ్మసంతతియే ?

ఆవిఖ్యాత గ్రంథమునుండియే గ్రహింపఁబడిన యీక్రిందియుధా హరణ మీకులోత్కృష్టతను బూర్ణముగ స్థాపించుచున్నది:—

“ విశ్వదేవకు తా సంశుద్ధిభ్యర్ణవంశజః |
సర్వశాస్త్ర ధర్మపక్షః స్వపతిః దశకర్మణః” ||

విశ్వకర్మవంశీయుడై జనించిన యాచారి, స్వచ్ఛమైనయుత్తమ విశ్వకర్మవంశసంభవులగు జననీ జనకులకు జన్మించి, సర్వశాస్త్రసండి తుడై దశకర్మనిపుణుడై నయెడలఁ బ్రాధానాచార్యుడగును.”

ఈగ్రంథమునుండియే ముఖ్యముగ యుదాహరణ మెట్టివానిని బ్రాధానాచార్యునిగ గ్రహింపవచ్చునో యెవ్వనిఁగూడదో వర్ణించు చున్నది.

“తాం బ్రాహ్మీన్ సేవితాదిగుప్తంచ
వీరకోన్మన్తకాంక్షకం
శూద్రాది మాన్యభాతిన్యా
స్థపతిన్ పరివర్జయేత్” ||

కుప్త, సేవకోన్మన్తాంధులను, శూద్రవంశజులను, శూద్రవంశ మువంటి యితరవంశములందుఁబుట్టివానిని బ్రాధానాచార్యులుగ నం గీకరింపరాదు. ఉత్తమవిశ్వకర్మ వంశీయునే గ్రహింపవలయును.

అందుండియె యింకొక యుదాహరణ మాచార్యుల న్నెల్లుగొర వింపవలయునో బోధించు చున్నది.

“ఏతచ్ఛత్రుర్విధాచార్యాక్
మాసయేద్భ్రహ్మపుత్రవత్
సర్వకర్మ కీయాచిత్రం
యీశము క్తప్రమాణతః”

“ఈచతుర్విధాచార్యులు, లేక, గృహధర్మ, వైశ్యధర్మ, శూద్రధర్మ, కళానిపుణులగుటచే వానిబ్రాహ్మణశ్రేణులు(Brahmin Princes గారవించి యారాధించవలెను.

పూర్వము కుతూంత్రీక పురోహితులు స్వభావిషేకముచేయు సధికారము సక్రమముగ స్వాధీనపఱచుకొనక పూర్వము తదుత్కృష్ట క్రియాచార్యుని, లేక, కిరీటకారుడగు వైశ్వకర్మణుని ప్రత్యేకాధికార మైయుండెను. విశ్వకర్మ వంశీయుడగు నాచార్యుడుతక్కు మణియెవ్వ డు నిక్కార్యాచరణమునకామోదింపఁబడలేదు. ఈయాచార్యుని పూర్వోక్తములందెల్లడల వ్యాసించియుండెను.

ఇదియొక యద్భుతకర్మ. ఆచార్యుడు సర్వాభరణాలగర్భితుడై శ్వేతధ్వజధారులగు స్వచ్ఛలు వెంటరా, మత్తదంతావళాహుధుడై, రాజునకు సరిగ ముందుకూర్చుండి, రాజగృహమునుండి స్వభావిషేక మందిరమునకు మహోత్సవమునఁ బోయియట రాజమస్తకము నమకుట ముంచెడివాఁడు.

పూర్వరాజులకు విశ్వకర్మ వంశీయుడగు నాచార్యునెడనుండిన గౌరవమత్యంతము. అదియొక ద్వంద్వవిషయమువలన సంభవించె. అదియాతని యుత్తమవంశము నెడఁజూపఁబడిన గౌరవమును నాతని గౌరవవృత్తి యార్జించిన గౌరవమును, రాజగృహమునఁగూడ నీతనికి వస్త్రాసనమును వీరమొనఁగఁబఱచుచుండెడిది. ఈయాసనములకుస్థానము లచే సధికుడగు నానికి మార్గమె యర్పింపఁబడెడిది.

అచార్యుని నున్నట్లు నాతని శిఖాధారణవర్ణతయు, తద్వలన
తృప్తతకుఁ బ్రబలనిదర్శనములై యున్నవి. ఈక్రింది యుదాహరణ
విష్ణుస్మృతిలోనిది:—

“శూద్రశ్చతుర్థ వర్ణస్థుః
సర్వసంస్కార సజ్జితః
ఉక్షస్తస్యైతే సంస్కారాః
ద్విజేష్వాత్మనివేదనం”

దీనివలనఁ గుఱించి ‘యమంత్ర బ్రాహ్మిణమగు జపమాలను
బవిత్రసూత్రమగు యజ్ఞోపవీతమును ధరించుటకును, గ్రాశువులనొసర్చు
టకును, బ్రాహ్మణులకుఁమాత్రమే యధికారముగలదనియు; శూద్రులకు
లేదనియుఁ దెలుపఁబడుచున్నది.

సాగర, రాజశాసనమువలన బ్రాహ్మణ క్షత్రియ వైశ్యలుకూ
త్రమే ‘కుటుంబి’ ధారణాధికారము గల్గియుండిరి. ఇదియెట్టి మతవిధ్యను
సరణునూచకముగాదు. కాని యదియార్యుని గుర్తింపఁదగిన యార్య
జన్మచిహ్నము.

గౌతముగావించి యజ్ఞోపవీతధారణా చారోత్పత్తివర్ణన “మ
నుభవిసి కామని” యందుదాహరణవలన బడినది. అది గంభీరవాదప్రాయ
ముపై నొసఁగఁబడినది. ఈపవిత్రచిహ్నమునకు మకుటాబజు (కులీనులు)మా
త్రమేధరించుచుండిరినులశతపథబ్రాహ్మణము (Satapata Brahmana)
నందలి యుక్తిండభాగమువలన విశదము.

“ప్రజాపతివై భూతాని ఉపాసిదత్ ప్రజావై భూతాని దనోదే
హియధచనామ (Eathachavama) ఇతితతోదేవ యజ్ఞోపయతిసోభ
త్వదక్షిణం జాత్యాచ్చాఉపాశిదత్ అబ్రువిత్ యజోవోగ్నం అమృత
త్వంచ ఉర్గవః సూర్యోవోజోతిత్ ఇతిఅథ ఏకంపితరఃసాచీన ద్వితియః
సవ్యంజావాచచ్చి ఉపాసిదత్ అబ్రువిత్ మాయామాసి.”

“యజ్ఞోపవీతాభారతైః దేవతాః దక్షిణకూర్పమును, దక్షిణ భుజమున నీపవిత్రసూత్రమును ధరించిన కులీనులు వామకూర్పమును వంచుచు విశ్వజంతువిభండగు చక్రిఃసతిఃకుద్ధకుడని ప్రాణాధారమగు నాహారముఁ గోరిరి.”

శిల్పశాస్త్రము శిల్పినభివృద్ధిచుచున్నది. శిల్పియన్నది వైశ్వకర్మణామాంతరము. కంతమున నక్షమాలాధారియై, భుజమునద్వితీయయజ్ఞోపవీతసవిత్రసూతుండై యంగుఁగుశముద్రికాయుగండ్లై, దైవారాధనాతత్పరుడై, శ్రేకవత్సీన్ద్రుఁడై, సహంగనాసహవాసవిపర్జితుడై, స్వసుటుంబానక్తుడై, నిష్కలంకహృదయుడై యున్న యొక నినిమసఃపటముచు బిత్రించుకొనును. అదేశిల్పినీతి సాక్షాత్కరించుచున్నాడు.

అట్లున యజ్ఞోపవీత సవిత్రసూత్రాధారణాధికారముశిల్పిదేవు యున్నది. అదియుత్తమ పంశేజస్మదహ్నుః.

వ్యాసకృత విష్ణుపురాణమునందలి యాశ్రితయదాహరణము శిల్పకర్తృత్వమస్థాన మొనఁగుచున్నది.

“భూషణానాంచ సర్వేషాః

కర్తాశిల్ప వతోవరః

యః సర్వేషాః పిమానాని

దేవతానాంచ కారః

మానుష్యస్యాపజీవంతి

తస్యశిల్పన్ మహాత్మనః॥”

అలంకార, గృహ, దేవతా విగ్రహనిర్మాణ నిపుణుడగు నాతఁడె యుత్తముడు. బృహత్ సంహితదీనినే బలపరుచుచున్నది.

“స్థాపకదై వజ్ఞద్విజగ్ధపతిః

విశేషతో భవ్యకల్యాణానాం భాగిభవతి

పరత్తొంచ స్వస్థాగ్”

“విగ్రహకారుడు, జోతిష్కుడు, బ్రాహ్మణులు, పండితులు, శిల్పులు, వీరిని గౌరవించి తీరవలయును.”

మానసారమింకొక దృష్టాంతమిచ్చుచున్నది:— “మహాబ్రహ్మ చతర్వర్ణముల నృపండునట్లు, తత్సూర్యవృక్షమునుండి విశ్వకర్మయు, దక్షిణాస్యమునుండి మయుడును, సుత్తరముఖమునుండి త్వష్టయును, బశ్చాద్వనమునుండి మనువునుద్భవించిరి. ఈనలువ్విరినుండి మణిసల్పిరు జనించిరి. విశ్వకర్మకు స్థపతియు, మయునకు సూత్రగ్రాహియు, త్వష్టకు వర్ధకియు, మనువునకు పక్షకుండునుగల్గిరి. విశ్వమందలి శిల్పులు వీరు మాత్రమే. ఈనలువ్విరిలోను స్థపతి, తక్కినమువ్విరికిరి, సూత్రగ్రాహి, వర్ధకి, తక్షకులకును, సర్ధకి, తక్షకునకును గురువుత్తయిండిరి. స్థపతి సర్వకళానిపుణుడు నిఖిలశాస్త్రజ్ఞోవిదుడు. సూత్రగ్రాహియన్ననో యుపేక్షావ్యతిరేకముగ శూద్రస్వభావముదాల్చె. కాని యాతడు జన్మచే విశ్వకర్మబ్రాహ్మణుడే, తద్వస్వభావమాతనిని జన్మాధికారదూరుని గావింపలేదు.”

శిల్పి తక్కినవిషయములతోబాటు యజ్ఞోపవీతమును దప్పక ధరించవలెనన్న శిల్పశాస్త్రవాక్యమునుబట్టి శిల్పులు బ్రాహ్మణులనుట నిర్వివాదాంశము. తక్కిన విషయములట్లుండ శిల్పులు, లేక, విశ్వకర్మ వంశీయులు శూద్రులుగారని నిస్సందేహముగ నొక్క వక్కాణింప నీయగ్గయంశమే చాలును.

త్వష్టశిష్యులు కలననై రాగ్యము (మునివృత్తి) సవలంబించుటచే ఋభువులనబడిరి. ఆహా, యేమి ! వారిశిల్పకళానై పుణ్యము ! నిజగు రుక్మభక్తితో సూత్రములనుదాల్చిదానినుండి యికమూఁడిలేకలేసిరి. ఇట్లు చేయగల్గియెడల దమ్ము దేవశ్రేణియందు జేర్చుకొందుమన్న దేవతావాదానియుసంజేసిసట్లు కృతకృత్యులై దివిజనంఘమునండేరిరి. జనులు వారి నిట్లుప్రాధింపిరి.

“యేదేవేశో అభవత సుకృత్యస్యేహః ఇవభతి అధివిని

తరత్నంధాతపప సోనపటః సస్థనాస్యః అభవత అమతాశః”॥

స్వోయాద్భుతకౌశల, కళలచే దేవతలై, స్వోముస శిల్పపుస్త్రు
లుగ బీవించుచున్న మోమహనుభావులారా ! మాకై శ్వర్యమీయమి
మ్ముఁ బ్రార్థించుచున్నాము.”

“ఋభవోవై దేవు తపనా సోమసీతం అభ్యజయః.”

“ఋభువులు తమకరిన వై రాగ్యమునలన దేవసంఘమునసో
మామృతాస్వాదన మొనర్చు నధికారమును సంపాదించి.”

[మరి గీయబ్రాహ్మణ]

ఋభువులగూర్చి చెప్పుచుఁ బ్రజాపతి త్వష్టకీర్తనముఁ—

“తవనై ఇమి అంతి వాననో ఏవ ఏభి సం సిబన్వ”

“వీరు నీశిష్యులు. నీవు నీశిష్యులును [మాకో] సోమామృత
పాన మొనర్పవచ్చును.”

గతదినములందీ విశ్వబ్రాహ్మణ వర్ణమునకింతటి గౌరవముండె
ను. దేవతలే యీవై శ్వకర్మణులయెను యుత్కృష్టసంఘమునఁ జేర్చు
కొని, వారిని దేవతలుగనె గౌరవించినప్పిను, ప్రజలను వారిని దేవత
తులుగనె గ్రహించి మైశ్వర్యమునకై వారిని బ్రార్థించినప్పుడు, తద్వం
శోత్కృష్టతా నిదర్శనములకై యింకను వేదములను వెదకి ప్రయాస
పడనేల ? కాని, వర్తమాన హిందూసంఘమునందుఁ ద్వష్టయొక్క,
శిల్పాచార్యచక్రవర్తియగు త్వష్టయొక్క జ్యోతుఃకుండగు తుబలకైను
(Tubal-cain) సతిశయించిన త్వష్టయొక్క, గ్రీకుల హిపైష్టసు
(Hepaistos) మించిన త్వష్టయొక్క, రోమనులవల్కను (Vulcan)
సధికరించిన త్వష్టయొక్క, పవిత్రబృందారక బృందమున సోమపాన
మొనర్ప గ్రహంపఁబడిన త్వష్టయొక్క, దేవపురోహితుఁడగు విశ్వరూ
పుని తండ్రియగు నాత్వష్టయొక్క స్థానమెట్టిదై యున్నది ? ఏమి ! ఈ

ద్రవ్యైలాతనిని నిష్ప్రయోజకునిగను, నిష్పజాతీయునిగను, నీచునిగను నయోగ్యునిగను, గణించి కేవలాసహస్యమునఁ దత్తరనుచున్నారగుదా! వ్యాఖ్యాసమననరము.

“బదల్” శబ్దము పాలీభాషాభావము, కోశాధ్యక్షుడని దాని యర్థము. “ఆచారీ” శబ్దము సంస్కృతపదము. గురువని దానియర్థము. ఈయుభయపదములు సత్యధిక గౌరవార్థయుతములే, యైనను, వైశ్వ కర్మణుల సంఘస్థాన భవంసముచేయ గోవీలు, మేమీపుటలం దెవని సాంఘికోద్దమన మొకింత ముచ్చటించనుగటిమో గోవీలు, గావించిన పన్నుగడల బలమువలన, “బదల్” “ఆచారీ” శబ్దములపై నీచార్థము బలవంతముగఁ గట్టబడుటచే, నువ్వాద్వైతము లోహములతోఁబని చేయుటే నీచవృత్తియైయున్నది; గాని బురదలోబొట్టి, దొడ్డి, నేలసాగుబడిచేయుటే గౌరవకర వ్యాపారమైనది. పొట్టికివై పమ్యమును మత్తవై రుద్యమునుబోగలవా; యింకెనింటెనెక్కడున్నది? లిక్కనిషయము ప్రశంసార్హము—ఏవిరోధి విమర్శకుఁడుగాని వైశ్వకర్మణులను శూద్రకులమునఁబారవైచి యవమానించి యుండలేదు.

పదమూడవ ప్రకరణము.

సింహాళమున గోవీకులము తలయెత్తివ్యాపించుట.

సింహాళ ప్రజాచరిత్రముఁజదువు నెవఁడును గోవీకులస్థలయద్భుతాభివృద్ధిఁజూచి యాశ్చర్యపడకుండ నేరఁడు. సింహాళదేశమును వంశ రాజప్రభుత్వములందు, సింహాళీయ పాలనాంత్యదశయందు విపరీత శక్తిప్రేరితులై చేరిగిన యాకులజనుల ప్రాబల్యము, తచ్చతాబ్దారంభదివసములందా యచంచల మనస్కులగు సధిపుల చేతులఁ బ్రవిచ్చు న్నమైనది. ఈమాయుద్దేశము క్రీ॥ శ॥ 1198 లోఁ బాలించిన నుప్రసిద్ధుడగు కీర్తి నిశ్శంక మల్లరాజు నాజ్ఞచే గావింపఁబడి పాలిన్నరువా యొద్దనున్న శిలాశాసనమువలన గృహపమచున్నది. తద్యదాథ భాషాం

తరీకరణ మీక్రిందబొందుపటచుచున్నాము. అందుమని చెప్పచున్నదో చూడుడు.

రాజునెడ ద్రోహముఁ దలంపనై నఁగూడదు. రాజులేకుండ జీవింపకుము. కాఁబట్టి రాజులుగాని, రాజప్రతినిధులుగాని, యువరాజులుగాని, లేకున్నయెడల దేశమును గాఢముగా బాఠించును. కానిబుద్ధమతమైరులగు చోళకేనభాది రాజులను బుద్ధవ్యమును నీలంకాద్వీపమునకుఁ దేనుద్దేశింపకుడు. వారపై గురుగఁబడిన వారుద్రోహము. కాకిహంసతోడను, గార్ధభమశ్వముతోడను, కీటకము సగీస్యసముతోడను, మిణుగురులంబురుగు మిత్రునితోడను, మశకము మాతంగముతోడను, ఫేరనము కంఠీరవముతోడనుఁ బోలమగాన గోపీలక్ష్మి నన్నెడును రాజుగాఁగోరకుడు. వారెంతప్రబులు తెయున్నను గోపీలక్ష్మి బంధ్యతాయుతోద్యోగములందుఁ బ్రవేశపెట్టకుండు. వాగ్దానియును నిక్కవినయములఁగావించురు. కాని, యొక్కనికొక యుద్యోగమిచ్చిచూడుడు. అతఁడు ద్రోహిమైతీరును. రాజవంశజుడవారితోఁ గలిసినయెడల నాతని శిరచ్ఛేదం మొనర్పవలెను. కాఁబట్టి విజయము (Wijay) ని రాజవంశమునఁబుట్టిన వానినొక్కనిని రాజుగఁజేర్పఁచుకొని యాతనిని మీనేత్రమువలెఁ గాపాడుకొనుడు.”

శాసనమందిది తీవ్రమైన భావ. ప్రజలందొక ప్రబలపక్షా శాంకూరములను విధ్వంసమొనర్ప నింతటి విఖ్యాతరాజశేఖరుఁ డేల స్థిరశాసన మొనర్పవలసి వచ్చెనో చెప్పనసాధ్యము. కాని దీనికి, రాజును సింహాసనభ్రష్టులొనర్పబ్రబల గోపీమత్స్యవర్ణముచే గావించఁబడిన యొక యశస్యుగాఁగిందోశమే మూలకారణమైయుండుననుట నిస్సందేహము. కాకున్న రాజుశ్రోధమునకుఁ గారణమెఱుగలేము. ఈశాసన ప్రధమవాక్యమిచ్చు సూచన తత్కారణావహమై యుండవచ్చును. అదియెట్లున్నను, 15వ శతాబ్దాంతము వఱకును గోపీలక్ష్మి కౌం

చేముగాని యసలేగాని మచకు పినబడకుండుటచే నీరాజు తత్ప్రకటనమునుండి తలుపాతి ప్రభుత్వములందుఁగూడకతి నాచరణయందుండెనని సంపూర్ణముగ సమ్యవచ్చును.

15వ శతాబ్దాంతరంభమునుండి మధురలోని నెల్లాలా, తమిళ శక్తి సింహాళియ గోపీనంధుముప్ప గట్టిగఁజందులు తొక్కుచుఁ దాడే శరాజనంధుములఁగూడఁబ్రవేశింపఁజూచ్చె. తమిళనామములు, తమిళాచారములు, తమిళప్రవర్తనలు, కాలవైఖరులయ్యె. ప్రధమరాజసింహుని నామమా తికిరిబండ. ఈబండ, రాజసింహ, శబ్దములు రెండును దమిళసంభవములు. రాజసింహుఁడు ఘోరమైన పితృహంతకుఁడు. నిజజననకారకునిఁజంపిన యమితపాప నివృత్తికై యాతఁడు హిందూమతమునవలంబించె. శివార్చకులీ పశ్చాత్తప్తరాజునకు, బుద్ధార్చకులీయఁజాలనిదాసి, నీఘోరపాపమునకు తుమాపణము సర్పించిరి. ఇది తమిళార్చకత్వమున గల్గిన ఫలమగుట స్పష్టము. ఏతార్కర్యబేరితుడై యాయుగ్రనిరంకు శాధితీ పాథమతమును, పాథగురువులను సమూలనాశనమొనరింప నన్నాహమొనర్చె.

పాథగురువులను, బుద్ధస్థముఖ్యకారణములగు తమో Tanha బంధములఁదెంచి, జనసమరణమధ్వంసము యుభయావస్థమైన నిర్వాణమును ప్రశాంతి నైరాగ్యస్థితిఁబ్రవేశించుటకుఁ బవిత్రీజీవనములొనర్చ, నీపాపభూయిష్టప్రసంగమును దదావ్య మోహములఁ బరిత్యజించునట్లు నటించు వచ్చవలసతఱును పలు సంఘమవి మాయభిప్రాయము.

ఈగురుసంఘముప్పుడు సింహాళముననున్న ప్రకారము ముత్తైగలు గ విభజింపఁబడియున్నది. అవి నయామి, అమగాపుర, రామన్నాతైగలు. ఈముత్తైగలకును మతసిద్ధాంతవలంబిత్వముల భేదమును లేదు. కాని పవిత్రీచేలధారణా పద్ధతియందు మాత్రము భేదముగలదు. నయామితైగనా గొక్కభజమును మాత్రమే యాచ్ఛాదింపఁకొం

దురు. కాని యమరావురా, రామన్నా తేగలు కొన్ని సమయములందు ద్విభుజాచ్ఛాదనమొనరించి తీరవలసి నచ్చుచున్నది. ఈతెండవదే సరియైన పద్ధతి. కాని మొదటిది గోవీకులస్థలగు గురువుల నితరకులములందలి గురువులనుండి నివర్తించుటకు రాజాజ్ఞ నలను నేర్పడినట్లుహింపబడుచున్నది. మశ్వైషమ్యస్థలితమై యంతకంటెను బ్రస్ఫుట, లజ్జాసీమ భేదమొకటి గలదు. అదే మనదక్కినరెండు తెగలును దమలోనికి భేదముపాటించక నర్వసులస్థలను తేర్చుకొనుచుండ నీసయామీలు మహనీయుడగు బుద్ధుని దయాకరనిష్పాక్షికనియమముల యర్థభావముల నుల్లంఘించుచు గోవీకులస్థునిదక్క మతియుక్కుని తేర్చుకొననొల్లరు, అత్యుత్తమకులమునందా విర్భవించి రాకొమరుడైన బుద్ధుడేమతోపద్రీనమను నా భీలసహస్ర శ్వాదంబశూకవాశము గావింపనెంచి తానేభిక్ష కానమూసమును నహించుచు, భిక్షుకవేషధారియై భైక్షుకతేవనమొనరించియుండ గోవీలు వ్యతిరేకప్రవర్తనలై తత్ప్రతిష్ఠ తీరస్కారులైరి. అమ్మహాత్ముని ప్రయత్నములన్నియు బూడిదగోబోసిన పన్నీరమ్యై. సింహశప్రజలెల్లరియందునే జాతివారు గాని యీపిచ్చిమతి భేదములను సింహభీయగోవీకుల తాదగురువుల కంటె నెక్కుడు మొండిపట్టుతోఁ బొటించరు. వారు సయామీతేగ గురువులుగాని, యమరావురావారుగాని, రామన్నావారుగాని, కానిం డెవరైననుసగే. మహాద్రోహతావేశోన్మాద వివశులై కులమన్నఁ జెవికొనుకొను నీశిలీభూతి నిస్సారపురాతన వస్తువులులేకున్నయెడల నాయుపద్రీవకరనిబంధన నిర్మూలమై, సింహశప్రజలెల్ల నేకీభవించి యుందురు. నిజపవిత్రీవననమిట్టి పరమనికృష్ణకార్యముల నాచ్ఛాదించ దుర్వినియక్తమగునని యాకపిలవస్తుపురమునీందుఁ డిసుమంతయు నెంచియుండలేదు. భిక్షుకవేషమునదాఁగి తమసచ్చవలువల వివేకుల పాలిటి వలలుగా నాగురువులుకొందఱు పాపమూర్తులగు నతిభయం

కర ప్రత్యక్షరాక్షసులుగఁ బ్రవర్తించియుండిరి. ఈగురువర్గమందనేకు
లించుమించుగ సర్వవిధదోషకృత్యములను గావించియుండిరి. అణచి
వేయకున్న దమసంఘమునకును, మతమునకును సపఖ్యాతినవమానము
నాపాదించు నీయనిజ్జీయ నిరంకుశమానన మాతృలభాసించ మతని
బంధుము గావించనిప్పటికి చాలప్రొద్ద క్కె.

ఉపకథాకృష్ణులమై నిర్వియుంచిన మిత్రభాగవత ముపసామిం
పవలెనన్న, నీ స్వీపమున బిరుదాచాగ తమిళప్రవర్తనావిస్తరణము
తదాప్రత్యక్షదాయకముగా విధింపబడె. దీనినిలా దేశమునకు మహో
పద్రోవము వాటిల్లె. ఇట్టివిపదనుభవమీ దేశనిత్యదురదృష్టమై యుండె.
ప్రస్తుతోపద్రోవమి శ నాశకారమై పరణ మించ, సింహాప్రభుత్వము
మధురలోని నడిగాతమిపులఁ బుట్టులని నూయుద్రేశము. అగీర్తిగనం
భవించె. సరేంద్రసింహులును సింహాళియనంశమునలి కడచటిరాజు.
ప్రస్తుతచరిత్రకారులీతనిభార్య మధురలోనియుక తమిళరాజపుత్రిక
యని నుచువురురు. చరిత్రాన్వత్తాంత మెట్లున్నను దంతకథమాత్రమీ
సరేంద్రసింహరాజుపట్ని యెంతమాత్రమును రాజవంశోమ్భానకాదని
నక్కాఁగించుచున్నది. ఈ యంగసతూద్రస్థల లానంశసంభవయ
నియు సరేంద్రసింహులని యమానుకరాజమాతనీమెను నిష్కళంకత
త్రియ వంశజతయగు రాజకన్యకగానమ్మ, మానగింపబడిరినియు
బ్రజాగాధగలదు. ఇంతేగాక యీమెమధురలో నున్నప్పుడామె నైతి
కవర్తనము పృచ్ఛనీయమై యుండినట్లు కానించుచున్నది. కాని
భార్యమగనిపైఁ జెల్లించునమితాధికారిముచే నైసనేమి, యామెయన
న్యసామాన్య రూపరేఖావిలాసములపలన నైసనేమి, యుకవేరెండిటి
చేనై యుండనచ్చు, సరేంద్రసింహుడామె పశుచుననపుచేష్టలను
క్షుించియామె కథినుండయ్యె. ఆమెకు సుబ్బయ్యనాయకరను సోద
రుఁడు. సోదరసింహుడే యాననిమెక ప్రాత్య గానమ్మ

జూపజూచ్చె. మనుష్యుడు, తా, నీటముగ్గునప్పుడు త్రాకితుడను దన. భార్యసోదరునికే యిచ్చునుగాని తనభార్యనునమ్మి యాతనికొప్పగింప నొల్లడను లోకోక్తిగలదు. ఈ వివరీతధర్మమునకు శాగీరశాస్త్రయుక్త మగు కారణమేమో తెలిసికొనగల్గెము. కాని యదిమాత్రమున త్యము. నరేంద్రసింహుండు నిజమరణపూర్వము యారాజ్యమును దన బావ మఱదియగు సుబ్బయ్యనాయకరునకిచ్చె. ఈతఁడుసింహాశరాజ్యసింహా సనమును శ్రీవిజయరాజసింహుండను మోసపుఁబేరున సధిష్టించె. సుబ్బయ్యనాయకరుమనురాతమిఁకుండగుబచ్చె సద్గుప్తవశమునబాప్తిం చిన యారాజ్యమునకుదసతోఁ దన యిష్టానిష్టములన్నిటిఁ గొనితెచ్చె. తత్పట్టాభిషేకదివసమునుండి డెబ్బయ్యారేండ్ల కాలపరమితిలో నిరునది మూడు శతాబ్దములు, కాలములపవిత్రీధ్వంసకార్యముల ధిక్కరించి మహావైభవమున నెల్లియుండిన యొకప్రభుత్వముయొక్క వినాశమును, నీయల్పకాలముననే తనకుగల్గిన ప్రీతిరణచే రాజానన రాజాష్టలలెక్క నేయక గుప్పగుప్పన దాట్లపై సతిత్వరతగతి నీదీవనమందలి యితర కులముల యసూయాశ్చర్యములు రెండిటికి నొక్కేసారి నెలపుకాఁ దగినంతటియున్నత స్థానమునకు వేచినయొకకులము యొక్కవ్యాప్తియై బాడగన్న కాలమునయిండె. సింహాశగోపిలని మాయుద్దేశము. మేము, నేడదియాక్రమించుచున్న యున్నతసాంఘిక స్థానమునకురా నీజాతిగావింపవలసియుండిన బ్రహ్మాండప్రయత్నములఁ దలఁచుకొన్న వృషభి శక్తులెల్లాఘోషింపకుండ నేరము.

పదునాల్గవ ప్రకరణము.

—:0:—

వైశ్వకర్మణుల పతనము.

ఇకనీదీవ దేశీయప్రభు పాలనావైభవ దశయందును, దత్తిత కాపన్దయందును, యూరోపియను పాలనారంభమందును సింహాళీసంఘ

మున వై శ్వకర్మణ స్థానమెట్టిదై యుండెనో యొకటిగా విచారించుట వస్యముగాదు.

మహేశ్వరడంతముగాఁ గల్గిన మహావంశనా నూతనమనువంశ మందలి రాజులెల్లఁగి కాలమునను వై శ్వకర్మణుని ఆధికారాధిక్యము లసంపూర్ణముగఁ గల్గియుండిరి. మన్వాదిసోదరుల సంతతివారగుటచేసది తజ్జన్మాధికారమే. విశ్వకర్మవంశ స్థానికులందొకఁ డగునునాదిపురుషుఁడగుల్గిని చోళవంశమున జనించి దుశ్శుకముని (Dutugemunu) వైరియైన యేలాలరాజు పోరుని పాలకునినఁ గూడ వై శ్వకర్మణుని నిజవైభవ చోచ్చదశ యందె యుండిరి. అందేమియు నాశ్చర్యములేదు. తామేనిచ్చు ఫలకాదమ బ్రాహ్మణుల మనినాదించుచు మధురాగో బ్రాహ్మణులతోఁగి నీళ్లు విరోధమునఁ బ్రబలుజాతివారల యెడసేమధు రాజ్యెల్లాలా తమిళులు నెయ్యముఁ గూలలేకుండి యుందురు. మఱియీ జెల్లాలాలెవ రందురేమా. హిందూ దేశగోబ్రాహ్మణుల సేవకులుగా కింకెవ్వరు ?

రాజసింహుని ప్రభుత్వమునఁ జెన్నపురి తమిళసంపర్క దూషి తమగు సింహళీయ సంగమందు వై శ్వకర్మణులు కండియను రాష్ట్రము (Kandyan Provinces) లంద కనిపగు, జాతికృమమున ద్వితీయస్థాన మునకుఁ ద్రోసివేయుఁ బడిరి. అప్పుడంగీకరింపఁబడిన కృమమిదేయ నుట నిష్పాత్తిక స్వాధీనతా రహితసరదేశ చరిత్రకారు లిచ్చువృత్తాంతబలమును బట్టితప్పక యుప్పుకొని వచ్చును. చరిత్రకారులు గనిశ్శం కితసత్యవాదులగునార్మరు, 'గామర్' అఫకండియన్ లా, (కండియనుశాసన వ్యాకరణము) నను, నాకున్, 'హిష్టరీటెస్ సిలన్' (సింహళచరిత్ర) ము, నను, రొబీరో, 'కానికిల్' (చరిత్ర) లులోను, వీరెల్లఁబ్రధమస్థానమును గైగిస్త వబనకాలకును, మతగురువులకు నొనఁగుచు, ద్వితీయస్థానమును వై శ్వకర్మణుల కిసేకీధవించు చున్నారు. ఇందుకు తార్కాణముగ రొబీరో

నుండియొక భాగమును దాహరింతుము. తరువాత వచ్చువారు పల్లెలు. స్వర్ణకారులును సుత్రాతో బనిచేయుని తరశిల్పులును గూడియి జాతివారగు చున్నారు. బసకాలు, తేక, ప్రభునంశీయులు చిట్టిలయి క్లకు బోవచ్చును. గానివాటితో భోజన బాంధవ్యముల నల్పరు. లుబనకాల యెదుట గూర్చుండ వచ్చునుగాని తక్కువజాతి వారెవరైనట్లుచేయఁ గూడదు. ఈయంశము సౌధముగాఁ జదివినవారి కాలము సింహళీయ సంఘమున వైశ్వకర్మజుల కొనఁగఁబడిన స్థానవిషయము దృఢ సాక్ష్యముగ నున్నది. అప్పుడువారు చి బని పొలువఁబడిరి. సంస్కృత భవము. “శ్లోష్” యనితన్మూర్ధము. వారుబసకాలనే ప్రభుగురుకులములకు మాత్రమే ద్వితీయమగు స్థానముతో నాదరింపఁ బడిరి. కానివారు తక్కినయే నితరజాతికిఁ గానితెగఁగఁగాని ద్వితీయములుగారు ; గోవీలకు ద్వితీయము లేదునుగారు. స్వాధీపేక్షారహితుఁడగు పరదేశీయుని యానిష్ఠాక్షిక చారిత్రక వృత్తాంతమును నీతి నిఘంటువు, దేశారాము (Desaram)నివర్ణ వర్ణము, కేహిలపన్నలునియే హిలపోల (Kehelpannalas Ehelapola) కాశిచెట్టి సింహళస్థలని ఘంటపంబంధము (Appendix to the Ceylongazateer) కతిరేకునిజ్ఞాన దీప్తిపకల్పపుచే పాత్రమ(Hand book to the Peninsula Jaffna) మొదలగు వానియందలి పక్షపాత విషయములతోఁ బోల్చిచూచును. ఈయప్రఖ్యాతి కరపుస్తకము లందు మొదటిది వైశ్వకర్మజులకుఁ ద్వితీయస్థానమును, రెండవది చతుర్థస్థానము నిచ్చుచున్నది. నాల్గైదులు దానినధః పాతాళమునఁ బారవేసి శూద్రవెల్లాలాల నీచసేవకులందుఁ గల్పుచున్నవి. ఎపుడుజరిగె, నీమహాపరి వర్తనము, వైశ్వకర్మజులను బ్రభుకులము చేతనుండి నీచులకడకుఁ ద్రోసివేసి న్యూనపక్షచిన్యా మహాప్రోళయము ? చెట్టిస్థానము నుండి నీచసేవస్థానమునకు మాటుట త్యంత విపరీత పరిణామము. కానియీసాంఘిక మహాహింసయుగము

ర్చిచరిత్రమేమియుఁ జెప్పకున్నది. ఈవిషయమును, గిట్టునఁ దిద్దునంపత్సర మందొకప్పుడునే యక్షి యుగముగానితమపైఁబ్రసరించి యుండినపాప మునకు బోనంతటి 'పృథ్వి'త పురుషులగు మున్నుదాహరింపఁబడిన గ్రంథకర్తల వలననే తొలుదొల్త వినుచున్నాము. నిజాభిప్రాయమున మాత్రమే యశోవంతులగు నీగ్రంథకర్త లెల్లవెల్లాలాలని యొకించుక తలంచి నపుడీనిందాకర వృత్తాంతములన్నియు ననత్యము లనియువైశ్వ కర్మణులను నాశము చేయవచ్చులగు ద్వేషబుద్ధులు కుట్రనన్నిగావించిన ద్వేషకల్యణలనియుఁ జనువరి తెలిసికొనఁగలఁడు.

విద్యచ్ఛిఖామణియగు ఎం. నారారాణశాస్త్రిగారు. ఎం. ఏ. యను నొకచెన్నిపురి బ్రాహ్మణుఁడు 1896 ఏప్రిల్ 25లో "హిందూ" పత్రికకు వ్రాసినయుక్తలేఖయందు వైశ్వకర్మణులఁ గూర్చియిట్లుచుచువు చున్నాఁడు:—“వారణాసి నగరము ఋగ్వేదమంతటి ప్రాచీనమైనది. వారుహిందూదేశమునకు బ్రాహ్మణులు రానిపూర్వము యతినాగరికులై యుండిరి.” సిలన్ గజెట్ కు 1893 లోన సభ్యాతికరమైన బుద్ధిలేని యనుబంధము లిఖించిన సిమెంకాసిచెట్టి గతించియుండెను. ఆతఁడుత నంతటతానే చచ్చెను. ఆయనుబంధమున నాతఁడు వైశ్వకర్మణులను వెల్లాలాపరిచారని వర్ణముఁబాడవేసె. ఈయుద్దేశము గొనీరో, నారా యణశాస్త్రి లిచ్చు స్వత్వమునకుఁ బ్రత్యక్షవిరుద్ధముగ నున్నది. ఋగ్వేదమంతటి ప్రాచీనమైన గౌరవవ్యాపారముగల్గి వశిష్టాది బ్రాహ్మ ణులు హిందూదేశమునకు వచ్చుటకు, బాలపూర్వమునుండియు నాగరి కులై యుండిన జాతివారలను బరిచారకవర్ణముఁదాఁ జేర్చుటకుఁ దగిన కారణములేవినియూ గతించిన యూర్ధ్వమనుష్యుఁడు సృష్టికరించియుం డలేదు. పూర్ణముగ మఱువఁబడి యేమూలనోమడఁగి యుండిన యా యనుబంధమును, దాఁజేరినపత్రము వారెంతయుఁ జిదఱుపడ, జెబ్బదియై

దేండ్లయినవిదివి, యింతకాలమును, అనుభవముగ, సం
 ల్లయాభూరసాంఘిక విలంబముదేవమునందలితెలుగులు విశ్వప్రయ
 ములు నలుచున్న యీకాలమున ప్రవృత్తి, అర్హత, పై కత్తిచా
 నూతనో వనము గల్గించి ముదిరినదియని విశ్వాకర్మ (Katiye,
 గారు తమగురువుగారాజుగారి కిచ్చెను. అందుముందే దేంహం
 చుకొనినో తెలిసి కొనసేయి అందుకు తల వదిలి యున్నది. హిం
 శమునకు నాగరికతను చేద్దిన నలుముకాదు, వ్యవసాయవిద్య, నితర
 లుగల్పించివర్ణమువాదు. అగ్రగణ్యులు, విద్యా, నాయకసేవ్యుల
 శూద్రవెల్లాలూ దాసులుగనెట్లుగాను, అది దేనిచేవాదుకానికీంత
 ధింతురా? గృహసేవకులు (దాసులు) అందుకొనెదలు మజిలీ
 నికీబద్ధుడై సామాన్యముగ, నియమములన్నివలనము (కూలి
 నాతనిగృహమందలి సర్వసాధనములను సేవనవలయుండును
 ద్వ్యతిరేకముగ వైశ్వకర్మకు. ఇట్టి అంశములను బ్రవేశింపడు. -
 మశిలకర్మలనే చేయుచు, వారు, అవశ్యకములను వలకాయ్తు
 చును. అది యాతనివ్యాపారము. కాబట్టి అందుకు వెల్లాలూకుల
 యింటవనకర్మశాలల దొరిదియట పని చేసికొనుచున్నంత మాత్రవ
 న్యాయమగునే తర్కశాస్త్రబలముచే నానిచేయెట్లు? యుక్తగృ
 హనుడగును? ఈవిషయమైతినిచూడగా, అది, అది వట్టి గాదును బు
 తుడగుతచ్చియును, కంటి కేకులుగాదును వైశ్వకర్మలకు. ద
 ఘికస్థానభ్రష్టతగావింప నిష్కారణముమొదలైనవి మాత్రము
 హెచ్చగుచున్నది. సీచకర్మలజేయని నాతయేదేని సింహాశిమున నుక
 య్యదివిశ్వకర్మవంశమే.

పది నై దవ ప్రకరణము.

గోపీలు, వెల్లలాలు.

తమయందుదాదులు, వంటవాండు, కూలివాండు, బండి తోలువాండు, పీఠును బాతుగోతులు త్రవ్వవాండు, మొదలగు నీచకర్ములు లేరనుట వైశ్వకర్మణులెంతయు గర్వింపఁదగిన విషయము. ఈ ఘనులందఱును గోవీకులమునుండియే బయల్పడలుచున్నారు.

ఒకజాతియొక్క సాంఘికస్థానమును నీచపక్షదుచుఁ బుస్తకము వ్రాయుట సులభతమమైన కార్యము. కాని యాయనాలోచనాపరుల దొక్కఁడును దాను వైశ్వకర్మణుల కొనఁగి నష్టానమున కాధారముగనే యంగీకృతప్రమాణ గ్రంథమునుండి కాని యుక్తయుదాహరణమైన నీయఁజాలఁడయ్యె. గోపీవెల్లాల విషయమన్నచో వేలు, సంపూర్ణముగ వేలు! పురాణనామావళి, 2 పియమ్మల (Prummala) 3 రూవన్నాల (Ruam mala) 4 కావ్యలక్షణమణిమాల, 5 కావ్య కాంతాపాశము, 6 పరాహమిహిరము మొదలగు నించుమించొక శతగ్రంథయూధము గోపీలకు శూద్రులుగ వక్కాణించుచున్నవి. చూడఁమణినిఘంటువు తక్క- యించుమించు సర్వహిందూప్రామాణికగ్రంథములును వెల్లాలనుగూడ యీతరగతితోనే చేర్చుచున్నవి. సింహాభిమందలి గోపీలును హిందూదేశముదలి వెల్లాలలు నొక్కే కులమువారు. వారు కేవలశూద్రులు, వట్టిశూద్రులు. వారిపై తృప్త్యవృత్తిమనువుచే సహజనీచత్వముపై ఖండింపఁబడిన వరిసాగుబడి హిందూదేశమున నేడుతెగల వెల్లాలున్నారు. వారెవరనః-కొండ కత్తివెల్లాలలు, తులువవెల్లాలలు, చీనావెల్లాలలు, నత్తిమానవెల్లాలలు, చోళవెల్లాలలు, పాండివెల్లాలలు, మలయమాన్ వెల్లాలలు; ఇటతీవిధవైశ్యులుగలరు. వారు, గోపైశ్యులు, భూపైశ్యులు, ధనపైశ్యులు. వీరెల్ల వెల్లాలలతోఁగూడ విన్లొనిఘంటువు (Winslow's

Distconary.) పృథాకము, శూద్రులేకాని యిట్టినించాగోపణ వైశ్వకర్మణులపై సకారణముగఁ దేశకృత్యముగాదు. అంగీకృత ప్రమాణమెద్దియు వైశ్వకర్మణులను శూద్రులందుఁ బడవేయలేదు. ఈపుస్తకపూర్వపుటలం దుదాహరింపఁబడిన ప్రమాణగ్రంథముల న్నియు వేదములందు బేర్కొనఁబడిన యాదిమబ్రాహ్మణులు వీరేయని వాదించుచున్నవి. వైశ్వకర్మణులు గోవీష్ణ్యాలాలను దమపాలమున సాగుబడిచేయు నీచనేవకులని చెప్ప నెక్కుఁచుకారణము కల్గియున్నారు. ఇతేల, నీలవాల, మంగళాగమగ్రామములం దీయాచారము నిజము గనే జరుగుచున్నది.

మేనిూపరిశీలనమును మాదేశీయులగు గోవీష్ణ్యాలాల మన ములనొప్పించు దురుద్దేశముతోఁ బ్రకటించియుండలేదు. ఒకజాతిని బడగొట్టి తర్ల భాగములపై వేటాకవర్ణమును లేవనెత్త మానకల్ప ముగాదు. మానిష్కళంకోద్దేశములట్టి యేయయోగ్యాభిప్రాయముల చేతను గలుగితములుగావు. మాచెప్పినదంతయు జపానవాసియుగు, కటిరేశుఁడుగారు వైశ్వకర్మణులు వెల్లాలాలనేవకులను సూచనను గానించియుండుటచే, వైశ్వకర్మణ సాంఘికస్థానభంగకరమగు నీసూ చనను ధ్వంసమొనర్చుటకు మాత్రమెయ్యదేశింపఁ బడినది. కటిరేశుఁ డుగారు తామెంతవండిశులైనను తమ సిచ్చిమతాభిప్రాయములచేఁ బాపాణకల్యులగుచున్నారు. కాని పూర్వోదాహృతగ్రంథావ లోకన మున, వెల్లాలాలు తమ జాతివారనిపించుకొననెట్టి యధికారమును లేద నితెలిసికొన్నప్పుడు, దేశాంధ్రదాయకమగు నీయుపద్రవమును నిర్మూ లింపఁజేయు మాయత్నమునఁ దోడ్పడఁగలరని మానిశ్చయము.

తాము పూర్వపుటనకాలనంతటి వారమునుకొనుచున్న మాదేశీ యులగు గోవీలయసంగతాభిప్రాయమును ఖండించి వారిపొరబాటును దొలఁగింపఁకొనించుక తడయవలసియున్నది. ఈబసకాలెవరో స్పష్ట

ముగ జెలియుటలేదు. వారేదేశమునకుఁ జెందినవారో చెప్పచున్నారే సహాయ్యుడను. వారొకతెగ క్షేత్రపులనియు, రోమనుకాతొలిక్కులై యుండనియు, వ్యవసాయముచేయువారనియు, మాత్రము మనకు నిశ్చయముగఁజెలియును. గోపీబంకాల వృత్తులందు సాధ్య శ్యము తత్కులమొక్కటే మనుటకాధారము కావాలదు. పోర్చుగీసు వారిచే స్థాపింపఁబడిన క్షేత్రపులమును గోపీలంగీకరించి యుండక పోవుటచే నీమతవిషయకమగు చిక్కేగాక, క్షేత్రపులమునకులకాలమున బంకాలను వారుగడియుండలేదు. కాని గోపీలప్పుడొకకాలముగ నంగీకరింపఁబడియేయుండిరి. వారుగావించిన ద్రోహముచేతనే యావి గ్రామచక్రవర్తి యనవ్యాపిడి వారిని గానకీయోవ్యోగబహిష్కృతులఁ గావింప శిలాశాసనములఁ బ్రకటించె. బంకాలుగోపీలనుండి గాని గోపీలుబంకాలనుండి గాని గల్గిరని సకారణముగఁ జెప్పనెంతమాత్రమును జూపుడదు. గోపీలు తొడుగిలని చెప్పపుస్తకానీకము బంకాలఁగూర్చి యేమియుఁ జెప్పటలేదు. మతవిషయమై యూయరువు రికిని గలవిశేషవ్యత్యాసమువలన బంకాలుసింహళమునకుఁ బోర్చుగీసు దండయాత్రాపారంభమున నీదీప్తియున స్థిరపడినయొకప్రత్యేకజాతివారని తేలుచున్నది.

సింహళీయగోపీలార్య పంజీయులుగారు. వారుసింహళదేశపు టాదిమావాసులగు యక్కాలగత కేషము. ఋగ్వేదమువారిని “దానులు” లేక, “దస్యులు” గవర్ణించుచున్నది. వారాద్యులరాక నెదుర్కొని పరాజితులై వ్యవసాయమవలంబించినవడేశీయులు. (కుంతీ) (Kunte) గారి “విసిసిట్యూడ్ సెకెటెరియన్ సివిలిజేషన్ ఆను” హిస్టోరియన్ సహిష్టరీ” యను గ్రంథముఁజూడును.)

ప్రస్తుతప్రయత్నమున మాయద్దేశములు లేవు. మొదటిదిపూర్వము మహాత్మ్యతత్వమునుండి యిపుడభోగలిపాలైన వైశ్వర్యము

లను న్యాయమగు సర్వవిధములఁ బూర్వోద్దేశమునకుఁ దేసమకట్టుట. అంతకంటెను ముఖ్యమైనదగురెండవది, పిచ్చినర్థ భేదములవలనవ్యర్థత్వమును బయల్పెట్టి, వానిని గమనించుటచే దేశమునకుఁగల్గు ప్రమాదమునుజూపి, వారించి, యాతీతిగ నీఘోర విపత్తులఁగఁ బ్రాక్కుట.

సింహళీయునీయ నాగరికస్థితినుండి నిర్గమింపఁదలంచునెడలసాంఘిక వ్యాపారమును సంపూర్ణముగ నాటంకపఱచునీవెడగు సాంఘిక వ్యత్యాసముల విధ్వంసమొనర్చుట ముక్తిములమార్గము. పరస్పర దూషణమైకమత్య, సమ్మేళనాకార్యములకు విఘాతము. సంగీభావము బలమనుసామాన్యతతో మాదేశీయులగు బోధింపవలెయినపు కథలనుండి నీతియేల ?

సింహళగోపీలు నాగరికతయందుఁ గేవలముమూలమతివారుగ నున్న తమదేశీయుల నాస్థితినుండి విముక్తులఁ జేయునత్తమాశయకృతవై తన్యతై యున్నట్లుకాన్పించదు. పరమాతిధ్వంసమున సావిధిశక్యము నుద్ధాపించుకొనవలెనను సావిర్ధపరత్వమే వారిప్రధానకుతూహలము. ఇంచుమించుక శతాబ్దమునుండి యిదియే తత్త్వభావసూత్రమయిండును. తత్ప్రచురితమాత్మ గ్రంథవై ఖరిని విచారించ నీవినాశకగమ్యాగ్గావలంబ నమింకను గొన్నియేండ్లవఱకు వ్యాపించునట్లు పాడకట్టుచున్నది. ఇంక నై సమాదేశీయులు తమప్రవర్తనము మహాదోషయుక్తమగు పథమునఁ బడినదని గ్రహింపవచ్చు. ఈమాత్రము గ్రహింపఁగు శాగ్రబుద్ధియవ సరములేదు. దీనివలనఁదక్కిన జాతులుతమనుండి విడిపోవుటయు దేశీయపునరుజ్జీవనమపారదూరము తొలఁగిపోవుటయుఁ దలఁపించును,

వైశ్వకర్మణులను, దమదేశీయులందితరులఁ గొందఱిని నీచపక్షుపఁ బాత్రములువ్రాసిన యాయేపురు పెద్దమనుష్యులునుగూడఘోరాలాతే. వారు స్వకులస్తోత్రములతో నారంభించి నిజకులమును దక్కినవర్ణములన్నిటికి నగ్రమందుంచుచున్నారు. ఇదియుత్తమసంశయనిచెప్ప

కొనుప్రతి ముంకును ముఖ్యముగనుండు సామాన్యదార్శ్యమే,
కాని యేపమాణగ్రంథములుగాని యుత్తిమకులముగఁ జెప్పియుండని
వర్ణమునట్లుయిన్నియుఁ బొగడుట సిద్ధమాలిన సాహసమునను, మొండి
మోఱకు దనమునను సాటిలేని మొద్దుమోయును బ్రదికర్పించుకొనుటే
గదా !

అమ్మహానుభావులు జాతివిషయక గ్రంథావలోకనమేమేని కా
వించియుండిరియెడల శతశ్చక్రస్థానములకుఁ స్థానములొనంగుటకుఁబూర్వ
మెకించుక తాళియుండును. అయ్యనమధ్యలుగావించిన యీదుష్కర్మ,
వైశ్వకర్మములకు నిజోత్తమజన్మవిషయమై సింహళమందెల్ల జాతుల
కంటె నెక్కుమఱిమాణిక గ్రంథనిదర్శనములఁ జూపఁగలవై శ్వకర్మ
ముల, కమిశితబాధాకరములయ్యె.

పదినై దన ప్రకరణము.

చతుర్వర్ణములు.

ఏతన్వన వర్ణములవత్తదుచితస్థానములందుఁ దరగతులుగనేర్ప
ఱుచుటయందు నహేతుక మాత్రమవలంబినవలయు. ఇట్లుచేయుట
యందుఁదద్విషయకను ప్రసిద్ధ ప్రమాణ గ్రంథాభిప్రాయానుసారము
గతద్గ్రంథములే జాతికే స్థానము నిర్ణయించు నాస్థానము నాజాతికొనఁ
గవలయు. ఈసరికి ననుసరింపక నెడగునడకల నడచుఁజపల బుద్ధిసూ
చించునట్లు బాహ్యకర్మము ప్రేరించునట్లు స్థాననిర్ణయ మొనర్చుటతప్ప
క మహాదోషయుక్త మైన, దత్యంత వంచకమైనది.

మేమె యీదిగువఁ బ్రతిజాతిస్థానమును జూపునొక పట్టీనిచ్చు
చున్నాము. మేరిద్దాని నాయితపఱచుట యందుఁ దద్విషయమందప్ప

చృషీయాధి కారులగు మహావిద్యాంసుల యభిప్రాయముల మీదనే సంపూర్ణముగ నాధారపడియున్నాము.

సర్వజాతులును జతుర్వర్ణములుగ విభజించబడియున్నవి. అవి బ్రాహ్మణ, క్షత్రియ, వైశ్యకూద్రులనునవి. ఈచతుర్వర్ణములును బ్రహ్మశరీరమునుండి, యీశ్వరముగ, బ్రాహ్మణులు వత్తిమునుండియు, క్షత్రియులు బాహువులనుండియు, వైశ్య యారువులనుండియు, కూద్రులు పాదముల నుండియు, నుద్భవించినట్లు తెలుచుచున్నారు. ఈకిందిది యజుర్వేదోదాహరణము:—

“బ్రాహ్మణోస్య ముఖమాసీత్ ।

బాహూ రాజస్యఃకృతః ।

ఉరూ తదస్య యదైవశ్యః ।

పద్భ్యాగ్ం శూచో అజాయతః ।

“బ్రాహ్మణులు ముఖము నుండియు, రాజులు చేతుల నుండియు, వైశ్యులుతొడల నుండియు, కూద్రులు కాళ్ళ నుండియు, జన్మించిరి. ”

మానవ శరీర నాభ్యుదోభాగ మంతయు, సపవిత్ర మైనదని మనువు చెప్పుచున్నాడు. మనుష్య దేహ మందట్టి యవస్థ భాగమును నిందించుట యగౌరవ స్థానమందుండుట చేతనై యుండవచ్చు. కాని యీనాభీస్థానమున కూర్చున్న మనుష్యభాగము పవిత్రముగ నెంచబడుచున్నది. మనుజు కాయమిట్లునాభి సరిహద్దుగఁగల్గిన రెండు భాగములుగఁబై ది పవిత్రమైనది, క్రిందిద పవిత్రమైనదిగ విభజింపబడియున్నది. ఇంతేకాక, ముఖశరముల కంటెను, గరములూరువులకంటెను, నూరువు లంఘులకంటెను బూత మైనవనియు నందుచేదత్త ద్భాగోద్భూత జాతులు సహజముగఁ దత్త్వానుగుణవ్యభావము నేర్పొందుననియు, ననగాబ్రాహ్మ ముఖోత్పన్నుడగు బ్రాహ్మణుడు బాహుజుడగు క్షత్రియుని కంటె సుత్పుష్టుడు. ఇట్లు క్షత్రియును వైశ్యుని కంటె

ను వైశ్యుడు తూద్రుని కంటెనధికులు. జన్మ పవిత్రత నిర్ణయ సూత్రాను సారెయనుట స్పష్టము. కావున జన్మ పవిత్ర తాక్రమానుసారముగ సగ్రీష్టానమందప్పక బ్రాహ్మణునికే యొనంగ వలసియున్నది. అతడు నృ కాగకుండుగ వర్ణింపబడు చున్నాడు. అందుచేగూడ నాతడు తద్గౌరవాద్ధు డనుట తల్లము.

సంచాసన బ్రాహ్మయగు విశ్వకర్మ జగత్కారకుడని మూల స్తంభము స్థాపించుచున్నది. తత్సంచాస్యము నుండియు, మను మయ శిల్పి విశ్వజ్ఞులను పంచ పుత్రులుదయించిరి. వీరే ఋగ్వేద మందుఁ బేర్కొనఁ బడిన పంచబ్రాహ్మణులు. వీరే పృథ్వుత విశ్వబ్రాహ్మణుల పూర్వీకులు కావున వైశ్వకర్మణులు, లేక, సవందన్నీలు, జన్మబ్రాహ్మణుగుటచే వారుప్రతిసాంఘిక నృత్తమునను గూడఁబ్రవ్రధమ స్థానాద్ధులగుట సహజము. నేటి గోబ్రాహ్మణుల కట్టియధికార మావంతయు లేదు. తత్పూర్వీకులు బ్రహ్మ ముఖోత్పన్నులు గారు. తదాది పురుషులగు పంచ దశర్షులును బరమ నీచ యోని సంభూతులు.

త్వితీయ వర్ణ నిష్ఠయము కష్టము గాదు. రాజులును తత్సంతతీయులును మాత్రమే నీవికీజెందిన వారు. తృతీయ వర్ణము తూద్రాక్రమణ భయమునకుఁబాలగు చున్నది. వృత్త సంఘము మాత్రమే దానికీజెందవగును. భూవైశ్య, గోవైశ్య, ధనవైశ్య. పదముల నాగరికములు. అవి వైశ్యాలాకల్పనా ముద్రితములై, వైశ్యాలా తృతీయ వర్ణమునందేరనల్పియశ్చముల స్పష్టము గఁజూపుచుండస్సంపర్క వాసనాయుతములై యున్నవి. కాని వైశ్యులును వైశ్యులును తూద్రకులస్థులేయని సర్వ ప్రమాణములు సంగీతించు చుండుటచే నీవ్రయత్నములన్నియు వృధగదా !

బ్రహ్మ సావోన్నపులు చతుర్థ వర్ణమిరి. సింహాళదేశగోపీలును హిందూదేశవైశ్యులును, సీహానహ్య కర్మాచరణులగు నితరులునున్నె

యీవర్ణమునకుఁజెందుదురు. వారాచార్యగమనము నాటంగ పలువ నెంచిన దేశీయానార్య సంతతీయులు.

పూర్వసంగతులఁబట్టి యీక్రింద తరగతుల నేర్పించుచున్నాము
 1 బ్రాహ్మణులు:—విశ్వబ్రాహ్మణులు, వీరవందనోలక, దేవబ్రా
 హ్మణ, దేవకమ్మల, కమ్మల, కంఠాల, పంచా
 ల, తరచ్చా, శిల్పియును నామాగతములుగలవు.
 “అచార” “నమ” “గాల్విమ” “లోగురు” “బ
 దత్” అనునారునందలివాఁగీ. లోహకారు లా
 చారులు, దారుకారులు, నెఱులు, తామ్రకారులు
 లోగురులు; శిల్పులు, గాల్విమలు, బనలను
 నది పాళీభాషాభవము. వీరవందనోలకని దాని
 యర్థము. స్వర్ణ రజిత కారులుదీనికిఁజెందినవారు.

2 క్షత్రియులు:—రాజులును దత్తసంతతీయులును సింహాశిముననా
 మ మాత్రానశిష్టులు.

3 వైశ్యులు:—వణిక్సంఘము—మొదల గెంటికిని నాల్గవ దానికినిఁజెంద
 న నాల్గెరు నిందలివారు. ఇప్పుడు సరిగిరి.

4 శూద్రులు:—గోవీలు. తక్కినయెల్లరు దీనికిఁజెందుదురు.

ఇట్లుతరగతు లొనర్చుట వలన మా దేశీయులగుగోవీలమనము
 లనెంత మాత్రమును నొప్పించదలచుటలేదు. వారి శ్రద్ధాశ్రమములు
 దేశై శ్వర్యమునకుఁ దోడ్పడినవి. కాని, యన్నియు నున్నవ దొక్కటే.
 టన్నట్టియచ్చపుఁగొనము తెన్నియున్న సపుడపుడు నిజజన్మమును గూ
 ర్చిన పిచ్చియభిప్రాయములపై నితరకులము సంతయుఁదీనముగ బా
 ధించుట, యందుపయోగించు నయ్యభిప్రాయములపై బుద్ధిబాహిస్తు
 రు. ఇక్కారణమున నితరులందుఁ బ్రతీకారభావము రగుల్కొని యనే

కన్యములగుర్చి యదార్థవృత్తాంతము బయల్పడి. ఇందువలన నీజాతినిర్ణయము వెల్పడి. ఇదిప్రామాణిక గ్రంథసామర్థ్యమునఁ గుహనాకులముల డంబములందుడిచివైచి, తక్కినవానికిదత్త దుచితస్థానముల నొసఁగుచున్నది. దీనివలన మాదేశీయులు కొందఱుపఱపునఁబడి కేవలమలక్ష్మితములైయున్న విషయముల, మఱలకెలకే ప్రజాదృష్టిఁబెట్టరాదని తెలివి తెచ్చుకొనగలరని మానిశ్చయము.

దిశారాము (De Sarum) ని వివిధవర్ణములందలి ముదలియారులు, ముహందిరములు, ధరింపవలసిన వస్త్రునస్తువులనిర్ణయము కూడఁగేవలన్యాయవిరుద్ధము సత్యంతావమాన కరముగానున్నది. ఈబుద్ధితేని విభంజనమున నీదురసాంకారులే సహేతుకసూత్రము ననుసరించి నట్లుకాన్పించదు. అదిచిత్తచాపల్య, కల్పనాశక్తులు గావించు నచించి తకార్యమని చూచియుఁజూడకుండనే స్పష్టమగును. ఆవిభజనప్రకారమునవర్ణరకతామల ధరింపఁదగుజాతి ముదలియారులకు మాత్రమే యధికారముగలదు. వర్ణమునుగలిపి, వర్ణవస్తురచనయే పైతృవ్యవృత్తిగఁగల్గినవైశ్యకర్మణులకు న్యక్షాభరణముల ధరించుటకే యధికారములేనట్లు కాన్పించుచున్నది. నిజ నీచసేవక, రబకులవలె, నెముకగుండీలు, వెండికొండీలు, మాత్రమేధరింపవలయును. ఇట్టిసిగ్గుచూలిన సాహసమింకను దగుకొనఁ భండంబుఁబడసియుండ కుండువాళ్ళర్థము.

ఈ హానికరపుస్తకముఁ బ్రభుత్వోద్యోగులకుఁ బంచిపెట్టిఁబ్రచురింపఁబడినదని విని యున్నాము. మానగి లన దానిదగురీతి భండింప నయ్యుద్యోగులకుఁ దోడ్పడగలదని తలంచుచున్నాము.

పదినేడవ ప్రకరణము.

—:0:—

లంకాద్వీపమునకు ప్రథమరాజగు విజయుఁడు నిశ్వబ్రాహ్మణుఁడు.

నిజ జన్మ స్థానమునైనైరాణ్గోయ (Vale of Iran) నుండిన ప్రాచీనార్యులీ హానికరవర్ణభేదముల నెఱుంగరు. జన్మచేవారెల్ల నొక్కే

తరగతివారు. కానికాలక్రమమునఁగితిత్రకమగు నిజప్రత్యవ్యా వాస దేశత్యాగానంతరము గొన్నితరములకు మర్త్యహవములు వారియకల్మషావక్రమానసములఁజొచ్చుటతోడనే యొక భేదమునియుచేఁగాని యదివర్ణసంబధమైనదేగాని కులసంబంధమునదిగాదు. తెలుపరుపు పనుపు పలుపు చాచులఁబట్టి క్రమముగ బ్రాహ్మణ శూద్రులు వైశ్య శూద్రులను మహాభాగములేర్పడె. నష్టాశిష్టానూత్రము విభజనా ప్రేరణకర్తయ్యె. ఈవర్ణభేదములే దివస వర్ణముగాఁ జెప్పయెవిభాగ రేఖగఁగల్గిన ప్రిస్తుతకాలపుఁగులముగఁబరిభ్రమించె. మొదటిదాని యందుఁగొంత యర్థమున్నది గానిఁగదన దర్శనహితమేకాక యవర్థము గూడ సగుచున్నది. మొదటిది శరీర సౌందర్యసంబంధమున దగుటచే నందుఁబ్రవిస్పృహభిక్యముకలను. గదనవది కేవలభ్రాంతి, చవలచిత్త స్వప్నము. ఈభేదముప్పటికినిున్నది. అదియనేక నహస్రనర్జములనుండి యుండియున్నది.

కలియుగ 2558 సం॥ వైశాఖశుద్ధపౌర్ణమినాండవఁగా మహానుభావుడగు బుద్ధుఁడు నిర్యాణమునొందన దివసమునవిజయుఁడు (Wijayo) స్తవశత పఠివారి జననమేనుండ నీంహానిమున నొకదశ. క్వేణీ (Queni) యచ్ఛడిగీర్వపమును బాలించుచుండె. ఆమహానరేఖా విలాసాదులఁగూర్చిచారిత్రక వర్ణన మేమియుఁగానరావు. వర్ణమాన కాలపు పాఠ్యాలు, క్వేణీపాలించి, తానెయందొక కర్తవ్యున యక్కోల సంతతీయులే యొనయెడల మేచూమె విలాసముల సంతకఁగొనియాడఁ జాలము. ఆమెదివ్య సుందరరూపిణియగు నప్పూంగన వలె జగన్మోహిని యెంతమాత్రమునై యుండనేరదు. కాని నూమెచిత్తుత ప్రాచీన ప్రపంచము లందేయువతీశరీరము కలగఁగరివని యసవ్య సామాన్య మహాద్భుత శరీర విశేషభూషితుఁడుండె. ఏలన సామాన్య స్త్రీల యురో పరిభాగమున నవ్వంద్య మాత్రాలంకృతమైయుండ నేప్రాంచీ

నాంగన కొరెంటిమధ్య నింకొకటి యదనముగ మొలచుటచేత నీమెన్త నత్రయాంచితయయ్యె. ఈవివరీత వైఖరి శరీరసౌందర్య చిహ్నమో, లేకశరీరవ్రకృతి వికారమో చెప్పఁదరముగాదు. కాని జ్యోతిష్కల్పిమె తనభవిష్యనాథుఁడగుభ్రమగు వానిపైదృష్టిపఱచిన తుణమునందె మూయధికస్తనము తచ్చరీరమునుండి యన్యశ్యమై పోవుననిచెప్పిరి.

చరిత్రమువిజయుని గూంతురంగిక సౌందర్యముఁగూర్చి యేమి యుఁజెప్పకున్నది. అతఁడుదుర్మార్గుఁడై తండ్రిరాజ్యమునుపద్రవములు గావించు చుండుటచేత నాన్యధగాతీతని, నతని మష్టానుచరుల నోడ లంఠింపఁజేసి యన్యప్తమొక్కడకుఁగొట్టుకొని పోయినబోవుగాకని హిందూమహానముద్రమున విడచిననిమాత్రము మనకుఁదలియును. వారులంకాద్వీపమును తీరుటకేవల మన్యప్తనశముననే. అపుడుకొలించు చున్న క్వేణీ మూయజ్ఞాత పరదేశీయును యాగమమున గూర్చి తెలుసుకొనెను. వారెవరో యానుయోజుఁడను. కాని యారాజప్రేయ నుని నూచుటతోడనే తనకధికముగనున్నమధ్యస్తన మనీషాశ్వుగ మాయమైపోవుటచే భావిఁడన కాతఁడేమి కావలెనో తెలిసికొనెను. జ్యోతిషభావి వృత్తాంతమిట్లు ప్రత్యక్ష నిదర్శనమయ్యె. విజయుఁడు క్వేణీహృదయ విజయుఁడయ్యె.

క్వేణీకాలించి, లగ్నాలాయకొల్పిద్రానిని గొంతప్రతిఘటించిరి. కానివిజయుఁడు నిజనల్లభానహాయ్యమున వారినుగంకు నణగఁద్రొక్కి. తానీ ద్వీపమునంద్ధిరముగఁ బాదుకొనియె. క్వేణీవలన నాతఁడుజ నహస్తృఁడనువుత్రుని, దిశాలయను నొకపుత్రముఁబడచి కొన్నాళ్ళకు వారిఁబరత్వజంఁడ. పాపనూ తల్లికూడ నీక్రూరస్థితిఘ్నుని చేతులనిట్టి యాదరణకేసాలయ్యె.

విజయుఁడు మనువంశీయ సింహాసనాజులందుఁ బ్రభముఁడు. అందుచేతనాతఁడు విశ్వబ్రాహ్మణుఁడే. హిందూదేశమునుండి విశ్వక

ర్మవంశీయులగు వైదుగురు గొప్పవాగాతనితో, సూడవచ్చిరి. వారు సిరిత్ ప్రక్రమరడల, సిరిత్ అభిషేకగడల, సిరిత్ పానాలర శరణరడల, సిరిత్ దేవనారాయణరడల, నామాంకితులు. వారు వైశ్వకర్మ పూర్వీకులందొకడగు మనువునకు బట్టాభిషేక మొనర్చిన విశ్వకర్మకుల దేవబ్రాహ్మణ సంతతీయులు మునుపెప్పించిన యీగోపురు విశ్వదేవకులప్పులను విజయుని నాతినిబట్టాభిషేక మొనర్చిననువకార బహుకృతిగ వారికివిశ్వ దేవకులముంబుట్టి మధుగమండి సాండవ రాజ్ఞికూడ నచ్చినగొప్పయింటిస్త్రీలు నిచ్చినివాహమొనర్చి * రాజు వారలకుగడుపితీయ, కిమ్మలతోట, పత్తింబున, వేవగమ, నిమ్మగళ, వివందమ మున్నగుగ్రామము లొనంగియాదరించి. మధుగారాజు విజయున కేయేబహుమానములగు నోవివరంబునననులేను. కానియా సాండవరాజ్ఞి వెంటసింహాళి మునుండొన వారు విశ్వకర్మకులప్పులేయనిచెప్పినజాలు. వైశ్వకర్మలుత్తమ కులదృష్టమని గావించుటకీయుక్కనంగతియేయెక్కువ.

పదునెనిమిదవ ప్రకరణము.

శాస్త్ర శిల్పకర్మలు.

సింహాళమందలి శిల్పులుసాధారణముగ స్వర్ణకారు (Gold Smith) లాచార్యులు, లేకసవందన్నోలన బరంగుదురు. ఈతుదిపదము యొక్క మూలార్థము నిర్మాణసామర్థ్యమును, నూత్న వస్తుకల్పనాశక్తి

5 * "కురు శేగళశ్చగయ" యను గ్రంథము, వారు హిందూదేశ మందలివిశాల మహానువర.ందలి యేడువేల, యేడువందల యేడులచ్చేరీ (Latchchavi) ల రాజులకు బట్టాభిషేక మొనర్చిన పండితవంశము నకుఁజెందన వారనివర్ణించుచున్నది.

ని ధ్వనించుచున్నది. వాగునాల్గీభాషించు, “స్వర్ణకార” యనియు సంస్కృతమున “స్వర్ణకార” యనియు బిలువబడుదురు. ఈరెంటికిని బంగారుననిచేయు వారనియర్థము. కర్మర, కమ్మల, తరిచ్చా, యన్న వికూడ తన్నామాగిరములే. హిందూదేశమున సంస్కృతమందువారు” “పాంచాల” నామమున జెన్నారుచున్నారు. వారికి “శ్రియా వా” నామముగూడ కలదు, “శ్రియా వశితిహ వై ఫూర పాంచాల నౌవ్య క్షేతి” (శతపథబ్రాహ్మణ) మనువువారు వసించియుండిన మండలములఁజేగ్గొ నుచున్నాఁడు. అవేనది, గురుక్షేత్ర, మన్సిర్, పాంచాల, శూరసేనక, దేశములు. (మరు 2 19)

అశోకచక్రవర్తి కాలమున దరచ్చాకులస్థితియెట్లుండెను? అశోకపుత్రులుగు సంఘముల్ బుద్ధ గయ నుండిసింహాశ్రమున శశ్వద్ధ (Botroa) శాఖనుగాని పోయినప్పటికి పదునెనిమిదవ శతాబ్దములు, నేనమండు బ్రాహ్మణులు, గలంబీ లెనమండు, గోవకులెనమండు, దరచ్చాకులస్థు లెనమండు, గళింగకులు, లెనమండు, నాయ మవెంటఁ జనిరి. ఈయెనమండు తరచ్చాపండితులెవరనః—1 సిరిత్ తరల్నారడల, 2 సిరిత్ పోతరల్నారడల, 3 సిరిత్ వీనరడల, 4 సిరిత్ నారాయణరడల, 5 సిరిత్ ఉభయరడల, 6 మహానెకెత్ రడల 7 విద్యాచక్రవర్తిరడల, 8 సిరిత్ విక్రమరడల, యనువారు. ఈతరచ్చాపండితులెల్ల మన్వాదిభ్రాతృల సంతతీములై గొప్పకుటుంబముల వారనితన్నామముల వలననే తెలియును. *

మతమును జక్రవర్తి స్వదేశీయులనేకు లొల్లక కిస్కతోజూచు చున్నను, పవలించించిన మతమును, వ్యాసినపజేయుట, మహారాజు నానందభరితు నొనర్చుట, యను కార్యద్వంద్వ నిర్వాహణమునకై భూభాగస్థవృక్షములందెల్ల సతిపూజిత మగుదాని శాఖనుగొనిపోవు ప

* “కురుక్షేత్ర విష్ణురాయను గ్రంథమునఁజూడుదు.

విశ్రాంత్యభారమును వహించిన పూతపరిశ్రమయగు నిజపుష్కరకారము వెంటనశోకుండు, పంపిన యీపగడిమిలనామము బోసగూర్చుపాత్యమట్లుండఁ దరచ్చా కులము స్వాభావికముగ న సరమాశ్రిష్టవర్ణము. తరహా లనునది తరచ్చ సదభవము. శారదాగోపనియట్లు మునుపు చున్నది:—“తలంగునగరిమానమున్న బాసెలన్నిటిలోఁ గలంగుకులముత్తమమైనది. తరచ్చానర్ణము గూడఁ గలంగుకులమునకు యుత్కృష్టమైనదియై, దానివలెనే గౌరవిగలఁబడు ప్రధాన, విశ్వసనీయ వర్ణము గనున్నది.” ఇది వృథాసామ్యభార యుతిమగు నిష్పాక్షి కాభిప్రాయముదీనికి నిర్దుగు సింహాళీయ గ్రంథప్రకాశకులచేఁ బరిష్కృతమగు ‘కుశజటక’ మందలి 171, 175. సద్యములలోని తిరిహల్మబ్ధముననుప్రాయఁబడిన వ్యాఖ్యానమునకును గలవ్యత్యాసమును విచారించి చూడుడు. మతవైషమ్యప్రజ్వలితమగు మానవద్వేషముల వన్వరుగఁ గలదో తత్త ణమే విశదమగును. ఈయిద్వరు ప్రకాశకులలో నొకఁడు బాహ్య వర్ణస్సెంతయోకన్తి స్థూకింతడంబమును, గొంతపాండిత్యమును గల్గినమొదలియారుడు. తరహాల్మబ్ధమిచ్చుట కారణార్థమొన్న పదన్వరూప ముద్దేశపూర్వకముగ ననమానిన వలెనియే గావించినమహాదోషము నాలనిపై నది మోపి తీరుచంత సుష్టసతిరస్కారకముగను, నాగరికాభిమాని కత్యంతగర్వముగ నుండి, యాలనిపై డంబంతయుఁ గృత్రిమమగు పైపైపూతమెఱుంగు మాత్రమే యనియు దానికేదగినమహాపరిశుభ్రత సుప్తయులోకమునకు వెల్లడించును.

బదల్మబ్ధము పాళీభాషాభవమై మొదటఁగోళాద్యక్షుండను సర్థముగల్గియుండెను. పూర్వముగోళాధి పతులెల్ల వైశ్వకర్మణులే యైయుండుటచేఁ దచ్చబ్ధార్థముభావప్రతిబింబనహవానమువలననొకస్థానమునుండి వేతొకస్థానమునకు మార్చబడి యీశబ్దము బాతినామముగనుపయోగింపఁబడుచువచ్చె. కానియిది యితరభావలందనేక శబ్దములవలె. నాం

గ్గమున “నేవ్” “విలన్” మొదలగు వానివలెను, దనగౌరవయుక్తమగు మూలార్థమును గోల్పోయియివును దూష్కార్థసమన్వితము గావింపబడినది. “హందురువా” “కెవులా” “హాలియా” యనుశబ్దరూపములు వానిచే గుర్తింపబడు నాయాజాతుల కత్యంతనింద్యము లైనట్లు బదల్, తరహల్ శబ్దములు “బదలా” “తరహాలువా” రూపములందు వానిచేగుర్తింపబడు జాతిని దూషించుటకు మాత్రమే యుపయోగింపబడు చున్నవి. విశ్వకర్మకులముఁకుఁ గల్గినన్ని నామాంతరములుగల్గిన జాతిభూతము నందెచ్చటను లేదు. అవి విశ్వబ్రాహ్మణ, దేవబ్రాహ్మణ, దేవకమ్మల, కంసాల, హంచాల, శిల్పి, జగద్గురు, కమ్మల, తరహల్, స్వర్ణకార, రాంకరు, నవంధన్నో మొదలగునవి. వీరివృత్తి జాతులఁజొప్పి నిరిపాయ కర్తులగు యిహిసాధు శబ్దములనేకములుండఁ బై కేమిఁక నెఱుగని యచూయకుని వలెఁగాన్పించు నీయదలియాదుఁడు నిజకార్యార్థము నింపస్వస్వరూపమును గ్రహించితత్తులమున కనననర బాధకల్గించుట కాతనినేమి యావేశించెనో తెలియదు. ఈతరహల్ పదమును 179 వ పద్యమునఁగూడపట్టియర్థమున నేయాతఁడుపయోగించి యుండుటచేత నదిక్షమింపఁ దగిన పొరబాటుయుండ, నేరదు. కవిస్వర్ణకారుడను సామాన్యార్థమునే గాని యవిసీతీపరుడను స్వర్ణమును శించి యుండక పోవుటచే సందర్భమును బట్టియనింద్యరూప మననర్హు యుండలేదు. నిజముగ కవియతిగౌరవ నీయుండగు స్వర్ణకారుడనియే యుద్దేశించె. బదల్, తరహల్ పదములు హందురు, కెవులా, హాలీ, పదములవలె సంతయు సాధువులు కాని “అ” యను చుప్ప సంతమునఁజేర్చుటచే వారియర్థమనన్య మగుచున్నది. ఆయచుప్పను జేర్చుటవలన గల్గునర్థభేదమును ముదలియాదుఁడెఱిగి యుండియు నితరకులము కంటె హెచ్చైన విశ్వకర్మవంశమునజన్మించియుండుటాక్కటే తమతత్త్వగల్గిన జాతివారలయెడ, లేనబడకె యకారణముగ సంతయు బుద్ధిపూర్వక దూషణ మొనరించియుండె. కావుననీ

మొదలియారుడు గావించిన యాజుశీమావణ మకారణముగనే గా
వింపబడియుండిన యెడల, అందులఘోర వేదంబుచి యానందమొ
దు నాత్మయొక్క సహజదృష్ట్యను తిస్విభావకారణ ముడుగడవలె.
ద్వితీయగ్రంథ ప్రకాశకుని గూర్చి మేమేమి యు చెప్పము. నిష్పాక్షిక
త్వము న్యాయవర్తన నను తిరాసులగుచు చూచి నిష్పాక్ష మొదలి
యారుడే తీసిపోయి నిష్పాక్షుడెడలనానిగూర్చి చెప్పినే ? ఇరువురు
ను సమానదోషులే. వారొకరితత్వాని తిమకులమునైన సభేద్యములు
గావనియు, సైవైంబరుల యెగతా సుప్తిభూమిపులనుండి విమాక్తము
లుగావనియు గొందెము చిగిసిగడుగుని ముండియెడల వివేకవంతుల
లై వేటొకవారిని దూషించు సవివేకాభ్యాసమునుండి విరమించియుం
దురు. మర్యాదగలవారుగ గానియు మహిషస్యచేయిల్లి యమర్యాదా
దురభి రుచులచే గలషణులగుకాశ్చర్యము !!

నిజవృత్తియే యుత్తమమైనదను మర్భాగింతిచే గోవిందులకు
మొసమొన్నటి వఱకును నైశ్వకర్మముల వ్యాపారమును నీచముగఁజూ
చుటొక్కంత యాచారమైనది. నుత్తమ బట్టుట మొకగొప్పయవ
మాన, మాకుతాతని ముట్టుటయు పంతుకుఁగిసిపోని యుత్తమై యె. ఇట్లు
దూషింపబడిన వృత్తినిగూర్చి మహానీయుడగు బుద్ధుఁజ్ఞు వచించు
చున్నాడు.

“బాహు సచ్చంచసివృంచ

వినియంచ సుశిక్షితో (Susikkhito)

సుభాషితంచ యావాచా

ఏతాన్ మంగళ ముత్తమమ్.”

“కార్మికపరిష్కారము, వినియసత్ప్రవర్తనా నియమవివేకము,
విభ్రాంతికర నాగరిక సంభాషణము. గట్టి యుండుట మహావగ ప్రసాద
తుల్యములు”

గోవిందలాభి వృద్ధియు, నాచార్యసతనము, నందువల న సింహాశ్రమనంగల్గిన కళాతీతాత్మమును దుదకు దద్దిత నాశకములై పరిణమించిన మహానద్రీనమాలయ్యె.

వైశ్యకర్మణుల న్యచ్చమగు నుత్తమవ్యాపారమునకును రైతుజాలరుల వృష్టులనును వీలగునట్టి పోల్కియులేదు. కృషీవలునివృత్తినీ చన్ద్రభావమైనదని మనువునిందించె. జాలరివృత్తిని ఖండింప దానిపేరు చెప్పిన నేచాలు. కానిపాక్షికి వైరస్యము వలనఁబుట్టిన సమ్మేళనాకుత్సితములబలమును నిష్కృషున్వర్గ చితిత వస్తుగచన యగౌరవమైనదై బురదలోఁజూరలాడుచు నేలదన్నుకొనుటయు, సంద్రీములందె గంబడివలను బుట్టను దాల్చి నేపిలఁబట్టుటయు గౌరవనీయవ్యాపారములయ్యె. ఖండనతనమొనఁగు నే గలదానిని ఖండింపఁదర్కమేటికి ?

సతితోమ్మిదవ ప్రకరణము.

శాశ్వతముని చందుని యింటి కేతెంచుట.

పూర్వము విశ్వకర్మకులోత్పన్నులెల్ల ప్రసిద్ధిపురుషులవలనను నమధిక గౌరవముఁబడఁచుచుండెడి. బుద్ధుని చితితకాలమునఁ బావానగరమునఁ జందుండఁగు విఖ్యాత విశ్వబ్రాహ్మణుఁడొకఁడుండెను. ఆతఁడు భగవంతుని సంగతులబేరుడై ప్రభవమున నాతఁడుశైవుఁడు. కానిశాశ్వతముని బోధనామృతముఁగ్రోలిబాధమశచునలంబించె. ఈశాశ్వరాజపుత్రుడు చందునెట్లుసంబోధించెను? తిక్కునజాతివారలను సంబోధించు రీతిగనా? నిమ్మజాతీయులతో భాసించుగదా? పరమశవనుండగు నీమునీంద్రీ చందుఁడు చందుని “ఆయుష్మత్”లనిసంబోధించె. ఈశబ్దము పూర్వ

ము నిష్పాదునుగూడ జాతిస్థానముచే ఘనులగువారలకు మాత్రమే యుపయోగింపఁబడినది; యుపయోగింపఁబడుచున్నది.

చందుడు బుద్ధుని నాశనిశిష్యులందేనూర్చుకొని నిజభవనమునఁ బ్రాతఃకాల భోజనమునకాహ్వానించె. విందుబంగారు సత్కేరముల సేవింపఁబడ నందొకదాని సతిధులందొకఁడగువారిచే. బుద్ధునికై ప్రత్యేకముగ నిర్ధవఱుపఁబడిన రేయికపట్టము సూక్తిరాశిసమన్వితము. ఆతఁ డద్దాని నారగింపఁదేవగ్రహణిగోగ ముంకురించుటకు మృత్యుప్రద మయ్యె. సూకరమననేమియో జాలతర్కమునియుంచె. బాలకేరమాంస మని సాధారణముగఁదలఁపఁబడుచున్నది. బుద్ధుడు పెరిటిమార్గము దినుటచే మృతినొందెనును పెరిహాసాస్పదాభిప్రాయము క్షిప్తవనంకు మా మహనీయునెడ నెగతామాటల గుప్పించుట కడమిచ్చె. కాని యనేక కారణములచే మేమిజనాభిప్రాయము సరియైనదిగనంగీకరింపఁ జాలము. చందుడు మొట్టమొదట బ్రాహ్మణుడు. కాపురంబంటయుఁ బండిచియ్యఁడు నాశనికసహ్యములు. ఆశనికదత్తస్సర్వ మాత్రిప్రసాద బ్రాహ్మశ్చిత్తము. గావించుచును పలసిసంశయశోచము. ఈనయమి బోధనాచాతుర్యమునఁజందుడు పార్థమతావలంబియయ్యె. తస్మాత్సప్ర ప్రధమసిద్ధాంతమునన్వవిధహింసాని పేధకము (అహింసాపరమౌధర్మక) ప్రత్యేకమొకనికై చంపఁబడిన జంతువులకుక్కమాంసము నారగిం చుట యదియెవరికై యుద్దేశింపఁబడె నాభోక్ష తిద్ధరాత్రిక్రమణపాతక పరివృతుఁడగును. చందుడు నూత్నముగ సన్యమతి స్వీకరణమొనర్చు వాడు గాన సట్టియెడఁదన్నత సిద్ధాంతములఁబాటించుట యం దెంత యుగచ్ఛితముగ నుండుననియుఁగిటినిఁజగపియుండఁజాలఁడనియు సట్టి పలలము ననవ్యముగను నిష్కర్థముగను సూచుబుద్ధునికద్దాని నర్పించి యుండఁజాలఁడనియు మనమిప్పుడు నిస్సంశయముగ నమ్మనచ్చును. ఇకసూకరమననేమి? అదిచాల దుచిగలపదార్థముగ నెఱుఁపఁబడు (ఇం

దళాలు" (Indalolu) అను నొకవిధమగు పుట్టగొడుగు సంబంధమైనది. మేమియభిప్రాయమునె యంగీకరింతుము.

ఇరునవవ ప్రకరణము.

చగ్గరము సూర్యసంకీర్తనై శక్తికర్మణుడు.

పండితగణేష్విడ్డి (Professor Rhys daveds) యూరపియను జాత్యమతవిద్వాంసులగు నుపసద్ధులగోనొకడు. తస్మత్తయును గూర్చి యు, యశోవగుండగు తస్మాపకునిగూర్చియు, నాతడువ్రాసిన గ్రంథము జ్ఞానూబంధునము. అందుద్గ్రాహ్యమగు తద్గ్రంథగ వేదాంతమందలి ప్రధానసూత్రములు విపులముగ, విస్తృతముగ వివరింపబడి యున్నవి. గౌతమ మతమునుగూర్చి సరియగుజ్ఞానము సంపాదించుగోరువారి పండితగణేష్విడ్డి గ్రాహ్యజాత్యమతమును బాటి వేటొకచోటు వెదకనివసరములేదు. కానియిట్టి ప్రసిద్ధవిద్వాంసుడు తద్గ్రంథమునందన విషయమున కింతయు వనినవరమై, తమగ్రంథోత్కృష్టత కుగొంత కాకుండనే విస్తృతపవీరి, గుర్తవ్యప్రశశయను హిందూసింహాదేశ ప్రజలయందధమ మునిసమమువారి ముములనైన బాధించినట్టి విషయముచే నొకపుటనుగళింక పొందియుండుటంతయు విచారకరము. అనగాజందుని కలమునుగూర్చి యాతడుచెప్పిన విషయమని మాయభిప్రాయము. ఈపండితుడు తమగ్రంథమున 80 పుటలొనిట్లు వచించుచున్నాడు:—ఆతడు (బుద్ధుడు) సావాచేరగనే తత్పురవాసియగు చందుడను నొకస్వర్ణకారుడందుచే దక్కుబాతియకడతని కౌతిధ్యమిచ్చె." ఈపండితుని మాటలందలి యభిప్రాయమును గ్రహించుగ్రస్తముగాను, ఏకులమునజెందు భాగ్యమాచుచునికబ్బె. నాస్వర్ణకారవర్ణము తక్కువజాతియని చూసనియభిప్రాయము. పండితగణేష్విడ్డి నిశ్చయముగ మహావిద్వాంసుడే. కానికులముగూర్చి పండిత్య

మాతని కంతగఁడెలియునని మేమునున్నము. ఆశంకచూచునని సంశయము తక్కువదను నాధారములేని నట్టియూహ కడమిచ్చుట మాయుద్దేశమునకుఁ బ్రబలసాక్ష్యము.

కుమానా పండితులఁగనుఁగొని వైశ్వకర్మని జాతీవిషయము క మంచినరీతి. స్వర్ణకారునిగుఱము తస్య వజాతీయఁన యాశనిశితాతి విషయముగాని, యేజాతీవిషయముగాని, కులచముగాని, యనలేగాని, తెలియదనుటకీచే నరయైచిహ్నము. చంఛునిగుఱమునారలకు హానికరముగనుండిన యీపండితుని యభిప్రాయమిందలి మేకారణమునలననో కల్గియుండును.

రిజ్జడేవిడ్డిగాఁగఁగ మూలాధారమునుండి చంఛునిగుఱవిషయమగు జ్ఞానమునంపాదించిరో తెలిసికొనఁగల్గముగాను. ఈపండితుఁడు యావనమునసింహాశమందొక మండలాధిపు (Civil Servant) డైయుండెను. ఆపదము వినునప్పుడతనికి వైశ్వకర్మణ జన్మకృపునగు గోవిగమా (Goigama) కులమండలి లోకికపురోహితృణోజాల సంబధముండెడిది. కావుననీపండితునికిఁజంఛుని కులమట్టిదిగ, నట్టుటకాతఁడు సింహాశమందార్జించిన యనుభవముయొక్క. ఫలమేయనినిరాటొకముగ నమ్మవచ్చును.

మానవ జీవితపుద్రోలిభాగమున నేర్పడినవట్టువల తోడి భావముల పై శాచికశక్తి ననేకపర్యాయములు గాంచియుంటిమి. అవిసాధారణముగ శాశ్వతత్వోన్ముఖములై యుండును. మూర్ఖపుబట్టువలయె తద్గుణవిశేషము. దృఢసంకల్పులగు ధైర్యవంశులుమాత్రమే యీ పృథమభావములకు బానిసలుగాకుండఁదప్పించు కొనఁగల్గుదురు.

చాలచదువుకొన్న యీపండితుఁడు తనయమూల్యకాల మందొక్కింతభాగమును-జాతులఁగూర్చి చనువవినియోగించియుండిన యెడలఁదాఁదక్కుమజాతి యాతఁడుగఁబరిగఁగించిన పాపాపురచందుండను,

దాను నిస్సంశయముగ నెక్కువజాతి యాశంకుగగణించుచుచుదాతిధియగుబుద్ధుడు, నాకాలమునజన్మడుడల నుపసాధింపజేసిని విశ్వకర్మకులమునుకల్గి యాదిపురుషుడగు విశ్వకర్మయును నొక్కే-మూలమునుండి సంభవించిరిని తస్మాత్కర్మానియుండును.

ప్రాచీనార్కుడును, ధర్మశాస్త్రకారకుడగు వైవస్వతమనువు నుండి సూర్య (Soorayya) చోళ, చాళుక్య వంశములు మూడుదశ వింశతి. ఈమూడువంశములందును సూర్యవంశము ఘనతమమైచది. శాఖ్యమునియగు గౌతముడి వంశమునజన్మించె. కాని వైవస్వతమను వెవ్వరు? అతఁడువిశ్వకర్మ జ్యేష్ఠపుత్రుడు. ఈతఁడెయవంతరము మహాసమ్మతగాజయ్యె. ఆతఁడుచందునినతెనే వంశముచేతను గులముచేతనుశిల్పి. సూర్యవంశము తక్షన్మాధికారులు. ఇట్టికులమువారిపై నాతఁడుప్రకటించిన యవమానకర్తృత్వము వారికమిత బాధాకరముగదా! చందకులము (విశ్వబ్రాహ్మణ) నుగూర్చి తెల్పుపురాతన గ్రంథముదాయ దంతకథా పరిచయమొక్కించుక గల్గినయెవ్వఁడెనియింపవాపట్టణ కోటిశ్వరునికులము భూతలముననున్న జాతులన్నిటికంటె మత్కృష్టమైన పరిశ్రాభిబ్రాహ్మణ నర్థమని తెలిసికొనగల్గును. ఈయదార్థస్మృతాంతమును మాదేశీయులందు వ్యాపింపజేయుటచే నీజాతియెడ నితరకులములు చూపుశాస్త్రవభావము నీర్వ్యయు సణగిజాత్యైశ్వర్యాభివృద్ధులకు ముఖ్యమగుసఖ్యభావము వారియందంకురించునని మానిశాప్తము.

పండిత రిక్షడివిడ్నగారు బుద్ధిపూర్వకముగనే యీతిరస్కరణగావించిరిని మేముతలఁచుము. అదియచింతితముగ జూరినమాట, యమాయికముగనే గుభాలుమున్న యాశ్చర్యవాక్కు; అచోచింపక మాటలవరుసఁబడిన దగుటచేక్షంతస్యము.

ఇరువది యొకటవ పత్రికరణము.

కాష్టవాహనరాజును హిందూభిక్షగ్రాజగుధస్వంతరియు
వై శ్వకర్మణులు.

హిందూదేశ నెల్లాలాలాదేశ విశ్వబ్రాహ్మణులు సాగంపరిక పరి పంథులై నట్లు సింహళగోపీలలో నొకభాగమగు గోవిగమానీదేశ వై శ్వకర్మణుల సహజశత్రువులు. హిందూదేశ నెల్లాలాలా వై శ్వకర్మణు ల సాంఘికోన్నత్యమును న్యూనమువలన ప్రియత్నించిరి. సింహళ గోపీలుకూడ నిట్టిహానికర ప్రియత్నములందుఁ దత్సమానముగనే ప్రి వ్తించిరి. ఈరెండుజాతులకుఁగల్గినైరియు దీర్ఘకాలమునుండి నేర్పుచా టియుండెను. వారిశత్రుత్వమిట్టిగతమై యెడతెగని పట్టువలతోఁబ్రబ లుచుండెను. ఈస్వభావమారెండువర్ణములందు మాత్రమేగననగు విశే షముగాదు. అదియింద్రియమందలి యితరజాతులనేకములగులానూన్య సఖ్యభావమే. ఇదిప్రేమ పాశమునుద్రొంచి, సాంఘిక్తకమత్యమును, దేశాభివృద్ధికి ముఖ్యమగు సయ్యోగమత్యమును, ధ్వంసమొందు జాతిని యమము వలననెక్కిన దనుటస్పష్టము. సింహళప్రజలందు సోదరభా వమును చూపుమాపిన యీప్రత్యక్షోపద్రవమునకు, విద్య, విద్యయే దివ్యోపధము.

ప్రాచీనప్రపంచమున ఘనతగాంచిన విశ్వకర్మణుడు చందుఁ డొక్కడేకాదు. చందునికంటెను గొప్పపదవినలంకరించిన యాతఁడొ కొకఁడుగలఁడు. ఆతఁడుకాష్టవాహనరాజు. ఆతఁడేబోధిరాజు (Bodhiraja) నృపుని రాజధానియగు కోకనదస్పట్టణమును నిర్మించిన శిల్పాచా ర్యుఁడు. అనంతర మీరాజుకూరుండై యీదారుకూరునిదత్పట్టణము నుండివెడలఁగొట్టి, నాతఁడు హిమాలయములకరిగి 'కాష్టవాహన నామమున నచటరాజ్యమేతె. (ధర్మసదార్థకథ, (Prehissorie Ceylon in National Review)

దిగంతవిహిత యశోవంతుడగు నింకొకమహానీయుడుగల
డు. ఆతడువిక్రమభూపాలుని మంతులందు, బ్రహ్మభానుడు. హిం
దూపై ద్యచక్రవర్తియగు ధన్వంతరియని మాయుద్దేశము. ఆతడుత్వ
ష్టశిష్యుడగు ధన్వంతరినంజాతుడు. * హిందూదేశ తమిళులెగతాళికి
దత్తరను నీత్యప్త పారసీకు (Persians) జరత్వప్రియలేక జూరోష్టరుడే
కాని యన్యుడుగాడు. సౌధన్వ, ఋషు, (Ribhawa) గణములనుండి
సింధు, కేరళ, కర్నాట, పాలికాదేశములందు నివసించియుండిరి. కావు
న మునువినగించిన సంగతులంబట్టి జగదన్నేష్టా గ్రంథకర్తయుఁ బారసీ
కర్మియునగు జూరోష్టరుడు విశ్వకర్మజాతి మూలపురుషులగు నైదుపు
రిలో నొక్కడని యిపుడుగ్రహించవచ్చును.

7 * హిందూదేశపుడమిగుల పహస్యమునకుఁ దత్తరని పిలుచుత్వప్తరలేక
త్వప్రియను నాతఁడాచార్యబ్రాహ్మణుడు. ఈతనిదేవతతి త్వప్రి, ఈనామమెయ
నంతరము, పారసీకుల జండవేష్టాగ్రంథకర్తయగు జరత్వప్రియను నభ్యుత్తము
గామరినది. ఆతనికుమారుడు దేవతాపురోహితుడగు విశ్వరూపుడు. ఆతడు
[త్వప్రి] నాతని శిష్యులగుఋషులు మాత్రమే దేవతలతోఁ బాటు సోమపానమొన
ర్ప నధికారముగల్గియుంిరి. ఇంద్రుడువిశ్వరూపునవమానించెను. దేవతలద్దాని కి
శత్రునింద్రునికి సోమపానమొనర్చు నధికారమును నూడఁబెట్టికేసెరి. అనంతర
మాతఁడు కడుదీనముగ విశ్వరూపుని త్నమాచణము గోరుకొని మఱలనయ్యధికారము
ను సంపాదించుకొనెను. కాని ఇంద్రుడధిదేవతగగల్గిన త్నత్రియులకయ్యధికార
ము కాశ్వతముగఁబోయెను.

ఒకానొకప్పు “దరియానా” యందలి యార్దులందొకయంతరికలహ ముద
యించెను. వారియందు మజయస్నియనుగు పూర్వాచారపరాయణులు. జరత్వప్రి
డు, లేకత్వప్రి వారినాయకుడకృమముగనాతని “కనురమజ్జ” యనిపేరిడిరి
అనురయన, దేవత, మేధిప్తయన నత్యధికధీమంతుడగుటచే దాని [“అనురమజ్జ
కదేవతా పృథువనియర్థము. ఈశ్వప్త లేకత్వప్రి, లేక జరత్వప్రి, వైశ్వకర్మ
పూర్వులందొకఁడై యున్నాడు.

పూర్వపుటలందు వైశ్వకర్మణులైబ్రాహ్మణులనిమాసిందియుంటిమి. జాతకకథలొని యీక్రిందియుదాహరణ మీవిషయము నింకను దృఢపఱచుచున్నది:—

బ్రహ్మదత్తస్యపుని పాలనమునఁ బట్టణమునొకపల దారుకారుల గ్రామమొకటియుండెను. ఆగ్రామస్థుండగు దారుకారబ్రాహ్మణుఁడొకడు శకటములుచేసి జీవనము దుచ్చుచుండెను. దారుకారుబ్రాహ్మణుడన దారుకారవృత్తి ననలంబించిని బ్రాహ్మణుడని యర్థముగాదు. సందర్భమునుబట్టి యట్టియర్థ మనువుగాదు. దారుకర్మ పారంపర్యవృత్తిగఁగల్గిన బ్రాహ్మణుడని నిర్దిష్టము. నాగి నీమఁడను హాళకాద్ధగురువునకును మీనాండరుండను గ్రీకురాజునకును జరిగిన వివాహమును నిట్టివిషయమే పేర్కొనఁబడినది. కొంకన వృక్ష (Kon Tree) చేర్చదన మొనర్పినేతెంచి భారద్వాజుఁడు దారుకారబ్రాహ్మణుఁడు (Carpenter Brahmin) గ వర్ణింపఁబడియున్నాఁడు—

ఇరువది రెండవ ప్రకరణము.

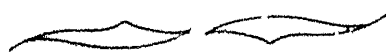
పట్టాభిషేకము వైశ్వకర్మణుల ప్రత్యేకాధికారము.

సవిత్రాశ్లోత వృక్షశాఖను సింహశమునకుఁగొనిపోవు రాజకుమారిసంఘ మిత్తవేంటఁజెన్న యె. మ. కు) వైశ్వకర్మణు రడలాలను దేవనంపియతీశ (Davanampiyatissa) స్పృశుఁడనొమాన్యగౌరవమున నాదరించె. శ్రీసంగవ (Srisangava) రాజునకుఁ బట్టాభిషేక మొనర్చిన పండితవిశ్వకులశేఖరుఁడా రడలాలందొకని సంగతయును. సంగర వివాహములచే సంతానాభివృద్ధి గాంచ నొల్లకుండుటకొన్నకుటుంబముల ప్రత్యేకస్వభావము. వాగునీహ పుష్పల సుకరులతో మిశ్రముగా నిరాకరించు ప్రత్యేక భాగముగఁబడినది. ఈసాంఘిక విశేషము సింహశమందలి వైశ్వకర్మణు ఘనకుటుంబము లందెంతయుఁ గాన్పించును.

మహాబలిప్రకృతి బాహురాజు పట్టాభిషిక్తుడు గాఢలంచున
వృత్తికా యెసమండు తరచ్చా రడలాల వంశములు నించుమించుగ
నశించి తనవంశకృమమునంగడవటిదగు నప్తవర్షప్రాయముగల యొక
బాలికమాతృమూ దుగిలియుండెను. రాజుమెను దననగరుననెఱెంచి,
తుదకువివాహమాడి, యామెవలన నహోపండితుఁ (Abo, pandeta)
డను నొకపుత్తునింబడసి. ఈతఁడేపిదప, రాజగు తనతండ్రిమస్తకము
న మకుటముంచె. తఱువాత చరిత్రమునందీతఁడు పండితనీలముఁ
(Pandit-Nilam)డనఁబరఁగె.

సింహాశ్రయ పండితరాజగు ఘనతగాగిన ప్రకృమబాహుఁడు
పండితరాజుశేఖరునిచే బట్టాభిషిక్తుడయ్యె. ఈతఁడుచే బేర్కొనఁబడిన
పండితనీలముని వంశమునజనించె. అతఁడుగావించిన యుపకారముల
యెడలఁగ్రతఃకృత్యై రాజుతని కెన్నిది గ్రామములిచ్చి బహూకరించె.
పండితప్రకృతి బాహుఁడు తమబట్టాభిషిక్తుఁ గావించిన యాచార్యు
నకుఁదన పేరిటఁబ్రకృమాచారి యనునామమొనఁగె. పెరదేనియలోఁ
బాలించిన విక్రమబాహు రాజు కొత్తాయందలి నల్వరు వైశ్వకర్మణ
పండితులచేఁబట్టాభిషిక్తుడయ్యె. పట్టాభిషేకా నంతరమా భూపాలుఁ
డువాగొక్కొకరి కొక్కొకగ్రామమును మాన్యముగ నిచ్చె.

ఇరువదిమూడవ ప్రకరణము.

దంతశేషవలాయనము.

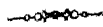
సింహామహా యోధరాజగు ప్రథమరాజు సింహుఁడు సీతవా
కపురమును బాలించెను. అతనిమహా సాహసకార్యములు రాజభక్తిగ

లవ్గితి సైంహాళీయుని హృదయమున గర్వముచే నుచ్చాంగతీయును. అతడు శైవమతము ననులంబించుట, యూరూపవృద్ధికిను కల్పన దాడి వెడలుచున్నాము. వారిని జూగిలపుంసూగ్గిరియ్యుతో నెచ్చటదొడ్డి ననచ్చట వేటాడి మంటపాలుగావించె. సరహసాధు సగునోమగీరుడూ తని కూర్గిరకోరానలాహుతులగు వారినో బ్రధముడూ. ఈసాధుని హాసమునకై దేవతలాగ్రిహ మొండదేశమును తామబృథాగావించి రని చరిత్రకారులు తెల్పుచున్నారు. దంతకేవలము కూడ నహ్యముచేసి ది తనబాగుచోటువాసి కండియందలి ముల్లంబోలాతో నొకపుష్పము (Sapu-Flower)నందుదాగె. రాజభటులు పూజింపమగు నీవస్తువుదాని చుట్టును బ్రసరించిన పృథామండలముతో రాజ్యమున్న విషయము సురాజున కెఱింగించిరి. రాజును నదాధానికులమును వ్యవసాయర్యంత మావ్యంద్య వస్తువునాపర్ణ వాసమునుండి దిగిరమ్మని ప్రియించి ; గాని తద్యత్తుములన్నియు విఫలములయ్యె. సిదపవారు జోషులతోనా లోచించిరి. విజయునితో సింహాళమునకే తొంచిన యేపురువిశ్వజేనకుల పండితుల సంతతీయులుగాని యశ్వత్థిశాఖ దెచ్చుగాజునుమారి సంఘ మిత్తతో వచ్చిన యెనమండు తరచ్చార్గడ లాలసంతతీయులు గాని యున్ననందలి యాతడు మాత్రమే యీదంతకేవలమును గదల్చగలడని యాదై వజ్జులుచెప్పిరి. అట్టివారున్న రమ్మనిచూడించిరి. పైవారిలో రెండవతరగతి వారిసంతతీయుడనని ప్రకృతిమబాహువండితుడూ ముగి దునకువచ్చె. అతడు మేల్మిబంగరు తమ్మిపూవొకటి నిర్మించియుత్సవ మున నూరేగి యాపవిత్రినస్తువున్న చోటికికి "తానాస్మిద్ధనంశనం భవుడే మైసనాదంత మాపుత్తడిపూవునదిగుగాకిని" "నశ్యక్రియ"నాచ రించె. ఆపండితుడిచూటలనియు పనకుండగనె యాపవిత్రినస్తు కేవల మాపైడి పూవునందివలెరించె. రాజానవిత్రి నస్తువునుద దాశ్రియమున నుంచి యాపండితుని దురాదేశకటముననె తనచేతగ నూర్చుండజెట్టు కొని నదిపులంసూడిమహిమార్పనమున నామూర్తిగనకుడనియటనాదం

తనేషమునుచే. అనంతరమాహాపండితుని దననగరికిఁదొడ్కొని పోయియున్నప్పుడు నలశజువి బూరింపఁదగు మర్యాదతో నాతని నాదరించె. ఆదినము నుండెయు నానెంపకొనిగమ పండిత సేలముఁడనుబరంగం. (విజయసీత.)

ఇరువదిమూడవ ప్రకరణము.

విశ్వకర్మకులమత్స్యశిష్టవర్ణము.

అల్పరాజశోక పుష్కరితగుమహిమని విగ్రహమునువై శ్వకర్మకులు మాత్రమేవహించుట కుత్సగవీధ్య. ఇదియారాజు వారసవఁగఁగ ప్రిశ్లేకగౌరవ చిహ్నము. మహావంశమున ముఁదయొగింపఁబడినవఁడను అతఁ డాచ్చ అయ్యుని విశ్వకర్మకుల నామానంతరము. ఈవ్యూహపులుగు పండితులూ భాషాంతరీకరణకారులు మరిచ్చాయన్నది పుష్కరితా దోషమనియు పద్మానికమైన పదములపైచ్చాయనియు శోకమును భ్రమింపఁజేయుచున్నరు. ఈవృద్ధబాటువాతప్రితులతో నీపదము సంభవించుట పర్యాయమూలసంఖ్యను బట్టికావింపఁబడియుండలేదు. కానియాంతరచ్చాపనమే అస్మియోగింపఁబడినదో తెలిసికొనఁజాలని యాధానాంతరీకరణ కారునియశక్తియేయనికారణము. అవిగ్రహమును నగచ్చామాత్రమే నీనికొనివెళ్ళి ఇతరులేల చేయఁగాదగి పండితు డవగును. యుద్ధమగతుండగు నీభాషాంతరకారులను రాజ్యకులకారణమేమా శిలినికొనినది యుద్ధమగదగునేకారణమును లేకయేయూమార్పు గావించుకొనుచున్నారట. ఈయభిప్రాయమిట్లుండ నీమార్పుసాధ్యము నీయనిగొని పిషయముపైది. ఏమనఁ మొదటిదానికి మూలగఁదగిచ్చాపనము పిషయముగదనయెడల వాగ్విమలవాగ్వికరణ దూరమగుచున్నది. అనివరసెను మాగింపఁబడుచున్న యూహములు యుద్ధమగదగునీపదమునకొనినవిగల్గెను.

దురదృష్టవంతులగు కండిభూమియులలోగల్గి కడవటివాడగు శ్రీవిక్రమసింహుని పాలనమున 1798 సంవత్సరమున ముప్పిసిగ్గుడగు నుదువాలగ్రామభోజకుడు పృథ్విరాజు మంత్రిగయి యుండెను. వివిధజాతీయులగు బానిసలను, బలైకములను, జగల్గతొప్ప (Jagaltoppes)లను కోణాపుటోపీలను నూటయిరువది యములము (Amunams)లమరక, వల్లపుభూముల నారాజాతనికిచ్చి నీవాలగ్రామభోజకుడు పాలమునందలి మఱియొక స్త్రీసిద్ధపురుషుడు. ఈకండిరాజ్యపు ముదృష్టరాజితరి. గూడ దత్యధికగౌరమునె యాచరించె. దేశేంద్రీయాలూచారియగు నాయన యాప్యభుక్తిముననె యుండినయింకొక ముప్పిసిగ్గుడై శ్వకర్మణుడు ఈయాచార్యునియెడ నయ్యాస్థానికోర్కొని యగుకొకనాటి యగౌరవ పదప్రయోగము గావించుటచేతనే యాయననూనకారకుని పంహ్యుత్తరింప రాజ్యాపించె. ఈకండిక్షువు విధించుటయనారాజా బాహ్మణ, క్షత్రియ, వైశ్యులందెవ్వరినో దూషించి మూత్రునింప జేయు ఖండింపవలెనను ప్రాచీనమగుశాసనము ననుసరించినగాని, నేఱుగాదు. ఈరాజ్యాజ్ఞ కొద్దిమార్పుతోగావించబడినది. ఆదోషనాల్గు కొననుమాత్రమేత్రుంచెరి. ఈదౌర్భాగ్యుడైన దురదృష్టనిరంకుశ ప్రభుననంతరము చాలకాలముజీవించి తాజచ్చువరకును కొనలేనినాల్కవలని బాధలను భరించె. అజ్ఞులునిందపరవఁజూచు విశకర్మనా మత్యుత్కృష్టమైనదని యు నితరజాతుల వెక్కిరింపులకు నెగతాళులకుఁ బాత్రముగాదనియు, స్థాపింపనీతాత్కాణములె చాలునని తలంచుచున్నాము.

జాతీయను నీదేశీయదోషమువలన నగణిత మహిమావద్రవములు కల్గగలవని చూడమాదేశీయులెవ్వటికిఁ గండ్లుతెరువఁగలరో మేముచెప్పజాలము.

ఇరువదియైదవ ప్రకరణము.

సంస్కరణ సంఘము.

దేశీయశ్లేషము తమముఖ్యోద్దేశము సాధించునూదేశీయులు కొందరుగావించిన నమనకరములను మానవములగుభయమునుగల్గించె. ఈమహా సంఘోసద్రోవములకు నాశనమును ముందెప్పటికీ సాధింపంబడిన బడిగలదానిని కీయు తీర్చివేసి శముగఁగాన్వించుచున్నది. ఈదీప్తిపత్రి జనుండి సాహస్యభావమును దూరముగదామువేసి యొక్కటికొకటి చుక్క చురుగావించి యూదేశీ యూపద్రోవమును నిర్మూలించి యత్నించుటకు మారీ సంస్కరణ సంఘమువారు మునుందృఢ శల్పముగ వోచు విషయములు, మూలన వస్తుముఖంబుగ బడిరి. మనుష్యుని ముప్పు వీడవలగు తాత్కాలిక విషయము. ఒకదుట్టు మార్చియంతకంటెను మంచిదై గౌరవపూర్వము దానిని భంగమటవలన నిట్లుతాల్చిప యూతని దేశీయతకెట్టి భంగమునువాటిల్లదు. ఈదేశమందలి తక్కినరకములన్నిటిని గురింగజేసి, యత్నిశ్శుభ్యముగు స్వాతంత్ర్యభావమును బ్రజామానసములంబ్రేక్షేషింపబడు యూరపియనుమట్టుల నిరాకరించుటయు, శుద్ధానాగరికులమోగు గుడ్డిలదాబ్బుటయు, సచిరకాలములో దేశాన్తర్ధములన్నిటినినిశ్చలముచేయ న్నవిషయములందును సంపూర్ణశ్చమునొంది భావపరివారము బ్రేక్షించు నామందసామాజి జ్యముగు స్వరాజ్యముగఁగా స్వరాజ్యమును సంపాదించుగలవాళి ఏమిభ్రమః— పట్టనగటికల కింజీయగనలి పుష్టమనుష్యులదాబ్బు శాస్త్రసమ్మతములగు ముకుపుంజుకంజు, సంస్కర్తల దేశీయవేషముగఁ గైకొమ్మనుచుదిదియోనా; ఇంతకంటెనుజోద్యమ, పరిశోధనాస్పదమైన మానవవేషము వేతాండుగలదే పై యాస్పత్రినది నిశ్చయమైన కోణంగవేషమునలెఁ గాన్పించుదే

మానవజాతిల బాల్యదశయందలంకితములు మునుపులకు ముందియ్యు. కింజీపిజలయందీ పూర్వములకు నామందసామాజి

శేషముగఁగాన్పించుచున్నది. అదిపూర్వముగఁ బిచ్చియొక్క భావశక్తి నలంకరింపఁబడి సంపూర్ణముగఁగలతఁ బట్టఁబడిన యూహాశక్తియొక్క వస్తురూపముచాల్పిన కల్పవయే. మానవశరీరమున నాభికళాభామంతయు నవరిశుభ్రమైనది మరుపుచెప్పించునాదు. ఇట్లాని గొందఱు భిన్నాభిప్రాయములైనను గొన్నికారణములేచే మేమయ్యార మనీసుని యభిప్రాయమున యంగీకరించుచున్నాము. సత్యము మానవ శరీరముగల, నందుముఖ్యముగ నుహ్యప్రదేశముల సగ్గుత నాచ్ఛాదించుకట్ట. ఈరెండువినులకు నుపయోగించుచున్న నుహానిక పక విడిచిపట్ట వేయవలయును. కండినున్న వీనిలో నొకదానిఁగాకున్న నొకవానినై నఁగావించు. అదిదాని చాల్పి వారికి నుహులముగా నుండి యాతనిగుహ్య ప్రదేశసగ్గుత నాచ్ఛాదించును. ఇంతేకాక యది దేశప్రజలందఱిదానకములగు నన్నిభేదములఁ బ్రజ్వలించఁజేసి దేశీయాభివృద్ధికేభంగకరము, బుద్ధిమంతులై, ముందంజనేయు దేశ పుత్తులఁగఁగ్రోక్కనంచు నీపనిసానువు యున్నవానిని సంవాళిమునఁ బ్రవేశపెట్టిన వారినంతటి యుండగు మర్కాద్గఁకు సింహానంత్రప్రేమఁ గావించఁబడి త్రోసివేయఁబడిన తిరువాతినై నవివర్ణించియుండవలసినదే.

కండిరాష్ట్రగోపీకులనాయకులు పాదువాకులధ్ధునిఁగండి పెద్ద మనుష్యులదుస్తుల ధరింపనొప్పకొందురా? ఈప్రశ్నయనంగతము లప్రస్తుతము.

అనాదికాలమునుండియు విశ్వకర్మ వ లు తామిచ్చుగించు. నుశువుల ధరించుటకు నిషేధములేవ్వియులేవు. కండిలోని యీకులధ్ధులందలి ప్రసిద్ధులు కండిప్రభులిప్సను తాల్చుచున్నట్లునై నువుకును ధరించుచుండిరి. ఉడువాలగ్రామభోజకుఁడు, నీలవాలగ్రామభోజకుఁడు పుత్తలమునకు “దిస్సావా”గాఁజేయఁబడినసిత్ర మోహన్ బుఁదుమున్నగు వారిందుకు దాహరణములు. కొద్దికాలమునుండికండిలోని గోపీకుల

నాయకులు తాముధరించు నిధికారములేని యీదుస్తులుగుత్తగడమకే యుంచుకొని బయల్పించిరి. వారద్దానిని ధరించవచ్చునని యించినను గూడ వద్దానిని దేశీయవేషముగ నుపయోగింపుమని సాదేశీయులకు బోధించెను. అదియునుపు విషయము యనాగరికాభిప్రాయములు గల్గినవారలు మాత్రమే ధరించుపూర్వకాలపును. అదిమానవ శరీర దిగంబరత్వమును గవ్వజాలని పూర్వబరువుచేతు నికృతమగు నుచు వగుటచే దానిని నిరాకరించవలెను.

సింహాసనాలకులు ధరించునట్టి నేడు గౌరవార్హమగుదుస్తు దానినెవ్వఁడైనను నిరభ్యంతరముగధరించ వచ్చును. అదిసర్జమును బయల్పెట్టకదాని(అనుచ్ఛదాల్చువానికాతఁడే కులజాఁడైనను గౌరవ మొడగూర్చును. కావుననిక నావసరముపుటవివేకపు వికారిపు మూలు గుడ్డలూడ్చి జవస్థిపు నలువలదాల్చుముగాక.

ఇరువదియొకవ ప్రకరణము.

—:0:—

1

వైశ్యకర్మముల యుత్తమవృత్తి

విశ్వకర్మకులస్థలు వంశపారంపరి కవ్యాపారములి గౌరవనీయును గువృత్తియని వెనుకటి పుటలగునలి విషయములచే దృష్టాంత వ్రాచియు న్నాము. అదృష్టయను పూర్వకాలము నుండియు ప్రసిద్ధులెల్లగంగీకరించిరిని కూడ తత్కాలముననే తేట పడగలదు.

వైశ్యకర్మణ కలయెడ గౌరవము హాస్యమును కాలమొకప్పుడు సంభవించె. శత్రువి కరాధిపాగ్రియ మున్నట్టి యిరువదివ శతాబ్దపుగో వీలమనములు బోధించుచుండుట మానవసాధికమున కంతయు సుఖోప కరవిషయము. వైశ్యకర్మముల కర్మక కర్మలగొన్నిటిని వెల్లాలావలం

బించుట తదత్కృష్ట వ్యాపారమునూచినగౌరవమును జరుగవలసినది చించుచున్న దనుటకు శుభసూచకము.

పూర్వము వైశ్వకర్మణ నృప్తిసమాధింపఁ బడుటయెగాక వైశ్వకర్మణుఁడును సమధిక గౌరవముంబడఁడు చుండె. ఆతనిపూర్వముఖ్యము ముఖ్యముగ సమస్తసమయము లందుఁగ నుట్టిది. పూర్వముఖిలి పైనులు తమశత్రుప్రలాముధములు సమకుండ్లు కొనఁజాలకుండునట్లు హ్యాడియాదేశలోహ కాదుల నెల్లగిని సమకుండ్లుంబొందుకొనిరి. ఇన్నేలులో నొక్క శిల్పియుదేశ పోయెఁగఁగాయని శ్వముఖ్యుఁడు విచారించె. తఱువాత కొంతకాలమునకు బాదిలోని యులు జరూపలమును ముట్టడించినప్పుడు నాగారావన పురమగవలి శిల్పిలందఱిని బంధెగొని తమదేశమునకుఁ గొనిపోయిరి. పర్యవసానమేమన, బాదిలోని యను లిన్నేలైటుల పైఁతి నులభముగ జయమొందు నే.

వైశ్వకర్మణుల ప్రియుఖితి యొక్క యుత్తసమయములందుమాత్రమే పూర్తిగ గ్రహింపఁబడి యుండలేదు. పరిమళాంత సమయమందుగూడఁది పూర్ణముగ విశదమైయుండెను. సాలామనుడను యాత్రుడగు జ్యోతిభువ్రజరూపలము దేవాలయమును నిర్మింప నకలవి ట్టులను నియమించె. * ఈపని వారందఱిలోఁజేరు గాజగుక్తింరమునికంఠెనిపుణుడింకొకఁడు లేడయ్యె. ఆతఁడు కనుసేర్పరి యగు తామ్రీకారుఁడు. దేశభ్రమగుడ్యముల నలంకరింప నాతఁడు తామ్రీమున నిర్మించి తామర పూవులుప్రకృతిసిద్ధమగు పుష్పము లందుఁగొనఁదగు నెల్లసాగనులతో, మేలుమెఱుంగులతో, నింపారుచున్నవి. హీరమునిశిల్పనై పుణ్యమున కలరి సాలామనుఁడు తనసనివారిలకుఁగావించిన విందున గౌరవపీఠము నాతనికి యొసఁగె. ఈతామ్రీ కారునికర్పింపఁబడిన గౌరవానన మాతనియసామాన్య శిల్పకళానై పుణ్యమునకయియొప్పునంగఁబడినది గానియూతఁడు పురురాజనికాదు.

* జరూపలమును నిర్మించిన యాతఁడార్య రాజగుపాలనుఁడు(Pauls)

శాస్త్రములకాలమున శిల్పిగతులన్నతస్థానమొనగఁబడి యుండెను. గౌరవమున నాతఁడు వైద్యునికి ముందయ్యె. నేల్లురాజునగరున నాతఁడు రాష్ట్రరాజులతో నొక్కమేజా బల్లపొద్ద రాజకుటుంబపురోహితుని ప్రక్కను గూర్చుండెను. (ప్రజాభిప్రాయము) రాజులుగూడ శిల్పినే ట్లుగారవించిగో తెల్పుటకిది దృఢనిదర్శనము.

శిల్పివ్యాపారమంతయు బావరహితమైనది. తదాచరణయందేజంతుజీవమునకును హానికల్గదు. కావుననే బుద్ధమహాత్ముడద్దానిని “అగరియసిప్పణ్” “ఉత్కృష్టకళ” యనికొని యాడుచున్నాఁడు. కానిసింహాశగోవీలొకశతాబ్దమునకుఁ బైఁగాదానికొనఁగిన యాచరణయద్దానికివృత్తిరీతముగనుండును. వారికది నీచవృత్తియయ్యె. సత్తైబట్టుటయు, నాకురాతిని ముట్టుటయు, వారికశుచియయ్యె. కాని వారుదాల్చిమేడితోకవేఁ బూనిబుగదలతో బొగలూడిన నేల దున్ను తేవారికిగౌరవోద్యోగమయ్యె. గోవీలయ్యాయభిప్రాయములందుఁ గల్గినమార్పిట్యాశ్చర్యకరము. నూతొండ్రకుఁ బై గానీచవృత్తిగఁ దృణీకరింపఁబడినదిసేఁడు గౌరవవ్యాపారముగ నెంచఁబడుచున్నది. ఈవరిణామమురాఁబాలుమాలిన, నెట్టకేలకువచ్చినది. అదిసింహాశదేశాదృష్టము. గోవీలలోనిమవపని, బంగారపుఁబని, నడపుఁబనిచేయువారు బయద్దేరిరి. వారావృత్తినిగౌరవనీయమైనదానిఁ గనెయనునరించుచున్నారు. దుక్కిదానిన హజమాలిన్యమున కై నిందింపఁబడెను. పాశ్చాత్యనాగరికతయలవఱినయే గోవీయునకుఁడును దనకులవృత్తిసవలంబించుటలేదు. ఆతఁడువైశ్వకర్మణునికళనె యాశ్రయించుచున్నాఁడు. ఏమి ! యాయభిప్రాయపరిణామము ! కానిశిల్పమేపారంభరీతవృత్తిగఁ గల్గినకులము నీయవివేకులుతక్కువగఁ జూచుచున్నారు. ఇంకొకదశకమరుగునప్పటి కీప్రశాసము కూడనంతరించి వైశ్వకర్మణుని మహిమన్నెవర్ణము గౌరవముంబడయఁగలదు.

ఇరువదియేడవ ప్రకరణము.

వై శ్వకర్మణులు రాజసన్మానములొందుట.

వంశపారంపరికముగ శిల్పియగు నాతఁడు జన్మబ్రాహ్మణుఁడని యీహృత్తుఁ దొలిపుటలందుదాహరింపఁబడిన విషయములచే సంపూర్ణముగ స్థాపించఁబడినదని మేము తలంచుచున్నాము. అదియట్లుండవై శ్వకర్మణకులము తక్కువజాతికాదనుట సింహాశరాజులద్దానిని నమ్మానించిన రీతినిబట్టియై విశదముకాఁగలదు. రాజులువారికెట్టిబహుశృతులొనఁగిరో, వారెట్టిగొప్పనదవుల నలంకరించిరో, వారుబాధ్యతాయతములగునెట్టి మహాద్యోగములఁ జేసియుండిరో, యిచ్చవచ్చినదుస్తులనుగొని ధరించుటకు వారికెట్టి స్వాతింత్ర్యముఁజేసెరో, యీసంగతులన్నియు విశ్వకర్మకులము తక్కువజాతియను వారిసూచనలఁ దుడిచివేయును. ఈనర్ణమును దురాశ్రేణులకు దూరముచేసివ్రసంచమునఁ గలయన్నిజాతులలోను దానికుత్కృష్టతమధాన మునఁగఁదక్కిన యేసాక్ష్యమును సింహాశరాజులు గోవీలకు స్త్రీపురుషులను విశ్వకర్మకులజులకు సేవకులుగనిచ్చిరను నీవాస్తవవిషయముకంటె నెక్కుడు సహకారికాఁజాలదు.

సింహాశమందే జాతియనవంశన్నోలకంటె నెక్కుడు రాజమాన్యముల నొందియుండలేదు. ఇదియెంతయు వాస్తవము. “గన్లుట్రలా” “గన్లుట్రలా” లేక “గన్లుడ్డా” శబ్దముసాంప్రదాయక సింహాలయ భాషాప్రభావమున “గన్లుడ్డా” గానంతేసింపఁబడి కండిరాష్ట్రములందలివై శ్వకర్మణుల ప్రద్యేకగౌరవవిరుదముగ నుపయోగింపఁబడుటందువలననే. ఈశబ్దమునకు “రాజువలన మాన్యముఁబడసిన విఖ్యాతలేక యుదారపురుషుఁ” డని యర్థము. గోవీలదృష్టినినే డిగౌరవవిరుదముకూడ దానిఁదాల్చిన యాతనికవశీగఁ గాన్పించుచున్నది. ఇయ్యదిగోవీతెగలుగాపంచ కుట్రలవలని ఫలమేయనుట స్పష్టము.

వైశ్యకర్మణులకొనగబడిన శాసనముల (Sannasas) లో ముఖ్యతమమగువానిలోఁ గొన్నిటి నీక్రిందనుదాహరించు చున్నాము. 1708 సం॥ లో వీరప్రక్రమభూషణ సంగ్రహసింహుఁడు “యతిసువర” యందున్న “కురుకుత్తిలోని” రత్నముదలిదవుండ. * 9 అభరానాచారికి గురుకుత్తల, ఏల్మలచాలగల్పెలో హిస్సరందేనియ, మురుతగహముల్ల, తియన్నాదేనియ, యను పొలములను, మెఱకపల్లపుభూముల, నాతనియుద్యోగమునకు సంబంధించిన సకలగౌరవచిహ్నముల (Angulw and dalupathas) నుదాహరించెను.

1664 సం॥ లో ద్వితీయరాజసింహుఁడు మహాగోడావాస్తవ్యుఁడగు సందు నైదియను నాయనకు మహాగోడాతామ్రశాసనము నొసఁగె. అతఁడు కొత్తావ్రభువగు పద్మమభువనేక బాగునిచాలసముపకీర్తి॥ శ॥ 1500లో హిందూదేశముచుండి సింహళమున కేతెంచిరవిఖ్యాతవైశ్యకర్మణుని సంతతీయుఁడు. ఈశిల్పిశిఖామణికి గౌరవచిహ్నముగ రాజుదేవసింహమూలా చారినిగలిసికొన నకువావలమూలాచారినిబంపిస్తప్పపుటేనుఁగుపై యాప్రసిద్ధపురుషుని దోడ్కొనిరమ్మని పంపించెను. ఈయాచార్యుఁడు రాజునకొక దూరదర్శినిని, వాలుకాఘటికారమును గానుకగనిచ్చెను. రాజుసంతసించియాయాచార్యునికి మండలవల్లినామ మిడిన్హొకోరేళ్ళి (Lower Korales) నున్నకిని, గోడాయందలిమంగళగమాగ్రామగోవీగమాయి నేటికిని నీవకుత్తదాని నాగ్రామపుట్రభువంశముగ గణింతురు.

1768 లో సింహళమి? రాజులలో ద్వితీయుఁడగు శ్రీకీర్తిరాజు సింహుఁడు న్యాకొరేళ్ళిలోనున్న నకువావలియంపలి విజయవరదానదేవసింహమూలాచారికి తామ్రశాసనమును పంపె॥ “డమునము” లయైదు “అహం” పుట్టవల్లపు భూములనిచ్చె.

“దవుండ” యనునది యొకలిరుదనూచకము. దానిని భరించియూతనికాతని నివాసమున ప్రాకృతస్నాయంకాలములందు మురుగ సంగీత మొనర్చుట కుతుమను మంగళ వాయిద్యమును మోగిండువారల నొసంగుదురు.

1763 లో నారాజే రాజకరుణదేవసురేంద్రమనువీరవిక్రమ సిరిత్తరాలూ అరశరణం వినిత్రచిత్రకర్మాంత నిర్మితనకల శిల్పతిలక నవరత్నముదలిదవుండ సిప్పాచారికి దివ్యనుగునామము, నొక తామ్ర శాసనము నిచ్చె. ఎడ్జ్ఞీనియాపరిసిద్ధమగు రెండుశాసనములలో నిది యొకటి, గంపోత్రాలోని వల్వానగోడాలో నేబదసములును, నాల్గో రేళ్ళలో ముప్పదమునములను రాజుతనికి మాన్యముగ నొసంగెను.

1772 నామహీశుండ యెడ్జ్ఞీనియాయందలి ద్వితీయతామ్రశా సనమును రాజకరుణమను వీరవిక్రమఅరశరణ నవరత్నముదలిదవుండ సిప్పాచారికొసంగె. 'ఎడ్జ్ఞీపూలంకార' మనునుపరిసిద్ధ గ్రంథమున విషయముంగొనియాడుటకే యప్పుటి కవిశేఖరుడొకఁడు రచియిం చెను.

1786 లో రాజాధిరాజసింహుఁడు మఱియుకశాసనమును శ్రీదంతథాతు మకరధ్వజ ప్రాక్రమఅరశరణ నవరత్నానిర్వర్ణ తిలక నవ రత్నముదలి దవుండుఅభరానాచారికొసంగె. గరిపాలాలోని వల్వాన గోడాయందలి చాలభాగమాలని మాన్యములొనిచే.

1790 లో సీరాజే యెడ్జ్ఞీనియాలోని మఱియుకపరిసిద్ధశై శ్వ కర్మణునికిఁగొన్ని మాన్యములను రాజకరుణదేవ సురేంద్రమను వీర విక్రమ సిరిత్తరాలూ అరశరణ కర్మాంతనిర్మిత నకలశిల్పతిలక నవ రత్నముదలిదవుండ సిప్పాచారియను బిరుదనామమునొసంగె. వీర్యవం తమగు నొకయువ గంధేభముగొట్టేలు సందుఁగురుకత్తలమునను గొన్ని భూములును బహుమానములు.

విక్రమబాహు రాజపండితనీలముఁ (Pandit Nilam) డను సుపరిసిద్ధ వై శ్వకర్మణునిచేబ్రాభిషిక్తుండయ్యె.

అయ్యవనరమున నారాజాపండితునిదగ్గిని, గూతును, గ్రామ ముగఁబునధహామి, విజయవరదాన, నామములచేగారవించె. ఒకమ

త్తకరిణియు, యవనిక, యిల్లుతుడుచుటకొకదానియు, “బోవత పాత్తి” యనునంగీయు వీనికిఁదోడయ్యె.

1270 (?) లోఁ బండితవక్త్రము బాహునాహ్వనమున హిందూదేశమందలి కింబులవాపురమునుండి యుక్తులనుప్రసిద్ధాచార్యుడు సింహళమున కేతెంచెను. అతఁడు మన్నే శ్వరమునందలి దేవాలయమును గూర్చిచేసెను. అందులకురాజుతనకి “మతుగళరాజకగుణాది వీరవరదాన విష్ణుమ్నానందనఆచారీ” యను నామమునొసంగెను. ఇదియకాకాతఁడు రాజువలన “బుంచికాల”ను, పిడియేనుఁగును, బానిసలుగ నల్పులుస్త్రీలను బురుషులను, మన్నే శ్వరపు దేవాలయమందలి యవనికను బాడుచేసినముప్పురు తమిళకరావాలను గొంతవేసిన జ్ఞాపకచిహ్నముగఁగరావులాయనబరగిస గ్రామమర్గమును బడసెను.

1640 లో సింహనారాయణుడు నిట్లు సమ్మానింపబడె. రాజాతనికార్యములకలర సప్రగం, మేడకొరేలులోని హెలావుడవత్త నందున్న కనటపిటీరూయందు ముచ్చదియముసముల కేదారమాన్యమొసంగె.

హులంగోమువాయందలి రాజవక్షభాగోత్తర సిద్ధరమొహత్తాయను నాయనమణియుక్తులనుప్రసిద్ధ వైశ్వకర్మణుడు. అతఁడువరమగుఁడ విద్యాపారంగతుఁడు, మహామంత్రీవేత్తయై యష్టాదశబాధ్యతాయతోద్యోగములఁ బొందియుండెను. అతఁడు రూసిగమా, యోడగమా, అసపులుందన, మన్నే శ్వరం, పుట్టలమనువానికి “దిస్వావా” యు, హాలుమందపికి “లీకమా” యునై “ముహందిర” మనుపై నితోద్యోగముం గల్గియుండె. అతనినివాన మిప్పటికిని “వాలాప్రవా” యని పిలువఁబడుచున్నది. ఇమ్మహా గౌరవమునకుఁ గారణములీగ్రింద విషయమునఁ గనపగును. రాజాకనూత్న పట్టణమును నిర్మింపనొంచి తమచిత్తానమమును మోహత్తావలన నెఱుంగఁగోరె. ఈతఁడునేడు కండియు స్థలముదులకుచిత్తమరి వక్కాగించె. తక్కువయెల్ల చోట్లకంటె

నీతావునే యాతఁడనుకూలమైనదిగ నెంచుటకుఁ గారణమేమనియడుగ నాతఁ ఁఁడదిశ్వేతకూర్మముపై నానియుంచుటచేతనే” యని ప్రత్యుత్తరమిచ్చె. ఈశాస్త్రియింత సాహసముగఁ జెప్పినవింతవిషయము విని నంతనే రాజునాశ్చర్యము రగుల్కొనియె. రాజుజంతువునుజూపుమని యాజ్ఞాపించుచు నట్లాకమతమును నూపఁజాలకపోయిన దానిందీయఁ దీయుగోతిలో నాతనిఁ బూడ్పింతునని వదించె. మోహంతలాచెక్కు చెదరక తెల్లమంటి పొరవచ్చువఱకుఁ దగ్గివుండని సేవకులకానతిచ్చి విశ్రమించె. సేవకులొక్క ప్రకారముతగ్గివ్వి తెల్లమన్నరాఁగానే మోహ త్తాగారికెఱింగించిరి. రాజునకుఁగబురంపిరి. ఆతఁడు వచ్చినంతనేతగ్గివా రంభింపనహా ! యేమియాశ్చర్యము! శ్వేతకచ్ఛసమొకటొప్పకీవచ్చి ముమ్మారీది బోనికీబోయి యదృశ్యమయ్యె. అంతనాత్యోతిషశాస్త్ర వేత్తవిస్మయనిమగ్నుఁడగు రాజుంటిరి యాతనికేచ్చనచ్చిరదిచ్చుటతోఁ దనబెదరింపుజెల్లించుకొమ్మని వేఱొనె. పరమానందభరితుఁడై రాజు తనికె బూర్వోక్తబాధ్యతాయుతోద్యోగములేగాకొక మత్తమాతంగ మును గట్టుముగనిచ్చె. తద్దంతావళదంతములపై నున్న చక్కఁడమి యీసంగతి నిర్వివాదనిదర్శమై నేటికిని నిలచియున్నది. ఆతని “జగత్ టూప్సీ” నేడు తల్పంతతీయుల యధీనుననే యున్నది.

1566లో ద్వితీయరాజసింహుఁడు పారినస్తునందున్న యుల్లం దుపీతీయలోని కుంబరీగెడర మూలాచారికి “రాజకరుణ దేవనారాయణబోధి పక్షుచిత్రచిత్ర శ్రీదంతధాతు మకరధ్వజభువనేక బాహు అభిషేకదంతసింహరత్న మహానామమూలాచారి” యను బిరుదనామ మొనఁగె.

కొత్తాయందలిభువనేక బాహురాజు గొండపోలగల్లుజ్జాకిచ్చినబిరుదముకూడ నింతఘనమైనదిగ, నింతశాస్త్రమైనదిగ నున్నది. అది యిట్లున్నది. “విజయసింహ శ్రీదంతధాతు మకరధ్వజభు వనేకబా

హుమణికర్మ స్వర్ణకర్మతికలసతన పుష్కరిముదలివుండ నవరత్నవల్లిఅభ
నాచారి.”

జ్యోతియాలోనిసిత్తర మూలాచారికి “భువనేక బాహుపుష్ప
దేవనారాయణ అభిషేక విచిత్రచిత్ర శిల్పాచారి” యను బిరుదముం
డెను.

అనంతరపు సింహాశరాజుల కాలములో దేవనారాయణ ఆచా
రిమొగోవకకొరేలునకుఁ “గొరలా” యైయుండె. ఆతఁడామండలమం
తటిని బాలించె. ఆతనికి దుతారామండల మందొక గ్రామమంతయు
ను “నిండగమా” గానెనఁగఁబడె. విశ్వకర్మకు హనుమంతుడిచ్చినట్లు
చెప్పఁబడు విచిత్రహనుమ (హనుమంతకొడియ) ధ్వజమును గల్గినఘ
నుడితఁడే. హిందూపురాణమందలి భయ కరవికృతాకార దేవతగా
వించిన సర్వనాశకర మహాబస్వలసజ్జ్వలలనుండి తన హస్తమునైదుని
ముసములు వెనుకఁబట్టి నందుల కొనఁగఁబడిన బహుకృతీయదియె.
ఈవతాకమరంతరము మఱిరా “కడిగ” రగునాంజాని యోరాబెలుని
యెద్దఁగ్గొనఁబడె. వివాహాది శుభములందు, నవరక్రియలాచరించున
పుడును వైశ్వకర్మణు లీతెక్కిమునుగొరవచిహ్నముగఁగొనిపోవుదురు.

బంగరుబహుమానములొందిన వారిలోఁ గొందఱు, దివేంద్ర
మూలాచారి, మంగళగమాబల్ నెది. ఎ నియాఆచారి, బెల్లసమేస్త్రి
మున్నగుముఖ్యులు ఈక్రిందిప్రతిచిన్నియరువునఁ జూపఁబడిన బెల్లసమే
స్త్రికొనఁగఁబడిన సువర్ణ చూడాలంకారము (Fillet.)

శాకశకము 1674 సం॥ న

శ్రీదంతధాతు మకరధ్వజ మండలవల్లి విశ్వ
కర్మరాజకరుణ మహాంబరమునకు దత్తమైనది.

సింహాళీయపాలనమున గౌరవబిరుదములు, బాధ్యతాయుత

స్థానములు, రాజబహుకృతులు:—

ఈ ద్వీపమున సింహాళీయ రాజులుపాలించు కాలమునవర్ణ భేదములతి దృఢముగ నాటకొని చాలపట్టుదలతోఁ జూడఁబడుచుండెను. గౌరవోద్యోగముల నుత్తమకులస్థులకే యొసఁగఁబడుచుండె. పూర్వసాంప్రదాయములఁ బట్టికొని వేలాడు నీకర్మశాస్త్రభువుల పాలనములందె విశ్వకర్మవర్ణస్థులు మున్నదాహరింపఁబడిన గొప్పబిరుదులను, ముఖ్యమగునుద్యోగములను, విలువగల భూదానాదిబహుకృతులనుబొందియుండిరి. అయ్యధినతులు, రాజులు, యనరాజులు నిట్లముద్యోగములను బిరుదములనొసఁగుటయందు పూర్వశాస్త్రసూత్రములకు లోఁబబడియెసఁడుచుకొనిరివై జయంతమునుండికొన్నియుదాహరణములిత్తుము.

“అథాతఃఆచార్యదానంపక్ష్యమాః”

‘మేమిఁకపై నాచార్యునకుదాన మొసంగఁదగుపదార్థములం బేర్పొందుము’

“పురస్సాదమాలించ

సర్వభూషాయథాతథా

మంగళాన్ సర్వభాగ్యంచ

కత్పణాందానముచ్యతే.”

“పట్టణము, దుర్గములు, కిరీటమాభరణములు, తార్కొనుటకుఁగాచుకొనుటకు వలయునాయుధములు, తక్కిన సర్వవిఘోషకరణములు, వీనిని నిర్మించి, యలంకరించు వారలకు వారడిగిన యెద్దానినైన నీయవలయును.

“మంగళంచ సద్భక్తభవం

వేష్మమాత్రప్రదీహకం

కిరీటంచోక్తకం శీర్షం

పంచాంగం పంచభాషాకం.”

“ఏతత్సర్వమభోగ్యంచ

కిరీటముత్తమంతగా

సుప్తమాచార్యతోపంచ

సర్వవృత్తంశ్చపంచ.”

“రాజనకాతని నగరమే నగరు. ఆతనినగరే యాతనికిజేయి, ఆతనికిరీటమే తిచ్చిష్టుము. ఆతనికిరములు, చరణములు. మణికట్టు, వీనినలంకరించునవే రాజభూషణములు: అవిభిక్షము, ఛత్రము, కిరీటము, పాదుకలు, చామరము వీనినన్నిటిని నీయవలయును.

“ప్రాముఖ్యమునఁ గిరీటము తక్కినయెల్లవస్తువులకంటె, సుత్తమమైనది. కిరీటమునిర్మించిన యాచార్యుని బరితృప్తుఁగావించిన పృథ్వీశుఁడు నిఖిలై శ్వర్యసంపన్నుఁడగును.”

“స్థపతిమాచార్య సర్వ

కిరీటాకారస్య శిల్పిభిః

యత్రాయత్రాహ్య సంతుష్టాః

యదస్సర్వార్థ నాశనం ”

“అన్నిటిని నెఱవేర్చిన ప్రిథానాచార్యుఁడా చార్యుఁడు. శిల్పి వీరిలో నెవ్వనికేని యాగ్రహము ఘట్టించిన నారాజుదరిదుగ్గి నాశమొందును.”

“హస్త్యశ్వరథసచ్చత్ర

తోలరాజాధి వాహనం

శంఖకాహళ వాద్యంచ

దాసదాసీచదానకః”

“గజములు, గుఱ్ఱములు, ఛత్రములు, రాజాందోళములు, శంఖనాదములు, బాలురు, బాలికలు, వీనినన్నిటిని యుదగును.”

“కంకణం పాదభూషంచ

నర్వయశ్శోపవీణకం

హారకుండల మాలాచ

బాలసత్తంచ ఘుద్రికం”

“కరచరణభూషణములు, మౌక్తికములు, కుండలములు, హారములు, ముద్రికలు, వీనినొనగ నగును.”

“నర్వభూషణ రత్నంచ

వస్త్రాదిధుభాస్వసి

గామీమాదిక్షేత్రభూషించ

గోమహిషాది చాలకః”

“నర్వభూషణములు, నకలరత్నములు, నిఖిలవస్త్రములు, ధనముభాస్వము, క్షేత్రములు, వస్తువులు, వానినిగాచుటకు నేవకులువీని నీయందగును.”

“మాతృమగ్రిమసీషంచ

మాలిమాచార్వకం తథా

పురోహితా శిల్పమార్గాన్

అవధ్యాసంచక్షేప్తపైః”

“రాజుతల్లి, యాతనిరాణి, కిరీటముచేసిన యాచార్వకుడు, రాజుయొక్క ప్రధానమంత్రి, యాతని యాభరణములఁగా వించినయాచార్వకుడు, వీరినిరాజెన్నఁడు దృఢీకరింపరాదు.”

“మాలిమాచార్వకాః శిర్ష్య

శ్రీవితాంగ ధనక్షయం

యజమాంశ్చ కృతాన్యత్ర

సర్వభోగ్యాయునశ్యతి.”

“కీటమనిర్మించిన యాచార్యుని పోషించునుగాని యవయ
మునుగాని ధ్వంసముఁ ద్రుచు, వాతవిశ్వీకృతమునిర్మించి, నా వానియై
శ్వర్యమున కెగుఱుటెల్లును.”

“యత్ యత్ సంతృప్తిదానం ద్విత్”

తత్ తత్ స్వామి ఫలానానదీనో

దదతిన్యస పక్షేంచ

అభివృద్ధికిరాన్ సదాన్”

“రాజాచార్యు నొసలనంతోప జన్మింపరావలె న శ్వశ్వమంత
గఁబ్రవర్థ మానమగును.”

“ఏతత్ విశ్వకృతా చార్వన్”

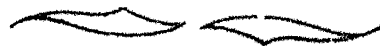
బ్రహ్మపురోభవిష్యతి

తత్రేవోక్తకం విద్వాత్

హోమకుండాగ్నికం విధేత్.”

“ఈయన్నింటిని నిర్మించి యలంకరించిన యాచార్యుఁడు బ
హుసంతతి ఆతఁడు సర్వహోమకర్మలను వేదోక్తులనుగఁగావించును.

పూర్వసత్రము లందలి విషయములఁ బ , యిపుడు మనము
గలయేమానవుఁడు వైశ్వకర్మలకుఁ బూర్వగాత్రానానాన గౌరవముం
గాంచకుండఁగలఁడు ! నిష్కాపీకముగ, సభిమానరహితముగ, బరిశీలిం
చిన విశ్వకర్మకులఁబాలు శూద్రులుకాక పోవుటకాక, తద్వ్యతిరేకము
గఁ బూర్వోదాహృత ప్రమాణముల నాధారముగఁ గొందుమని, వారి
భూభాగస్థ సర్వమానవులందు నుత్కృష్టతమ జన్మగలవారనుట నిస్సం
దియముగ నెల్లవారలకుఁ జెలియఁగలదు.

(ఇరువదితొమ్మిదవ ప్రకరణము)

—:0:—

మహామొదలియారు రాబెలుడు.

ఈ దీప్తిమును యూరసియనులు జయించి స్వాధీనపఱచు కొన్న తమవారినిచటఁ బాలించి తనధర్మములు వైశ్వకర్మముల నెల్లదరించి రోయిఁకఁజూడ నలసియున్నది.

సింహాళిము డచ్చినారినాలన యందున్న కాలమున మరాటా యందలి దుర్గములో నొకశాస్త్రశాలియగు సింహాళియుండెడిది. అతని పదవ సింహాళియును నట్టివాఁడెక్కడ నుదయించి యుండలేదు. మాచె వ్వనాశఁడు డాన్ ఆంగ్లోని యోరాబెల్ విజేంద్రవిజయ సింహుఁడు. అతఁడు విశ్వకర్మకులొత్పన్నుఁడు “రాబెల్ వర్ణనావ” యనుగ్రంథము, రాబెలుడు మహామొదలియారు వదవింబ్రతిష్ఠింపఁబడిన యవ సరమునఁ దదుత్పన్నుల కార్థము రాబెలుని సమకాలికుఁడును మహాకవియునగు కవిశేఖరమల నరుఁడవచ్చించి యీశావ్యము, మృధుమధు రక్షి లియందును, భాషాసౌప్త్యము నందు నీరీతికావ్యములలో దేనికిఁ దీసిపోని యీశావ్య, మాతఁడవంతరము మహాసమ్మత రాజైన మనువు సంతతీయుడని చూపుచున్నది. మనువు విశ్వక కుల మూలపురుషుఁ డును దేవుఁడుగ నారాధింపఁబడు వాఁడునగు వ్యకర్మని జేష్ఠపుత్రుఁ డు. కులముచేతను వృత్తిచేతను గూడ లోహకారుఁడగు నీమనుమహా నీయుఁడే సూర్య, చంద్ర, చాళుక్యరాజ వంశములు మూడిటికిని మూలపురుషుఁడు. ఇందుమొదటి దానినుండియే తిరువాత బుద్ధత్వమునం పాదించిన ప్రసిద్ధుడగు సిద్ధాధుఁడు జన్మించె.

నేడుడొండానియనఁ బరఁగుచున్నదే వినువరమున రక్షచందన నిర్మిత విష్ణువిగ్రహముంబ్ర తిష్ఠించు పవిత్రీకా మునకు నీవేదంపఁబడిన మహాదేవాలయమును గీర్తిశుక మెనిమిదవ తాబ్దమున దాపులు సేసభూపాలుఁడు నిర్మించె. తదాలయనిర్మాణమునకై యాతఁడు హిందూదేశమునుండి తరచ్ఛా, లేక, విశ్వకర్మకులమున జనించిన శిల్పకళా ప్రాణిణులనేకులను సింహాళిమునకుఁ దోడ్చిచ్చె. వారుమరసలువాయను

నూత్నానాన మేర్పఱచుకొని యటంచాడుకొనిరి. ఈనవినారలయందు లకమాతయను నాతడెద్దితీయుండు. సరిగనాతిని వంశమున బె యాం టోని యోరాబలుండు దయించె. 1661 ఏప్రియలు 28 న శేషినిరా బలుకు మహామునలియారు పదవియునంగ బడి. ఇదియగాకయా తఁడు మఱోరా “కడిగరు” గిరువడో లొమ్మినుగొ క్కొనునకు ముదలి యారు, ఎత్పండేనులేక, కరువిముదలియారు, గ్రాన్యకరణా (Grain-Tax Department) ముఖ్యుండు, మఱారాయందును గొలొంబోయం దును గూడలాండ్రును, లేక, కార్యనిర్వాహకసభ (Executive Council) సభ్యులలో నొకఁడునై యుండె. అతిచికిమహా మొనలి చూరు పదవినొ సంగు నవసరమున నిమ్మహానీయునికి గౌరవచిహ్నముగ నెల్లబండీలును హత్యాది మహాషములఁ గావించి కఠిన శిక్షకుఁబాఱుకొలుగఁ జేయఁబ డిన వారుగూడ కారాగృహ నిర్మకులై గని పూర్వోక్త కావ్యము చె చున్నది. బాల్డియనుండిద్దాని నిగూఢి పఱచుచున్నాఁడు. ఇంతియఁ కయితఁడు సింహళీయ భూకాంతం దాగ్గొ నిగూఢించె. బాల్డియ నుండిందొక విషయమును 702 న పుటయందుఁ బేర్కొను చున్నాఁడు.

“రాబెలుండు, పరాక్రమసంతుండగు సింహళీయుండు, మఱా రావాస్తవ్యుండు. హక్మనానుండి దాడివెడలె. తత్సమయమునఁ బదు గురు యూరపియను వీరులును, బదునేపురులాస్కారీను శూరులు, నా తనిశరీర రక్షకభటులై యుండిరి. సింహళీయ సైన్యాధిపతిరాబెలుండా దుర్గమున లేనివార్తఁజెలిసికొని యద్దానినిముట్టడించి వశముచేసికొన నూఱురుయోధులంబంపె. రాబెలుండివృత్తాంతము వినితక్షణమేమఱ లివచ్చి శత్రుసంఖ్యజూచిభీతిల్లక, పైఁబడియోడింపవారు చెల్లాచెద రై పిక్కబలముచూపిరి.” సింహళీయరాజురాబెలునిశౌ ర్యసాహసముల కెంతయునచ్చెరువొంది యాయవమానకర విషయమునకై విచారింప క, యాతనియెడబరమైత్రిబూని యమ్మహావీరుని సాహసాదిగుణము

లఁ గనుంగున్లుఁగొనించు నాతినిగేగేతనములను, హాటకహారములను, రత్నతఖచిపాదుకలను, గృహణమును గానుకగఁబంపించె.

సింహళీయ తాజాతనికమ్మహాగౌరవచిహ్నము లర్పించునప్పు డాశూరశిఖామణియెననో బాగుగ నొనఁగియేయుండె. ఆబహుమాన ములైనను సింహళీయ రాజహస్తములనుండి పొందనున్న సేవ్యపురుష సింహళునమాత్రమే నున్నదని యపేక్షించగలయట్టివిగాని సామాన్య ములుగావు. రాజైనని కులమాతని నట్టిపాదాహ్రికముల కన్తుని గావించె.

సింహళమునడచ్చిపాలకులు గావించిన మహాముదలియారు లెల్లరిలో నాంటోనియో రాజైనఁజేప్రథమును. అతిసుప్రసిద్ధుఁడు. ఆతఁ డు మహావిక్రమశాలియగు వీరుఁడు. కావుననే ప్రభుత్వమువారట్టిగౌర వమును, గొప్పపదవులనాక్రమించువారలకు మాత్రమేయునఁగఁబడుమ హాగౌరవచిహ్నమును, యూరపియును సింహళీయయోధుల శరీరకక్ష కభటవర్ణము, నొనఁగియుండిరి.

1661లో సింహళప్రభు (గవర్నరు) వగు గౌరవనీయులైన ఆ డ్విరల్ డిక్లార్ వాగ్ గోమెన్సాగారురాజైనఁడుడచ్చిప్రజాతంత్రమునకుఁగా వించిన యసాధారణసేవలకు నంగీసించి యాతనిగౌరవ సువర్ణవతకము నొసఁగె. ఇయ్యది సింహళడచ్చి ప్రభుత్వమువారెవ్వనికిఁ గానియొసఁగిన వానిలోఁబ్రప్రథమము. ఈవతకమిచ్చుటకనిగలను. నేడదిమహారాయం దురాజెలుని పంశీయుఁడగు నొక్కనియధీనముననున్నది. రాయల్ ప్రియాటిక్ సొసైటీ" యొక్కసింహళశాఖవారి 1903 సంవత్సరపుసం చిక (Journal) 54, సంపుటము (Volume) 18, యందలితమ "డచ్చివతకముపై నితివ్యాసే" (Notes on a Dutch Medal) నురాజెలు యందు పాల్గొనియిదిగారు సేత (Sach) నురాజెలుగా బొరపడువ్వఁగ రప్రమాదమును గావించియూరింప "గాలములందేసి వానినినముద్రతీర

ముననమ్మి” జీవనమొనర్చుచుండినట్లు వర్ణించిరి. నీయగినుఁడుగారు వివరించిన విషయములన్నియుఁగూడ బబరగఢాయందు జెప్పినయాపురసీ బ్ జీవితమునకు సంబంధించినవేగాని, గాలములఁజేసి జీవించవలసినంత యవసరములేనకుఁ బట్టియుండనగునట్టి మహాధనికులగు జహానీజునకు జనించియుండిన రాబెలునకుఁ జూచునవిగావు. ఈఅంగ్లీనియో రాబెలుని గూర్చి చరిత్రకారుఁడగు వాలెక్ టీన్ డచ్చి భాషయందునాగిసియున్నాడు. రాబెలుని సాహసకార్యములన్నిటినిచ్చట తెక్కిరిపనవసరములేదు. కాని మేము మునుచెప్పినకొద్దియూ యూసింహాధీయవీరుని స్వభావ ప్రతాపములఁగూర్చి తగుమాత్రమే తెల్పఁగలము. అంగ్లీనియోగారాబెలు డావత్సరముననే మటారా “అడిగరు” గావించఁబడె. అప్పటినుండియు నాతఁడీరుదముననే సామాన్యముగ నెల్లుఁగబడుచుండె.

రాబెలునిసభ్యునిగఁగల్గి 73 వ పుటయందుదాహరించఁబడిన కొలంబోలండాడు (Lan drad) సభ యొక్కొంది ఘనులగల్గియుండె:-

- 1 నీయట్టిద్యూపాంగ్, దిన్యావా
- 2 అండ్రిన్లొజ్, లెఫ్టెనెంట్ దిన్యావా
- 3 పర్వంకొనేలునాయకుఁడు (Captain)
- 4 డాన్ జావనీ డికోష్ట్రా మొదలియారు.
- 5 మటారాలడిగరు (అంటానియోగారాబెలుఁడు)
- 6 నల్వేపండర్ మొదలియారు.
- 7 నెగంబోయొక్కయధ్యక్షుఁడు.

మటారాలండాడు 70 దేవురు సభ్యులమాత్రమే యుండిరి.
తన్నామములియ్యవి—

- 1 లెఫ్టెనెంట్ హెర్బర్ట్ వై నాంటజ్, అగ్లీనాయకుఁడు.
(Captain)
- 2 హాన్స్ జాకోబ్ బోజ్, మాటారయందలిధ్వజోద్యోగి (Ensign)

గజాధికారి (Overseer of the Elephants)

కిరణం గజ శాఖా నాయకుడు (Caption of the cinnamon Department) ఎక్సైజ్ డివిజన్.

4 దాన్ జావ్ డివిజన్, రాజవత్తుముదలియారు

5 మహారాజాడిగరు, అంటోనియోరాం బెలుండుగారు

ఈ ముద్రాపత్రమున ఎక్సైజ్ డివిజన్ పాలన ప్రారంభించిన నాటినుండి నేటి వరకునే సింహాశ్రయము నాంటోనియో రాబెలునికంటే నెక్కువకు ఖ్యాతిగాంచి యుండలేదు. ఎవరైనా నికంటే నెక్కువ ధాతకారముగల్గి యుండలేదు. తమ వాతకాలపు గోపీముదలియారు లీ మహానీయునిముందు సృజించడది వాకరునిముందు దివటీలు—నాస్తికత్వము. ఆతడు సింహాశ్రయమున ద్వితీయ ప్రభువు (గనర్జరు) గజాడంబడెను. ఆతడు డండమిక్కుటముగ గారవింపబడి, నాతడట్టి మహాధాతకారముగల్గియుండెను. మనుష్యునిపై మరణశిక్ష విధించుటకై నను గూడ నాతనికి ధాతకారముండెను.

ఆతని నెల్లరు నొక్కరీతిగనే గారవించిరి. ఆతని జనహితేచ్ఛయు దాతృత్వమును సింహాశ్రయమున ననదృశ్యములు. ఆతడు త్రవ్వించిన తటాకములు, నాతడు నిర్మించిన బాటలు, నాతడు నాటించిన యుద్ధానములు, దన జేతీయుల యు సాగార్థమగు నివసించు నాతని ఘనతనాదార్యము నుగడించు ప్రబల నిదర్శనములై నేటికిని బ్రబల సాక్ష్యమొనరించుచున్నవి. ఆతడు తన కాలపు సింహాశ్రయాలెల్లరితోను సుసృష్టిండు. నాటినుండియు దత్తమానుడు నెఱుఁగునయ్యె. నాతని మించిన యాతడు నిండునున్నయ్యె.

ఘనమైన సీరాబెలుని వంశము మూలపురుషునికై మహాశిల్పయగు నులకమాతనుండి మనువునామకు బోవుచున్నదని వెనుకటి పుటలందొకదానియందు జెప్పియుంటిమి. విజయనిమొదలు మహేశునిన

జకుఁ గలసింహాధిరాజులెల్లఁ దన్నూలమునుండి యెసంభవించినసంగతి కుండతెల్పియేయుంటిమి. గోనీలును సింహాధిపందలి గుతరకులముల వారును గేలిచేయనెంచుకులమిట్టియది. ఇట్టివంశమునకుఁ జెందుటకా నియట్టిమూలమునుండి యుద్భవించుటగాని లజ్జ మెనసయ్యది యేయో గు మను లజ్జంపనువనరములేని లజ్జయే. జానాంట్లోనియో రాజులుండు విశ్వకర్మకుబోధ్యులందు. కావుననాతిండు తస్యకబోహ్మణుండే. (స్వప్నచ రిత్రమును శంకరవిజయమును చూడుము.)

ఈ స్వర్ణ సతకము గుర్తు. పేర్లిది

ఎదుటివైపు.

వెనుకవైపు.

ఎదుటివైపున జెక్కబడిన విషయమిదిగువ; రీతినున్నది:—

హూట్ డిస్ అడ్మినిస్ట్రేటర్
 రిక్లాఫ్ వాన్ గోయెన్స్
 ఫూర్ గోయెన్స్
 వెర్క్ వన్ మిన్ (పెన్సిల్వేనియా)
 అథోనియూస్
 విడినివాడి బెర్క్
 ఎన్ గో గోల్ వాన్ గో
 హన్స్ 1661

ఇమ్మూలమున కీక్రింగదాంధీకరణము:—

1661 లో అడ్మినిస్ట్రేటర్ (హూట్ వాన్ గోయెన్స్) వారు గోయెన్స్
 చే బెల్మానుకు ముఖ్యవిజ్ఞు (Upper vidane)యి. అంతేగాక
 రేలువకు గోరలా కుంగు వాంధోని మోగాజియి గాని పబ్లికం
 కొనగబడినది.

వెనుక ప్రక్కవోకమాలిన మురీయిక్కి గమూలబెట్టి బడి కున్నది.

సిలక్ హార్ట్ మిన్

కాక్ (Jack) హార్ట్, లేదా హార్ట్ హార్ట్ ముగియా వామూ
 కుండు (Master of The Hunt) గా బెలుగించి ధమమ్య గమూనాకుండు.

ఈవరకము బోగ్గాను, హోగ్గాను బోగోలు, అనుమఖ్య అవి
 జే" వగు వాథోనియోగా బెలునినగబడినది చెప్పదాని మూలచ
 క్కబడిన విషయమును గొంత స్పష్టీకరించ వలసి కున్నది. 1599 వ
 సంవత్సరాంత్యకాలమున రిక్లాఫ్ వాన్ గోయెన్స్ ప్రిథువు హార్మినా,
 సెలగనూ, దురుమునా, అయిద్రగాబెలులను గొంది. విషయములను
 ర్చివిం ద్రిగ మహాలగమంకి అతికాంక్షి యింకొక్కరు వుండు. అంత
 (Cape of Good Hope) హార్ట్ ముగియా ముగియా ముగియా
 రసెలలువట్టు మంజుబిబ. బియర్మిద వలంకొంపు హార్ట్ ముగియా ముగియా

డ్" "ఈస్ట్ ఇండియా కంపెనీ" యొక్కయు, "రాబెర్ట్ టాం సెవెన్టీన్ డిరెక్టర్స్" యొక్కయు కార్య స్థానము లందని వార్యముగనగు జాగునకును, బతకనిస్మాణమున కగుకాలమునకును గావలసి యుండును. పతకము 1661 జాన్యువరీ ప్రారంభమునకును బాల్కాగా నాఫ్రాగ్గావిన పంబడిన సంవత్సరమునె దానిపై యెక్కి యుండినట్లు స్పష్టముగుచున్నది. పతకము 1661 ఏప్రిలు 23 వ తేదీనానగల బడియందుంటుచే హాలెండు ప్రభుత్వము వారదిపూర్తి యైపదిదండన్లు బామె సింహాసమునకుఁ బంపుట యందేమియు జాగుగావించి యుండలేనని తెలియుచున్నది. రిక్లాఫ్ వాన్ గోయెన్సు ప్రభుత్వ అడ్మినిస్ట్రేషన్ మేజిస్ట్రేట్ ప్రభుత్వమున సరిగిన యువదేశము (Insaructions) లందని ప్రసిద్ధవీరుని గూర్చి "మాటారాయడి గరగు నాంధ్రోని యోగాబెలుండుగా" ననినచించి యుండు తెంతయుఁ బ్రశంసార్హము. ఈవిషయములచే "రాబెర్ట్ వర్ణనావ" యందువర్ణింపఁబడి నట్లుపతక మర్పించు సందర్భమున మున్నుదాహరింపఁబడిన యసామాన్య గౌరవముల నొందిన యానందాంధ్రోని యోగాబెలుండే యనుటనిస్సంశయము.

కానియీవిఖ్యాత పురుషుని యెడనొక సింహాసన మండలాధిపుఁ (Civil servant) డగు గోవిందునకుండు చూపిన గౌరవమేమి! రాబెలుని పతకమును గూర్చి చెప్పఁచు నీప్రభుసేనకుండగుండునకుండు రాబెలుని కులము: నెగతాళిచేసె. ఏమియనరాధము ! కులమునుగూర్చిచెప్పగ్రంథానిక మనంతము. ఈదుగ్గాహ్య విషయమును గూర్చిచదువనిచ్చయుఁ గాలమున దృష్టవంతులగు నెల్లసంఖ్యాకులకు మాత్రమే కుదురును. నాధారణముగల సాశ్చాత్య విద్యాభ్యస్తలు వర్ణమునుసరకు సేయరు. రాబెలుని వర్ణమును నిందించిన యీప్రభుసేనకుండా విషయముననేమేని వేరీలుపెట్టుకొనె నాయని మానందేహము. ఏలననాతఁడా విషయమై యేమేని యెఱిగి యుండినలేఁజ్ఞాయపుట మాయకత్వము

నందానకుష్మంత నర్థముగ నొందుకొనబడియె యంతయోగిస్తే నప్పు
డాతఁడు రాజ్యమునికులమును నిర్మించి పోచించుచుండును. విద్యయేయీ
వ్యాధులనిగూర్చి లింగము దివ్యోపదము.

మూవ్విద్యయన ప్రకరణము.

గోప్తీత్ర గోపి యనులను యోసగించి విధము.

సింహాధిగోవిగ మాచములు తమకులము పరీక్షికాగునదన్నట్టితర
వర్ణముల దూసిండుచుఁ గొంతుపెరిచు హావికర దుగభ్యాసము గల్గి
యుండిరి. అదినగియగు సూక్ష్మపక్షి కంతమాత్రమును నిలువఁజాలని
తమజాతికే కడుపహాయకరమగు బుద్ధిలేని యభ్యాసము. ఇట్టికోపోద్దీప
కత్పరశీకములు యెడఁదక్కిన వర్ణములు చూపిన స్పష్టమగుదుదాసీనతవ
లననే యాదూషకులకు, బ్రతికూల విమర్శకుల నుండినపూర్ణ విశ్రాం
తియుఁ దదర్హకతినఁ ఖండనము నుండిదాటి పోవుటయుఁగల్గె. ఈయుపేక్ష
యెవారు తమయనత్య వాదమును సత్యమని స్థాపించుటకును, బ్రబల
ప్రతిరోధము ఘటించుటకును దావిచ్చె. సింహాశమందలి విశ్వబ్రా
హ్మణులు, లేక, నైశ్వకర్మణులు వర్ణమును దానిని రూపుమాపిత ప
యకమగు సత్యమును బ్రబలకు బహిరంగపఱచుటతమ యనుల్లంఘ్య
విధియని గ్రహించిరి. ఇట్టానిని సాధించుటకే వారెల్లరు నొక్కటిగఁ
బనిచేయుచున్నారు.

ఇకమాప్రధాన విషయమునకు మఱుగుము. అంగ్లేయపాల
నాగంధదశయందు విశ్వకర్మకులజు లాప్రభుత్వమున ముఖ్యతమబాధ్య
తాయుతోన్నతోద్యోగములఁ గొన్నిటిగల్గియుండిరి. టాటింబ్బన్ ప్ర
భునిపాలనమునని యనేరాలగ్రామ భోజకుఁడు మఱియొండలమునకు
ముదలియారు గావించఁబడి. సింహాశయరాజపాలనమున గ్రామభోజ

కోద్యోగమతి ముఖ్యమైనది. పశ్చిమతపు మధ్యదేశ (Up-country) రతిమ హత్యయధానమున కాగ్రామభోజక ధానమునకుం గలయధికారబలము నదశాంశమైననులేదు.

ఇపుడుకాలమునంపుర్ణముగ నూరిపోయినది. గోవీలుకుతంత్రీ ములచేనాంగ్లపాలకులను మోసగించియనాదికాలమునుండియుసేద్యసము ననెట్టిబాధ్యతాయుతధానములఁగాని, గౌరవధానములఁ గాని యధిష్ఠిం పఁబరిపూర్ణార్హతగలవారుగ నృథముగనమ్మక బడుచున్నవై శ్వేకర్మలు లకు వదలితమకేకొన్ని యద్యోగములఁ బ్రత్యేకముగ నుంచుకట్లు చేసిరి. గోవీలకట్టి యర్హతకల్గఁగలదని చెప్పవలసివచ్చును. ఏలననిశ్చయక మల్లరాజు గోవీకులన్నది కేవలవికీ, నెప్పుడును, దేశమునకేబాధ్యతా యతోద్యోగము నొనగవలదనియొక శాసనమును బ్రకటింపి యది శాశ్వతముగనన్నికపామాణఫలకముపై రచియింపఁచె. చూ దేశమునుండి పాలకులన్నడప్పుడీరాజశాసనము నుండినాతములేర్చుకొనుచుండినగా గుండియుండును.

ఆంగ్లపాలనమును లోఁబడియున్న యూసింహళమున నేడుసా ధారణోద్యోగము లన్నియుఁబ్రత్యేకముగ గోవీలకునాత్రిమే గణునఁ గబడుచున్న యొకప్రభుత్వాంగము (Department) గలదు. ఆంగ్లే యుండు నడిపించుచున్న యొకప్రభుత్వశాఖయందాంగ్ల న్యాయమునం తయువెక్కిరింతలపాలుసేయు నీపాలనయెల్లావిర్భవించెనో తెలిసికొనఁ గష్టము. ఇట్టిపాలన కేదోయొకగోవీకుట్రయే యుత్పత్తిధానమైయుండు ననుటకేమియు సందేహముండఁ జాలదు. గోవీకులమే సింహళమునం దుత్కృష్టతమమైనదను చిత్తవిభ్రాంతిమకృత్రినూం కూరము మమ్ముము ట్టడించుచున్నది. ఈవిరుద్ధమతమెంత త్వరితోమటంగలిసిన సింహళము నకంతమంచది. కాని యిట్టిపందార్హమగు పాలనాకృతిమిప్పటికీ సక్లే యుండుటాశ్చర్యము. భదేశాంతరక్షణకు కియ్య దెట్టికారణము ! ప్ర

జాతీయోభిలాషల కల్గి విభాగము! అయ్యదివల్లగ మోక్షములంద
లివిధవర్ణములకు భేదములు, వైరము, విద్వేషములందులేకుటలే యు
ద్దేశింపఁబడినది. ఇట్టివిభజనాధికారములపై విమోచనము గలదిగా
తల్లి. ఈవోషయాశాభికారి. కనుకలకు హరిశ్చంద్రమునామక
ప్రవేశము. వానిదేయిప్పుడు యున్నది. నిజముగదేములుగా తెగ
ప్రజలబద్ధాధికారముల ముద్దలములుగా చేసి నూనివచ్చును. ఇట్టి ముద్ద
మునకెంతయు భంగగతమని తెలియఁజూపకీయ నూనివచ్చునట్టిమహా
గములేదు. మొత్తముగఁగిసింపవగు చేతివిభాజనాధికారముల భయం
మొనర్చుటకమయధికారముననే లోబోవుటయ నూనినదిగా
మాదేలియులెప్పుడు గగిహరిమరు?

ముప్పాడువారి గణము.

వర్ణముభయంకరమగుచేయు.

మానధానియను ముగగురియందు, వానిగలమానవత్వాతి యం
తయుఁగానున్నను, ఇట్టివేదాంతగతమగు. కాని కానిగినుము. కా
నివర్ణములకు భేదములు గల్గింపడు. జాతిహింస, కులహింస, ప్రకృత్యే
నుగ్రహము హింసగర్హింపఁగలదు. ఇట్టివిభజనములను
నాల్గవదానికెందును మొదలగునవి మూడవదానికెందును. అందుకే
దొండవరానినెట్లును వగ్రత్తియనునదిగా. మొదలగునవియును
శూన్యమగునెట్లును వగ్రత్తియనునదిగా. అందుకే
రును మొదలగుట ముదివాకుకాక, కిదివాకును ముదివాకుకాక
గాని కాదు. ప్రభావమే నిర్మలకార్యముం బావము. అదిమనుకానిం
తుమఱియుకల సాధనములగునెందును నిరూపించునది. ఇట్టివిభజనము
ను. కానిగలగతమగును మానవత్వాతివగ్రత్తియనునదిగా
నియము. పునాదిగలదేయు నివర్ణమునది.

వర్ణమైకమత్యమునకును, బహుపురుషలిసికావించుచు నగునకార్యము నకును హాసికగమగునునుచేటు అనియున్న నీయులుగునును మీ నేనమున కు నవాచ్యతోకావహుగు ననుజ్ఞితవాచము. అనివదియేండ్లకిందట బ్రహ్మచర్యము నందేదేశమున జూచునట్లుబూర్వాచారముల బట్టుకొని వ్రేలుటయందెక్కువ నట్లుచేయుగాని, వర్ణభేదములను బాటించుట యందెక్కువ పూనికనుగాని, కల్గియుండలేదు. వారానిబంధము బాటించునంతకాలమును వారున్నంతసేదోదోషముల నయ్యుచును బడియుండిరి. వారొక్క దృఢనంకల్పముతో నుండును నీధర్మగరా తునిని దరిమివేసిరి. తత్త్విర్యవసానమునేను న్నస్యోమితియునుతో బ్రజ్వలించు చున్నది. వర్ణమను నియమము నీచప్రసాది యర్థములేనిది, తుచ్ఛమైనది, పునాదిలేనిది. మనముచేయుమును జరిగో యందుమహా విభవమున ఎగ్గొండినహింసాత్మక జాతికిజంపినవారము కాని యకటా! యదియట్టియధమస్థితికివచ్చినది! మనముగతయెడతెంపు గనుంటిమోచూడుడు. ఆయననేమియును నున్నాభవించుట యంద నిరసనము, మనలాభమునైకమనము కలిసి ననిచేయుటయందాయనిష్ఠ ము న్నష్టముగజాతయను భయంతో నద్రవమువలననకల్గినది. మన మద్దానినింకను సాగించుదమా? తేక జూచునీనిదారిలో మనమే యీభ్రాతృసౌహార్ధమునకుగంటుచున్నది, సౌరాధికారములభంగనమొనర్చి, యైకమత్యసభ్యాభివృద్ధిల గాంచుదమన్న దాటరాని యడ్డనిల్పము న్న యువద్రవమున గడదొగ్గి, దమా? ఈ ప్రశ్నమునకు న్నష్టము గడద అమె జవాబుచెప్పభారము మీయది. ఆప్రశ్నోత్తరముమీద మీరాజకీయసంరక్షణమును, దేశీయోద్ధరణము నాధారపడియున్నవి

సంపూర్ణము.

